

സ്വഹാബത്തും പ്രതിയോഗികളും

സ്വഹാബികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ഉമർ ബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു: “ആ രക്തത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു എന്റെ കൈകൾക്ക് സംരക്ഷണമേകി. എന്നിരിക്കെ, അതിലെന്റെ നാവു മുക്കാൻ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ‘അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല വിദ്വേഷവുമുണ്ടെങ്കിൽ നാമത് നീക്കം ചെയ്യുന്നതാണ്.’ (ഹിജ്റ: 47) എന്ന് ആരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവെന്ന്, ആ കൂട്ടരിലുൾ പെടാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം.”

മറ്റൊരു നിവേദനത്തിലുള്ളത്, “എന്റെ കൈ മുക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രക്തത്തിൽ, ഞാനെന്തിന് എന്റെ നാവു മുക്കണം?” എന്നാണ്. “എന്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു മറച്ചുവെച്ച രക്തത്തെ ഞാനെന്തിന് എന്റെ നാവുകൊണ്ട് പുറത്തെടുക്കണം?” എന്ന് പറഞ്ഞതായും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (മൻ സബ്ബ സ്വഹാബ വ മുആവിയ, ഫ ഉമ്മൂഹു ഹാവിയ, ശൈഖ് മുഹമ്മദ് ബ്നു അബ്ദിർറഹ്മാൻ അൽ മഗ്റാവി)

എത്രമാത്രം സൂക്ഷ്മത നിറഞ്ഞ ഒരു മറുപടിയാണ് നാം മിതെ വായിച്ചത്. എന്നുകൊണ്ടാണ് പൂർവ്വികരായ സച്ചരിതർ സ്വഹാബികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം മുൻകരുതലുകൾ എടുത്തിരുന്നത്? എങ്ങനെയാണ് സ്വഹാബികളെ ഇകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കയറിപ്പറ്റിയത്? എന്തായിരിക്കണം പ്രസ്തുത ചർച്ചാവിഷയത്തിൽ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ നിലപാട്? ഇതിനെല്ലാം ഉചിതമായ മറുപടി നൽകുന്നതും, കൂടുതൽ അവബോധം നൽകുന്നതുമായ ഒരാൾ ഗ്രന്ഥമാണ് പ്രമുഖ പണ്ഡിതനായിരുന്ന ശൈഖ് ഇഹ്സാൻ ഇലാഹി ഉഹീർ രചിച്ച ‘അശ്ശൈഅത്തു വസ്സൂന്ന’. അഹ്ലുസ്സൂന്നത്തിൽ വർത്തമാനത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ നിന്ന് ശീതകൾ എത്ര കണ്ട് വിചിത്രമായി നിൽക്കുന്നു എന്നറിയാൻ ദർവാ ബുക്സ്, കൊച്ചിൻ പുറത്തിറക്കിയ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം നമ്മളെല്ലാവരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. അതിൽ നിന്നും ‘ശീതുകളും അഹ്ലുസ്സൂന്നയും’ എന്ന ഒരു ഭാഗം നിങ്ങളുടെ തുടർ പഠനത്തിനു പ്രേരണയാകും എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

ശീത പുരോഹിതനായിരുന്ന ഖുവൈനിയീലൂടെ രൂപംകൊണ്ട ഇറാനീ ലോകത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമിക വിപ്ലവത്തിന് മാതൃക പറയുന്നവർ, ശീത ആദർശത്തിന്റെ നിരൂപകരെയും വിമർശകരെയും അവമതിക്കുന്നത് കാണാനാകും. അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ദീനിയെ ഉപരിപ്ലവമായ രാഷ്ട്രീയവികസനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കാൻ വ്യഥാശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളാണ് പ്രസ്തുത അവമതിയുടെ കേന്ദ്രങ്ങൾ. കേരളക്കരയിലും അത്തരം ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യം വിവിധരൂപത്തിൽ നിലവിലുണ്ട്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ഇസ്ലാം മതാദർശത്തോട് സ്നേഹവും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധതയുമുള്ള വിശ്വാസികൾ പറയപ്പെട്ട വിഷയത്തിന്റെ ഉള്ളറകളറിയുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ശീയാക്കളും അഹ്ലുസ്സുന്നയും

മുഹമ്മദീയ ദൗത്യത്തിന്റെ സുഭയാദയം മുതൽക്ക്, പുതിയ ചരിത്രത്തിന്റെ, അതെ, പ്രശോഭിതമായ ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകൾ മറിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ആദ്യദിനം മുതൽക്ക് സത്യനിഷേധികളുടേയും ബഹുദൈവാരാധാകരുടേയും ഹൃദയങ്ങൾ വൈരം കൊണ്ട് കത്തിച്ചുലിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. വിശിഷ്ട അറേബ്യയിലെ ജൂതരുടേയും, സമീപ രാജ്യങ്ങളായ ഇറാനിലെ മജൂസികളുടേയും, ഇന്തോപാക്ക് പ്രദേശങ്ങളിലെ തീവ്രഹൈന്ദവതയുടേയും ഹൃദയങ്ങൾ. ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ അന്നമുതൽക്കേ അവർ തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു തുടങ്ങി. വിശുദ്ധ ഇസ്‌ലാമികിന്റെ വെട്ടത്തെ ഊതിക്കൊടുത്താനും, ആ വെട്ടത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിംകളെ തടഞ്ഞു നിർത്താനും അവർ കൃത്യതയോടെ പ്രയോഗിച്ചു. പക്ഷെ, അല്ലാഹു അതിനവരെ അനുവദിക്കാതെ അവന്റെ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതത്രെ ശരി:

അവർ അവരുടെ വായ്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം കെടുത്തിക്കളയാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സത്യനിഷേധികൾക്ക് അനിഷ്ടകരമായാലും അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രകാശം പൂർത്തിയാക്കുന്നവനാകുന്നു. (സൂഫ് ഫ്: 8)

ശത്രുക്കൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ മുന്നിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അതിനോടുള്ള പകയും കലിയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. കുഴപ്പങ്ങളുമായി സദാ അലഞ്ഞു നടക്കുകയായിരുന്നു അവർ. ശരിയായ വിശ്വാസമൊ, വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച അടിസ്ഥാന ജ്ഞാനമൊ ഇല്ലാത്ത മുസ്‌ലിം മക്കളെ എളുപ്പത്തിൽ വേട്ടയാടുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ, നികൃഷ്ടരായ ജൂതസന്താനങ്ങളാണ്, ഇസ്‌ലാമിൽ അതിന്റെ പേരിൽ തന്നെയുള്ള ആദ്യത്തെ കുഴപ്പത്തിന് വിത്തിട്ടത്. കപടമായ വിശ്വാസവും പേരി മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ സ്വൈര്യവിഹാരം നടത്തിയിരുന്ന, ഇസ്‌ലാമി കവൈരികളായ മൂന്നാഫിഖുകളായിരുന്നു അവർ. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ് അ് എന്ന ജൂതനാണ് ഈ കൃത്യതക്കാരിലെ അഗ്രസരൻ. ഇസ്‌ലാമിനോടേറ്റുമുട്ടാനും, അതിന്റെ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കാനും, അതിനോടുള്ള പൂച്ഛരം പ്രകടിപ്പിക്കാനും, അതിനെ പതിയിരുന്നാക്രമിക്കാനും ലക്ഷ്യമിട്ടാണ് അയാൾ ഇസ്‌ലാമിക ഭൂമികയിൽ കടന്നു കയറിയത്.

ഇബ്നു സബ്ബന്റെ കുടിയേറ്റക്കാലത്തെ ഇസ്‌ലാമിക ചിത്രം വളരെ പ്രശോഭിതമാണ്. പ്രവാചകന്റെ കാലത്തു തന്നെ അറേബ്യൻ ഉപദ്വീപ് മുഴുവനും ഇസ്‌ലാമിക വൃത്തത്തിലൊതുങ്ങിയിരുന്നു. പിന്നീട് ഭൂമിയുടെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേറ്റം വരെ ഇസ്‌ലാം പടർന്നുകയറുകയായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗത്ത് റോമൻ സാമ്രാജ്യവും, മറു ഭാഗത്ത് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യവും തുടച്ചുമാറ്റപ്പെട്ടു. ആഫ്രിക്കയുടെ അങ്ങേത്തല മുതൽ ഏഷ്യയുടെ ഇങ്ങേത്തല വരെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ജൈത്രയാത്ര തുടർന്നു. യൂറോപ്പിന്റെ മുറ്റത്തും അതിന്റെ പടിവാതിൽക്കലും ഇസ്‌ലാമിന്റെ വെനിക്കൊടികൾ പാറിക്കളിച്ചു. അല്ലാഹു അവന്റെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ പ്രസ്താവിച്ച, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് അല്ലാഹു

വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയത് പോലെതന്നെ തീർച്ചയായും ഭൂമിയിൽ അവൻ അവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുകയും, അവർക്ക് അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട് കൊടുത്ത അവരുടെ മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അവൻ സ്വാധീനം നൽകുകയും, അവരുടെ ഭയപ്പാടിന് ശേഷം അവർക്ക് നിർഭയത്വം പകരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന്. (സൂർ : 55) എന്ന വാഗ്ദാനം സത്യമായി പുലരുകയും ചെയ്തു.

പേർഷ്യൻ സൈന്യത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച് തന്നോട് കൂടി യാലോചന നടത്തിയ ഉമർ ബ്നു അൽ ഖത്വാബി(റ)നോട് അലി ബ്നു അബീത്വാലി ബ്(റ) പറഞ്ഞു: "ഈ മതത്തിന്റെ വിജയം അനുയായികളുടെ ആധിക്യത്തെയോ കുറവിയോ ആസ്പദിച്ചല്ല നിലകൊള്ളുന്നത്. ഈ ദീൻ സകല മതങ്ങൾക്കു മീതെയും അല്ലാഹു അതിജയിപ്പിച്ച ദീനാണ്. അവൻ തയ്യാറാക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത സൈന്യമാണ് ഇതിന്റേത്. വിജയിക്കേണ്ടിടത്തോളം ഈ മതം വിജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഉദിക്കേണ്ടിടങ്ങളിലെല്ലാം ഇത് ഉദിച്ചുയരും. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനത്തിലുള്ള പ്രതീക്ഷയിലാണ് നാമെപ്പോഴും. അവൻ തന്റെ വാക്ക് പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവന്റെ സൈന്യത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും." (നഹ്ജുൽ ബലാഗ് പേ 203, ദാറുൽ കിതാബ് ലുബനാനി, ബൈറൂത്ത്, 1387ഹി, 1967) വീണ്ടും അദ്ദേഹം സത്യം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു കാണുക: "നമ്മുടെ സത്യസന്ധത കണ്ടപ്പോൾ അല്ലാഹു നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് നാശം നൽകി. നമ്മുക്കകട്ടെ അവൻ തന്റെ സഹായം ചൊരിഞ്ഞു തന്നു."

മുസൽമാന്റെ കപടവേഷം ധരിച്ച് ഈ വിശുദ്ധ മതത്തോട് എല്ലാ നിലക്കും ഏറ്റുമുട്ടാൻ തീരുമാനമെടുത്തവനായിരുന്നു ഇബ്നു സബ്ബ്. ഇസ്ലാമിന്റെ മുന്നിൽ നേർക്കു നേരെയൊരു പോരാട്ടം അസാധ്യമാണെന്ന് അയാൾക്കും കൂട്ടർക്കും കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നതു കൊണ്ടാണത്. ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ മുൻഗാമികളായ ബന്യൂഖുറൈഖയും, ബന്യൂനജ്ദും, ബന്യൂ കൈനൂക്യാളും പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്, ഇസ്ലാമിനെ തകർക്കാൻ ഇബ്നു സബ്ബും, സ്വൻആഇലെ ജൂതപ്രഭൃതികളും കൂടിയിരുന്ന് പുതിയ പദ്ധതികളാവിഷ്കരിച്ചത്. മുസ്ലിം ഭരണസിരാകേന്ദ്രമായിരുന്ന പ്രവാചകന്റെ പട്ടണത്തിലേക്ക് അതെ, മദീനയിലേക്ക് പ്രസ്തുത പദ്ധതികളുമായാണ് ഇബ്നു സബ്ബും കൂട്ടരും കടന്നുകൂടിയത്. പ്രവാചകന്റെ സ്നേഹവും സഹവർത്തിത്വവും ഏറ്റു വാങ്ങിയ, അവിടുത്തെ രണ്ടു പെൺമക്കളെ വിവാഹം കഴിച്ചതിന്റെ പേരിൽ 'ദൂന്നൂറൈൻ' അഥവാ രണ്ടു പ്രകാശങ്ങളുടെ ഉടമ എന്ന ഖ്യാതി നേടിയ ഉസ്മാനുബ്നു അഫാൻ(റ) ആയിരുന്നു അന്നത്തെ ഭരണാധികാരി. അവർ വലയും കെണിയുമെറിഞ്ഞ്, അനുയോജ്യമായ ഒരവസരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. അലി ബ്നു അബീത്വാലിബി(റ)നോട് പ്രത്യേകം സ്നേഹവും ബന്ധവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷികളാണ് തങ്ങൾ എന്ന ഭാവം ഇനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടാക്കാൻ അവർ ഒരുപാടു ശ്രമിച്ചു. അലി(റ)യാകട്ടെ ഇവരുടെ കൃത്യന്ത്രങ്ങളിൽ നിരപരാധിയാണുതാനും. മുസ്ലിംകളുടെ മനസിൽ കുമ്പുറ്റിന്റേയും കുമ്പുറ്റിന്റേയും വിഷബീജം

അല്പാല്പമായി അവർ കുത്തിയിറക്കി. ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംകളെയും, മറ്റാരേക്കാളും സ്വന്തം സമ്പത്തുകൊണ്ട് സഹായിച്ച ഉസ്‌മാനി(റ)നെതിരെ അവർ ഒരുവിഭാഗമാളുകളെ ഇളക്കിവിട്ടു.

ആരാണെന്നറിയുമൊ ഈ ഉസ്‌മാൻ(റ)? തബ്യൂക് യുദ്ധത്തിന് പരാധീനതകൾ കൊണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന സൈന്യത്തെ, മതിയായ വിഭവങ്ങൾ നൽകി സജ്ജമാക്കുന്ന ഉസ്‌മാനെ(റ) നോക്കിക്കൊണ്ട്, ദൈവികനിർദ്ദേശാനുസരണം മാത്രം സംസാരിക്കാറുള്ള പ്രവാചകൻ(സ) പറഞ്ഞു: “ഉസ്‌മാൻ ഒരു ഉപദ്രവവും ചെയ്തവനല്ല. ഇന്നേക്കു ശേഷം ഇനിയൊട്ടു ചെയ്യുകയുമില്ല.” (അഹ്‌മദ്, തിർമിദി)

‘താകൾക്ക് സ്വർഗം ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും’ എന്ന സന്തോഷവാർത്ത പലവുരു തിരുമേനി(സ്വ) അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് ചിലാഫത്ത് കൈവരുമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ശഹീദാകുമെന്നും കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ അവിടുന്ന് പ്രവചിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

പ്രവാചകനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ മഹദ്‌വ്യക്തിത്വത്തിനെതിരിലായിരുന്നു ഇബ്‌നു സബഇൻറയും കൂട്ടരുടേയും കുതന്ത്രം.

ഇസ്‌ലാമിന്റെ കാമ്പിനും മുരടിനും തീർത്തും വിരുദ്ധമായ, പ്രവാചകൻ(സ്വ) പഠിപ്പിച്ച ദീനിനോട് ഒരിക്കലും യോജിക്കാത്ത ആശയാദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ് അവർ തുടക്കമിട്ടത്.

അവിടം മുതൽക്ക് ഒരു ഗൃഹസംഘം രൂപം കൊള്ളുകയായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിനെ ദ്രോഹിക്കാനും, അതിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെ അവമതിക്കാനും അതിനോടുള്ള പകയാൽ പകരം വീട്ടാനും ഒരുങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട, മുസ്‌ലിംകളിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു സംഘം! അലി ബ്‌ൻ അബീത്വാലിബിനോട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലൊരു ബന്ധമില്ലാതിരുന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ സംഘത്തിന് ‘ശിഅത്തു അലി’ (അലി പക്ഷക്കാർ) എന്ന് സ്വയം നമകരണം ചെയ്തു. സത്യത്തിൽ അലി(റ) ഈ സംഘാംഗങ്ങളെ കണിശമായി താക്കീതു ചെയ്യുകയും, പലപ്പോഴും കഠിനമായ ശിക്ഷക്കു വിധേയമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷവും തന്റെ മക്കളും പേരക്കിടാങ്ങളും ഈ വിഭാഗത്തോട് പരുഷമായാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്. തങ്ങളുടെ നാലയലത്തുപോലും സാന്നിധ്യമുണ്ടാകാത്തവിധം അവരെ ആട്ടിയകറ്റുകയായിരുന്നു അവർ. കാലഗതിക്കനുസരിച്ച് പക്ഷ, സത്യവും മങ്ങിത്തുടങ്ങി. മുസ്‌ലിംകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്നും അത് പാടെ മറഞ്ഞു പോയി. ഒരുഭാഗത്ത് മജൂസികളും, മറുഭാഗത്ത് തീവ്ര ഹിന്ദുക്കളുമായി കൂട്ടു ചേർന്ന്, അങ്ങനെയാണ് ജൂതായിസം വിജയം കാണാൻ ആരംഭിച്ചത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ലഭ്യമായ രിസാലത്തിൽ നിന്ന് മുഹമ്മദു നബി(സ്വ)യുടെ സമുദായത്തെ അകറ്റിനിർത്തുക എന്ന അവരുടെ നികൃഷ്ടപദ്ധതി ലക്ഷ്യം കണ്ടു തുടങ്ങിയതും അങ്ങനെത്തന്നെ. മുസ്‌ലിം ഉമ്മത്തിനിടയിൽ ജൂത മജൂസി വിശ്വാസങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസങ്ങളെന്ന പേരിൽ വ്യാപകമായി അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചു. (നിലവിലുള്ള വിശുദ്ധ ക്വുർആനിൽ

ശീതുകൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തത് തന്നെ ഇതിന്റെ പരിണിതിയാണ്. ക്ലർആൻ മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട് എന്നാണ് ശീതുകളുടെ വിശ്വാസം.)

ഈ വസ്തുത ശീതുകളിലെ പ്രമുഖരും അവരുടെതന്നെ ചരിത്രകാരന്മാരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അബൂ അറു മുഹമ്മദ് ബ്ൻ ഉമർ ബ്ൻ അബ്ദുൽ അസീസ് അൽ കൂഷിയെ പരിചയപ്പെടുക. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തലയെടുപ്പുള്ള ശീത പണ്ഡിതനാണദ്ദേഹം. ശീതുകളുടെ മേച്ചിൽപുറമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം. അവരുടെ മുൻഗാമികളായ ഹദീസ് നിവേദകചരിത്ര ജ്ഞാനികളിൽ ഉന്നതശീർഷനായിരുന്ന അൽ കൂഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള ശീത പണ്ഡിതരുടെ വിക്ഷണം: 'വിശ്വസ്തൻ, അംഗീകരിക്കാവുന്നവൻ. ഹദീസുകളെയും അവയുടെ നിവേദകരെയും സംബന്ധിച്ച് ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവൻ, അഗാധജ്ഞാനി, ശരിയായ വിശ്വാസി, ശീത മദ്ഹബിൽ നേരാംവണ്ണം നിലകൊള്ളുന്നവൻ.' എന്നിങ്ങനെയാണ്. അൽകൂഷിയുടെ 'തറാജിം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ പറയുന്നത്: "ഹദീസ് നിവേദകരുടെ ജീവചരിത്രം സംബന്ധിച്ചെഴുതപ്പെട്ട ഏറ്റവും പ്രബലമായ ഗ്രന്ഥമാണത്. നാലു പുസ്തകങ്ങളുണ്ടതിന്. സംശയരഹിതമായി ആശ്രയിക്കാവുന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നാല് അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നു. 'രിജാലൂൽ കൂഷീ' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന 'മജ്ലിസ് അൽ അഹ്മത്തുനാക്വിലീൻ അൻ അഇമ്മത്തിസ്വാദീക്വീൻ' എന്ന പുസ്തകമാണ് അതിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖവും പുരാതനവുമായത്." ('അർരിജാൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര നോക്കുക)

മേൽ പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെട്ട അൽകൂഷി, പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: "അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ബ് ജൂതനായിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് അയാൾ ഇസ്ലാമശ്ലേഷിക്കുകയുണ്ടായെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ജൂതവിശ്വാസ കാലത്ത്, 'മുസ നബി(അ)യുടെ വസ്ത്രമായിരുന്ന യൂശബ് ബ്നു നൂൻ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് വാദിച്ചിരുന്നവനാണ് ഇബ്നു സബ്ബ്. പ്രവാചകവിയോഗാനന്തരം അലിയുടെ കാര്യവും ഇതേവിധമാണെന്ന് മുസ്ലിമായ ഇബ്നു സബ്ബ് വാദിച്ചു. അലി(റ)യുടെ ഇമാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നത് നിർബന്ധമാണെന്ന തത്വം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത് ഇബ്നു സബ്ബാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ തന്നെയെതിർക്കുന്ന ആരെയും ശത്രുക്കളായിക്കണ്ട് അവരുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുകയും, അവരെ കാഫിറുകളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ശീതുകളും റാഫിദികളും ജൂതസ്യൂഷ്ടിയാണെന്ന, അതിന്റെ വിരോധികളുടെ വാദം ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്." (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ: 101, പ്ര. മുഅസ്സ,സത്ത് അൽ അഅ്ലമി ബി കർബല, ഇറാഖ്)

'അൽ ജൂർഹ് വത്തഅ്ദിലി'ന്റെ ഇമാമായ അൽ മാമക്വാനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'തൻക്വീഹൂൽ മക്വൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽ കൂഷിയുടെ ഇതേ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. (തൻക്വീഹൂൽ മക്വൽ, പേ: 184, വാ. 2, പ്ര. ടഹ്റാൻ)

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ബഹ്നെപ്പറ്റിയുള്ള അന്നുബഖ്തിയുടെ പ്രസ്താവനയും പ്രസക്തമാണ്. ഹിജ്റ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച ശീഘ് പ്രമുഖനാണ് അബൂ മുഹമ്മദ് അൽ ഹസൻ ബ്ൻ മുസ അന്നുബഖ്തി. ശീഘ്കളുടെ മുഴുവൻ 'ജൂർഹ് വത്തർദിൽ' ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിലെല്ലാം അയാളെ വിശ്വസ്തനായി പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, ധാരാളം പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ശീഘ് പണ്ഡിതരിൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന നജ്ജാശി, അബൂ മുഹമ്മദ് അൽ ഹസൻ ബ്ൻ മുസ, അന്നുബഖ്തിയെപ്പറ്റി എഴുതി: “മുതകല്ലിം, (വചനശാസ്ത്രജ്ഞാനി) ഹിജ്റ മൂന്നുനിന്ന് മൂന്നും ശേഷവുമുള്ള, തന്റെ സമശീർഷരിൽ സമർത്ഥൻ.” (അൽ ഫിഹ്റസ്ത് ലി നജ്ജാശി, പേ: 47, പ്ര. ഇന്ത്യ, 1317 ഹി.)

അത്തൂസി എഴുതി: “അബൂമുഹമ്മദ്, മുതകല്ലിമും ഫിലോസഫറുമായിരുന്നു. ശീഘ് വിഭാഗമായ ഇമാമിയുക്കാരനും, ശരിയായ വിശ്വാസിയും, വിശ്വസ്തനുമാണ്... അദ്ദേഹം പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠരിൽ പ്രമുഖനാണ്.” (ഫിഹ്റസ്ത് ലിത്തൂസി, പേ: 98, പ്ര. ഇന്ത്യ, 1835 ക്രി.)

നൂറുല്ല അത്തസത്തൂരി എഴുതി: “അൽ ഹസൻ ബ്ൻ മുസ ഈ വിഭാഗത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിത്വവും, ഈ രക്തശ്രേണിയിലെ പണ്ഡിത പ്രമുഖനുമാണ്. അദ്ദേഹം മുതകല്ലിമും (വചനശാസ്ത്രജ്ഞാനി) ഫിലോസഫറുമായിരുന്നു. ഉറച്ച ഇമാമിയ വിശ്വാസിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.” (മജ്ലിസുൽ മുഅ്മിനീൻ, തസത്തൂരി, പേ: 177, പ്ര. ഇറാൻ, മുഖദ്ദിമയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരണം)

ശീഘ് മേലവയിലെ പ്രമുഖരാൽ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട ഈ നുബഖ്തി, തന്റെ 'ഫിറക്യു ശ്ശീഅ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: “അബൂബകർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ തുടങ്ങിയ സ്വഹാബികളെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരുമായുള്ള മിത്രബന്ധത്തെ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്ത വ്യക്തിയാണ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ബഹ്. അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അലി(റ) തന്നോട് കല്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞ, അലി(റ) ഇബ്നു സബ്ബഹെ പിടികൂടി, തന്റെ അവകാശവാദത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അയാൾ തന്റെ വാദത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ അലി(റ) ഇബ്നു സബ്ബഹെ വധിച്ചു കളയാൻ കല്പന നൽകി. ഇബ്നു സബ്ബഹെ വധിക്കാനുള്ള കല്പന കേട്ട ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിലവിളിച്ചെത്തി. “അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ, താകളേയും, അഹ്ലുൽ ബൈത്തിനെയും സ്നേഹിക്കാൻ, താകളുടെ വിലായത്തിനെ അംഗീകരിക്കാൻ, താകളുടെ ശത്രുക്കളുമായുള്ള ബന്ധമവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ നിഷ്കരുണം കൊന്നുകളയുകയാണോ നിങ്ങൾ?, അതരൂത്” അവർ ഒന്നടങ്കം അലി(റ)യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച് അലി(റ) ഇബ്നു സബ്ബഹെ, അന്നത്തെ ഇറാനിന്റെ തലസ്ഥാനമായ മദാഇനിലേക്ക് നാടുകടത്തി. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ബഹ് ജൂതനായിരുന്നുവെന്നും പിന്നീട് ഇസ്ലാമാശ്ലേഷിക്കുകയും, അലിയുടെ വി

ലായത്തിനെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അലി(റ)യുടെ അനുചരൻമാരിലുണ്ടായിരുന്ന ചില പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജ്യോതനായിരുന്ന കാലത്ത്, മുസ നബി(അ)ക്കു ശേഷം വന്ന യൂശബ് ബ്നു നൂനിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇതേ വാദം ഇയാൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. മുസ്ലിമായ ഇയാൾ പ്രവാചക വിധോഘാതനന്തരം അലിയുടെ വിഷയത്തിലും ഇത്തരം വാദം ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. അലി(റ)യുടെ ഇമാമത്തിൽ നിർബന്ധമായും വിശ്വസിക്കണമെന്ന തത്വം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിയോഗികളുമായുള്ള ബന്ധവിച്ഛേദത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്തതും ഇയാൾ തന്നെയാണ്. റാഫിദികളുടെ അടിസ്ഥാന ജ്യോതനായിസത്തിലാണെന്ന് ശീഹൂകളുടെ വിരോധികൾ പറയുന്നത് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അലി(റ)യുടെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ, ആ വാർത്തയെത്തിച്ചവനോട് ഇബ്നു സബ്ബ് പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലച്ചോറ് എഴുപതു കൊട്ടകളിലാക്കി നീ കൊണ്ടു വന്നാലും, അല്ലെങ്കിൽ എഴുപതു സമഭാഗങ്ങളാക്കി അദ്ദേഹത്തെ നീ അറുത്തിട്ടാലും ശരി, അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ഇല്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഭൂമി മുഴുവനും കീഴടക്കി ഭരിക്കാനാകുംവരെ അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയില്ല.” (ഫിറക്യൂ ശീഅഃ, നൗബഖ്തി, പേ: 43, 44, പ്ര. അൽ മത്വബ്ബഅത്തുൽ ഹൈദരിയ്യ, നജ്ഫ്, ഇറാഖ്, 1959 ക്രി.)

സാദർഭികമായി ചിലതു പറയട്ടെ, പ്രവാചകാനുചരൻമാരോട്, വിശിഷ്ടാ അബൂബക്കർ സിദ്ദീക്വിനോടും, ഉമറുൽ ഫാറൂക്വിനോടും, ഉസ്മാൻ ദുന്നൂറയ്നിയോടും, ‘അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവനെ കൊന്നുകളയുക’ എന്ന് കല്പിക്കാൻ മാത്രം പോന്ന സ്നേഹബന്ധം അലി(റ)ക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ല ഇത് കാണിക്കുന്നത്. “ശിയാക്കളിൽ ചില സ്വഹാബികളെ വിമർശിക്കുന്നവരുണ്ട്, അതത്ര കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല, ഇജ്തിഹാദിന്റെ കോണിൽ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ വീക്ഷണം മാത്രമാണത്, സുന്നീ ശീഹൂ പരസ്പരധാരണകൾക്ക് അതെന്തിന് തടസമാകണം?” എന്ന് ചോദിക്കുവാൻ ഇനിയും നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമോ? അതെ, ശീഹൂകളുടെ ഈ പ്രവണത, സുന്നീ ശീഹൂ പരസ്പരധാരണകൾക്കും, രണ്ടു വിചാരധാരകളെ അടുപ്പിക്കുന്നതിനും തടസ്സമായി നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ല എങ്കിൽ, അലി(റ)യെ കാഫിറാക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളെയും പേരക്കിടാങ്ങളേയും ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഈ ആരോപണങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം) ഒരു വിഭാഗവുമായി കൂട്ടുകൂട്ടാനും, അവരുടെ വിചാരധാരകളുമായി സമരസപ്പെട്ടു പോകാനും നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്നാണോ പറയുന്നത്? നീതിയുക്തമായി മറുപടി പറയുക. അലിയുടെ പാത പിന്തുടരുന്നവരാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിനിഷ്ഠയേയും നിങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരേ, അലിയുമായും മകൻ ഹുസൈനുമായും മുആവിയ(റ)ക്കും മകൻ യസീദിനുമുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായഭിന്നതയുടെ പേരിൽ അവർ രണ്ടു പേരെയും കാഫിറായിക്കാണുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. അവരെ സംബന്ധിച്ച കൂഫ്റാരോപണവും, ഫിസ്ഖ് ആരോപണവും നിലനിൽക്കേ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയാണ് സുന്നികളുമായി യോജിച്ചു പോകാനാവുക?

മറ്റൊരു ശീഘ്ര ചരിത്രകാരൻ 'റൗദത്തു സ്പ്രഹാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഇതേ പ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉസ്മാനു ബ്നു അഫ്ഫാനിന്റെ നിലപാടുകളോട് വിരോധിപ്പിച്ചവർ ഈജിപ്തിൽ കൂടുതലുണ്ടെന്ന് മനസിലാക്കിയ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്അ് അവിടേക്ക് പാലായനം ചെയ്തു. വ്യാജഭക്തിയും പാണ്ഡിത്യവും പ്രകടിപ്പിച്ച അയാൾ ഇനങ്ങൾക്കിടയിൽ സാവധാനം പ്രിയകരനായിത്തീർന്നു. തന്റെ വ്യക്തിയും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട ഇബ്നു സബ്അ് അവർക്കിടയിൽ തന്റെ ദുഷിച്ച ചിന്തകൾക്ക് വഴിവെട്ടിത്തുടങ്ങി. 'എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത വസ്തുതയും പിൻഗാമിയുമുണ്ട്, നബി(സ്യ) തന്റെ പിൻഗാമിയായി നിശ്ചയിച്ചത്, അറിവിന്റെ നിറക്കൂടമായിരുന്ന, മതവിശാരദനായിരുന്ന, മാനുസംധിരനുമായിരുന്ന, ഭക്തിയുടേയും വിശ്വസസ്ഥതയുടേയും പ്രതീകമായിരുന്ന അലി(റ)യെല്ലാതെ വേറൊരാളെല്ല' എന്ന ചിന്താപ്രചരണം അയാൾ വ്യാപകമായി നടത്തി. ഇനങ്ങളോടയാൾ പറഞ്ഞു: "മുസ്ലിം സമൂഹം അലി(റ)യോട് അക്രമമാണ് കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട വിലാഹത്തും വിലായത്തും അവർ തട്ടിയെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാനും, അദ്ദേഹത്തിന് ശക്തിപകരാനും ഓരോ വ്യക്തിക്കും ബാധ്യതയുണ്ട്. ഉസ്മാനു നൽകുന്ന അനുസരണവും ഉടമ്പടിയും നാം ലംഘിച്ചേ മതിയാകൂ." ഈജിപ്തിലെ പലരിലും ഇബ്നു സബ്അന്റെ വാക്സാമർത്ഥ്യം സ്വാധീനമുണ്ടാക്കി. അയാളുടെ ചിന്തകളിൽ അവർ വശംവദരായി. അങ്ങനെ ഉസ്മാനിനെതിരെ കലാപവുമായി അവർ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു." (ശീഘ്ര ചരിത്ര ഗ്രന്ഥമായ റൗദത്തു സ്പ്രഹാ, പേർഷ്യൻ, പേ: 292, പ്ര. ഇറാൻ)

തങ്ങൾക്കെതിരിൽ ശീഘ്രകൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം നിൽക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് മേലെ വായിച്ചത്. പ്രസ്തുത പ്രസ്താവനകളെ താഴെപറയും വിധം സംഗ്രഹിക്കാം:

1. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്അന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജൂതന്മാർ ഇസ്ലാമിക നാമത്തിലൊരു സംഘത്തിന് ബീജാവാപം നൽകി. ഹൃദയത്തിൽ കുഫ്റൊളിപ്പിച്ചു വെക്കുകയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുസ്ലിമായി നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ആ വിഭാഗം. സത്യനിഷേധപരമായ ജൂത വിശ്വാസങ്ങളും ചിന്തകളുമാണ് അവർ സമൂഹത്തിനിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.
2. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ കൂഴപ്പത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചവരും, മൂന്നാം ഖലീഫ ഉസ്മാൻ ബ്നു അഫ്ഫാനിനെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്തി, അനുസരണത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും കമ്പൊടിച്ചവരും ഈ സംഘമാണ്. ഇസ്ലാമിക വിജയങ്ങൾക്കു അനിശ്ചിതത്വമുണ്ടാക്കും വിധം, ജൂത മജ്ജസി കുഫ്ർ രാജ്യങ്ങളിൽ പാറിക്കളിച്ച വിജയപതാകകൾക്ക് സ്തംഭനമുണ്ടാക്കും വിധം, നിരീശ്വരത്വത്തിന്റേയും കുഫ്റിന്റേയും ശിരസുകൾക്കുമിതെ തിളങ്ങി നിന്ന വാളുകളുടെ മുന്നയൊടിച്ച് അവയെ രോഗാതുരമാക്കും വിധം സമൂഹത്തിൽ കലാപത്തിന്റെ കാലുഷ്യമുണ്ടാക്കിയതും ഇവർ തന്നെ.

കലാപത്തിന്റെ ഫലം ഇതായിരുന്നു, എന്നല്ല അക്ഷരാർഥത്തിൽ തന്നെ ചിലതു സംഭവിക്കുകയുണ്ടായി. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. അവർ അന്യോന്യം വാജ്യരിപ്പോരാടി. മഹാനായ ഉസ്മാൻ ബ്നു അഫ്ഫാ(റ)നും ആയിരക്കണക്കിന് സദ്ഗുണ വ്യക്തിത്വങ്ങളും അതിന്റെ ബലിയാടുകളായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ മുസ്ലിംകളിലെ രണ്ടു പ്രബല വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യക്തമായ പോർ നിലവിൽ വന്നു. പതിമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടിട്ടും, ഭൂമിയാസകലം വിസ്തൃതമായിരുന്ന പ്രകാശരശ്മികൾ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടും, അതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുകയാണ്.

3. അബൂബക്കർ(റ), ഉമർ(റ), തുടങ്ങിയ സ്വർഗം കെണ്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട, അവരിലെ ചെറിയവരും വലിയവരുമായ സകലരോടുംമുള്ള പകയും വിദ്വേഷവും ജനഹൃദയങ്ങളിൽ നട്ടുവളർത്തപ്പെട്ടു. അവരായിരുന്നു ഈ ദീനിയുടെ നേതൃമന്ത്രിമാർ, പ്രവാചക തിരുമേനി(സ്യ)യുടെ അനന്തരാവകാശികൾ, അവിടുത്തെ പ്രബോധനം ഏറ്റെടുത്തു നിർവഹിച്ചവർ, ഇസ്ലാമിന്റെ വിജയക്കൊടി പാറിച്ചവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ അവിശ്രമം ത്യാഗപ്രതിശ്രമങ്ങളിലേർപ്പെട്ടവർ, അല്ലാഹുവിനാൽ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ടവർ. എന്നാൽ ശീതളങ്ങളുടെ ദുഷ്പ്രചരണങ്ങൾ മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിന് പ്രശംസിക്കാവുന്ന ഒരു ചരിത്രമോ, അഭിമാനിക്കാവുന്ന വ്യക്തിത്വങ്ങളോ, പിന്തുടരാവുന്ന മാതൃകയോ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിച്ചു. സമുദായത്തിലെ സച്ചരിതരെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല സൃഷ്ടി ശ്രേഷ്ഠനായ, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതനായ പ്രവാചക തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചു പോലും അസംബന്ധങ്ങൾ ചർച്ചക്കിടയ്ക്കുന്നതിൽ കാര്യങ്ങൾ ചെന്നെത്തി. അവർ ക്വർആനിൽ നിന്നും അകന്നു. പ്രവാചകന് അവതരിച്ചു കിട്ടിയ, ഈ സച്ചരിത സമൂഹത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പറയുകയും, അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള തൃപ്തിയെ വ്യക്തമാക്കുകയും, അവരെപ്പറ്റി അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്ത ക്വർആനിനെപ്പറ്റിത്തന്നെ അവർ ആവലാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

4. അല്പം ചിലരെ മാത്രം മാറ്റി നിർത്തി, മതകാര്യങ്ങളിൽ അവലംബിക്കാവുന്ന യോഗ്യരൊന്നും അവശേഷിക്കാത്തവിധം സകല സ്വഹാബികളേയും അവർ കാഫിറുകളായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതെ, പ്രവാചകനിൽ നിന്ന് ദീൻ നേരിട്ടു ശ്രവിച്ച, മതവിധികളുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ തിരുമേനി(സ്യ)യിൽ നിന്നു തന്നെ കേട്ടുപഠിച്ച, വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അവിടുന്ന് വ്യക്തമാക്കിയവ മുഴുവനും ജീവിതത്തിലൊപ്പിയെടുത്ത സ്വഹാബികളെ. അവർ മുഴുവനും പ്രവാചക വിയോഗാനന്തരം മതഭ്രഷ്ടരായിത്തീർന്നവരാണ് എന്ന് പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, പിന്നെ ആരുണ്ട് ഈ വിശുദ്ധ ക്വർആനിനെ, അതിന്റെ വിശദീകരണമായ സുന്നത്തിനെ സമൂഹത്തിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാൻ യോഗ്യരായി? ശീതളങ്ങളാക്കിത്തീർത്ത സകീർണ്ണതയാണിത്.

മാത്രമല്ല, കാര്യങ്ങൾ ഇവർ പറയും വിധമാണെങ്കിൽ, റസൂൽ (സ്യ) സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കി എന്നു പറയുന്ന ഫലമെന്താണ്? അവിടുന്ന് ജനങ്ങൾക്കു നിർവ്വഹിച്ചു നൽകിയ ദൗത്യമെന്താണ്? “അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും വിജയവും വന്നുകിട്ടിയാൽ. ജനങ്ങൾ

അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിക്കുന്നത് നീ കാണുകയും ചെയ്താൽ. നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം നീ അവനെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും, നീ അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും അവൻ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു.” (സൂറത്തു നസ്ർ) എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയുടെ സാംഗത്യമെന്താണ്?

പ്രപഞ്ചത്തിനാകമാനം നിയോഗിതമായ, പ്രകാശവും, കാരൂണ്യവും, ശാന്തിയും, നിർഭയത്വവും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന, ഈ ഇസ്ലാമികയാനത്തിന്റെ ഗതി ഇവിടെ നിലച്ചു പോവുകയാണ്. അവർ ആഗ്രഹിച്ചതും അതു തന്നെയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമോ? ജനങ്ങളുടെ കൈവശം നിലവിലുള്ള വിശുദ്ധ ക്വർആനിനോട് അവിശ്വാസം വളർന്നു വന്നു. പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠൻ അവതീർണ്ണമായ ശരിയായ ക്വർആൻ ‘വാഗ്ദത്ത മഹ്ദി’യുടെ കൈവശമാണുള്ളതെന്ന വാദവും ഉടലെടുത്തു. മനുഷ്യരിന് പാരായണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്വർആൻ പ്രവാചക സ്വഹാബികളിലെ ‘വഞ്ചകൻമാർ’ (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം) മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾക്ക് വിധേയമാക്കിട്ടുള്ള ക്വർആനാണെന്ന് പോലും പ്രചരിക്കപ്പെട്ടു!

ശീഇകൾ പറയും വിധം, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനാൽ പ്രവാചകത്വ ദൗത്യം ശരിയാക്കിയവർ ഇവിടെ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നാണെങ്കിൽ, പിന്നെ ഏതൊരു കാര്യത്തിലേക്ക് നാം പ്രബോധനം ചെയ്യണം? എന്തിന്മാനത്തിലായിരിക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതം? ഇനിയും ഭൃമുഖം കണ്ടില്ലാത്ത ‘വാഗ്ദത്ത’ക്കാരന്റെ വരവും കാത്തിരിക്കുക, അല്ലെ?!

5. വിശുദ്ധ ക്വർആനൊ ആധികാരിക സുന്നത്തൊ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ‘വിസ്വായ’ത്തിന്റെയും ‘വിലായ’ത്തിന്റെയും ജ്യോതിഷവിശ്വാസങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രൊമോട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. മൂസാ നബി(അ)യുടെ വസിയ്താണ് യൂശബ് ബ്നു നൂൻ എന്ന ജ്യോതിഷവേദം. പ്രവാചക(സ്വ)ന്റെ വസിയ്താണ് അലി(റ) എന്ന് പുതുക്കി അവതരിപ്പിച്ചു ശീഇകൾ. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂഴപ്പത്തിന്റെ വിത്തുവിതയ്ക്കുന്ന ഈ സംരംഭം. ജ്യോതിഷ - മജൂസിക്സ്കൂം, ദൈവനിഷേധികൾക്കുമെതിരിൽ നിരന്തര ജിഹാദിലായിരുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സർവയത്നവും പരസ്പരം പോരാടുന്നതിലേക്കും രക്തമൊഴുകുന്നതിലേക്കും തിരിച്ചു വിടലായിരുന്നു ഈ കൃത്യത്തിന്റെ ഉന്നം. കൂഷിയുടെ വാചകം ശ്രദ്ധിക്കുക: “അലി(റ)യുടെ ഇമാമത്ത് വിശ്വാസവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിയോഗികളുമായുള്ള നിസഹകരണവും ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഇബ്നു സബ്ബ് ആണ്”

നബി(സ) ആവർത്തിക്കുന്നു: “ജ്യോതിഷവേദം അബ്ദുല്ലാഹി ബ്നു സബ്ബ് മുസ്ലിമായി. അലി(റ) വലിയൊന്നൊന്നായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ജ്യോതിഷവേദം കാലത്ത്, മൂസാ നബി(അ)യുടെ പിൻഗാമിയാണ് യൂശബ്ബ് ബ്നു നൂൻ എന്ന് പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇബ്നു സബ്ബ് ആണ്”

സബജ്, പ്രവാചക വിധോഘാതനന്തരം അലി(റ)യുടെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.”

‘മരിച്ചവരുടെ തിരിച്ചു വരവ്, അമരത്വം, ഭൂവാധിപത്യം, അമാനുഷിക ശേഷി, അദ്വൈതത്വം, പരമ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ‘അറിവുകുറവ്’, ‘മറവി’ തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനരഹിതത്വം, അപകടകരവുമായ ജ്യോതിഷശാസ്ത്രം സമൂഹത്തിൽ പ്രചരിക്കപ്പെട്ടതും ഇവരിലൂടെത്തന്നെയാണ്.

ജൂതന്മാർ കൃത്തിയിട്ടു മുളപ്പിച്ച ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളിൽ മഹാനായ അലി(റ)യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധരായ കുടുംബാംഗങ്ങളും നിരപരാധികളാണ്. തന്നെയോ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ച് ഇവ്വിധം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് അതിനിശിതമായി എതിർത്ത സംഭവം നൗബഖ്തിയിൽ നിന്നും നേരത്തെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ‘ത്രുകൂൽ ഹമാമഃ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ യഹൂദ ബ്നു ഹംസ അസൈസ്സദി പ്രസ്താവിച്ചത് ഈ വസ്തുതക്ക് അടിവരയിടുന്നതാണ്. സുവൈദ് ബ്നു ഗഫ്ലയിൽ നിന്നും നിവേദനം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഒരിക്കൽ കുറച്ചാളുകൾക്കരികിലൂടെ ഞാൻ നടന്നു പോകുകയായിരുന്നു. അവർ അബൂബക്കറി(റ)നേയും ഉമറി(റ)നേയും ഇകഴ്ത്തി സംസാരിക്കുകയാണ്. മഹാനായ അലി(റ)യോട് ഞാനാ വിവരമറിയിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ‘അവർ പരസ്യമായിപ്പറയുന്നതു തന്നെയാണ് താങ്കൾ മനസിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നത് എന്ന അഭിപ്രായം, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബജ് അടക്കമുള്ള ഈ സംഘത്തിന് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവരീ അപവാദത്തിന് ധൈര്യപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു.’ അലി(റ) പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിൽ ശരണം, അല്ലാഹു നമ്മോടു കരുണ കാണിക്കട്ടെ.’ തുടർന്നദ്ദേഹം എന്റെ കൈപിടിച്ചു കൊണ്ട് നടന്നു. നേരെ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച് മിമ്പറിൽ കയറി. തന്റെ നരച്ചു വെളുത്ത താടിയിൽ തലോടി. കണ്ണീർകണങ്ങൾ അതിലൂടെ ഉതിർന്നു വീഴുന്നുണ്ട്. ഇനങ്ങൾ വന്നുചേരുമ്പോഴും അദ്ദേഹം തറയിലേക്ക് കണ്ണു പായിച്ചു നിന്നു. തുടർന്നദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കാൻ തുടങ്ങി, “പ്രവാചകന്റെ സഹോദരങ്ങളും, മറ്റിതിരോടായിരുന്ന രണ്ടുപേരെപ്പറ്റി അരുതാത്തതു പറയാൻ മാത്രം ഈ ആളുകൾക്കെന്താണു പറ്റിയത്? അവർ തിരുമേനിയുടെ സഖാക്കളും, ക്വറൈശി നേതാക്കളുമല്ലെ? അവർ മുസ്ലീങ്ങളുടെ പിതാക്കളല്ലെ? ആ വിശുദ്ധരെപ്പറ്റി ഇനങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ നിന്നും ഞാനിതാ എന്റെ നിരപരാധിത്തം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ആ മഹത്തുക്കളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരെ അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ രണ്ടു പേരും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ സ്നേഹിച്ചും, അനുസരിച്ചും സഹവസിച്ചവരാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിയു വേണ്ടി അക്ഷീണം യത്നിച്ചവർ. നന്മ കല്പിക്കാനും തിന്മ വിരോധിക്കാനും, തിന്മയോട് സമരസപ്പെടുന്നവരോട് കോപിക്കാനും, അവരെ ശാസിക്കാനും താല്പര്യമെടുത്തവരാണ്. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ മറ്റാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളേക്കാളും പ്രവാചകൻ(സ്വ) മാനിച്ചു. അവർ തന്നോടു കാണിക്കുന്ന സ്നേഹോദരവുകളെ മറ്റാരുടേതിനേക്കാളും അവിടുന്ന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിൽ അവരുടെ മനോദാർഡ്യത അത്രകണ്ട് ബലി

ഷാമാണെന്ന് പ്രവാചകനറിയാമായിരുന്നു. ആ രണ്ടു മഹത്തുക്കളേയും തൃപ്തിപ്പെട്ട നിലയിലാണ് തിരുമേനി(സ്വ) ഭൃമിയിൽ നിന്ന് വിടപറഞ്ഞത്. മുസ്ലിംകൾ മുഴുവനും അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോഴായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ജീവിത കാലത്തെ മരണ ശേഷമൊ അവിടുത്തെ ഒരൊറ്റ കല്പനയേയും അതിർലംഘിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. ആ മഹത്തുക്കൾ മരണപ്പെട്ടതും അതേ അവസ്ഥയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ധാന്യത്തിൽ നിന്ന് നാനൂറുവരുന്ന, മന്ദമാരുതനെ പറഞ്ഞയക്കുന്ന നാഥനാരൊ അവൻ തന്നെ സത്യം, ഉത്കൃഷ്ട വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്കേ ആ രണ്ടു മഹാൻമാരെയും സ്നേഹിക്കാനാകൂ. മതദ്വേഷിയും, ഭാഗ്യം കെട്ടവനുമായ ഒരുത്തൻ മാത്രമേ അവരോട് വെറുപ്പ് വെച്ചു പൂലർത്തൂ. അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലാർഹമാണ്. അവരെ ദ്വേഷിക്കുന്നത് മതദ്വേഷമാണ്.” മറ്റൊരു പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്, “ആ രണ്ടു പേരോടും നന്മയല്ലാത്തത് ഹൃദയത്തിൽ ഒരുക്കിവെക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ” എന്നാണ്. (ത്വൗകൂൽ ഹമാമഃ ഫീ മബാഹിമിൽ ഇമാമ, ശൈഖ് ആലൂസിയുടെ ‘മുഖ്തസിറു തുഹ്ഫ’യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചത്, പേ. 16, പ്ര. ഈജിപ്ത്, 1387 ഡി.)

ഇതേ വിധത്തിലുള്ള പ്രസ്താവന നമ്മൾ അവലംബിക്കുന്ന സിറാഹുസ്സിത്തയിലും, ശീഇകളുടെ അവലംബ കൃതിയായ ‘നഹ് ജൂൽ ബലാഗ്’യിലും കാണാനാകും.

യമനിലെ സ്വൻആഇൽ ഇനിച്ച് വളർന്ന ഇബ്നു സൗദാഅ് എന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഇലൂടെ, ജൂതപ്രഭൃതികൾ അടിത്തറ പാകിയ മതമാണ്, ഇഥ്നാ അശരിയ്ക്കു എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഈ ഇമാമിയ്യ മതം. ജൂതൻമാരുമായുള്ള തങ്ങളുടെ കൂടുംബ ബന്ധത്തെ ശീഇകൾ നിഷേധിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, അതുമാത്രം പോരാ ഈ അതിക്രമകാരികളും താന്തോന്നികളുമായ വിഭാഗവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് കൈകഴുകാൻ. അല്ലെങ്കിൽ, മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിൽ അവർ പ്രചണ്ഡമായി പ്രചരിപ്പിച്ച ദുഷിച്ച ചിന്തകളോടും വിശ്വാസങ്ങളോടുമുള്ള വിയോജിപ്പ് അവർ പരസ്യമായി വ്യക്തമാക്കട്ടെ.

മുസ്ലിമായി വേഷമിടുകയും, ഇസ്ലാമിനോട് തികഞ്ഞ കുഫ്റും ശാപവും മനസിൽ പേറുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ യഥാ എറിഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന അപ്പക്കഷ്ണവും ചവച്ചുരച്ചു കഴിയുന്നവരാണ് ഈ ശീഇകളെന്ന് കണ്ണുതുറന്നു പഠിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസിലാക്കാനാകും. എല്ലാം അക്കമിട്ടു പഠിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ഒന്നാന്നായിത്തന്നെ നമുക്ക് ചർച്ച ചെയ്യാം.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഅ്

ഇസ്ലാമിന്റെ കപട വേഷമിട്ട ജൂതനായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹ് ബ്നു സബഅ് എന്ന് നേരെത്തെ പറഞ്ഞു. അതിന് ഉപോദ്ബലകമായ കുഷിയുടേയും നൗബഖ്തിയുടേയും പ്രസ്താവനകളെ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനിയും കൂടുതൽ തെളിവുകളുദ്ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും, സൈനുൽ ആബിദീൻ അലി ബ്ൻ അൽ ഹസനിൽ നിന്നും (ശീഇകളുടെ പാപസുരക്ഷിതനായ നാലാമത്തെ ഇമാം) കുഷി നി

വേദനം ചെയ്ത ചിലതു കൃടി കൃത്യതൽ അറിവിലേക്കായി പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്: സൈന്യം ആബിദീൻ പറഞ്ഞു: “നമ്മെപ്പറ്റി കളവു പ്രചരിപ്പിച്ചവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ. ഞാൻ അബ്ദുല്ലാഹുബ്നു സബഇനെ ഓർക്കുമ്പോഴെല്ലാം എന്റെ ശരീരത്തിലെ രോമങ്ങൾ എഴുന്നെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമേൽക്കാവുന്ന ഗുരുതരമായ ആരോപണമാണ് അയാളുനയിച്ചത്. അല്ലാഹുവാണു, അലി(അ) അല്ലാഹുവിന്റെ സച്ചരിത ദാസനായിരുന്നെ, പ്രവാചക(സ്വ)ന്റെ പിതൃവ്യ പുത്രനും. അദ്ദേഹത്തിന് നേടാനായ ആദരവുകൾ മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രം ലഭിച്ചവയാണ്. മഹാനായ പ്രവാചകനു സിദ്ധിച്ച ആദരവുകളൊക്കട്ടെ, അവ തന്റെ റബ്ബിന്റെ ആജ്ഞകൾ ശിരസാവഹിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രം കൈവന്നതാണ്.” (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ. 100)

അബ്ദുല്ലാഹി ബ്നു സിനാനിൽ നിന്ന് കൂഷി വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക. “അബൂ അബ്ദില്ല (ഇബ്നു ഫർ) പറഞ്ഞു: നമ്മൾ സത്യസന്ധരായ അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ്. നമ്മെപ്പറ്റി കളവു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുത്തനെ നാം ശ്രവിക്കുകയില്ലതന്നെ. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ, ഇനങ്ങൾക്കിടയിൽ പറഞ്ഞുപരത്തപ്പെടുന്ന അവന്റെ കളവ് നമ്മുടെ സത്യസന്ധതയെത്തന്നെ തകർത്തു കളയും. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ(സ്വ) സത്യം മാത്രം പറയുന്നവരും, സർവ്വ കാര്യങ്ങളിലും സത്യസന്ധത കാത്തുസൂക്ഷിച്ചവരുമായിരുന്നെ. എന്നിട്ടും പെരുംനൂണയനായ മുസൈലിമ ആ മഹാനുഭാവന്റെമേൽ കളവു പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെക്കഴിച്ചാൽ സത്യസന്ധതയിൽ കൃത്യനിഷ്ഠപാലിച്ചവരായിരുന്നെ അലി(അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കളവു പറയാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയെ കരിതേക്കാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കാനും ധൃഷ്ടനായവൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഇആണ്.” (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ. 101)

ഇമാം ത്രബ്ദി(റ) തന്റെ താരിഖിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ: “ശാമിലെത്തിയ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഇ സ്വഹാബിയായ അബൂദർറി(റ)നെ പരിചയപ്പെട്ടു. അയാൾപറഞ്ഞു: “മുആവിയ പറയുന്നെ ധനം അല്ലാവിൻറതാകുന്നെ എന്ന്, സത്യത്തിൽ സർവതും അല്ലാഹുവിൻറതാണ്. മുസ്ലിംകൾക്കു നൽകാതെ സമ്പത്തു മുഴുവൻ തൻറതാക്കി വെക്കാനുള്ള മുആവിയവുടെ കൃത്യമാണിത്.” ഇപ്പിധം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് സാത്വികനായ അബൂദർറി(റ)നെ അയാൾ മുആവിയക്കെതിരെ തിരിച്ചു വിട്ടു. പിന്നെ അയാൾ ചെന്നത് അബൂദർദാഇ(റ)ന്റെ അടുക്കലേക്കായിരുന്നെ. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ആരാണു നീ? നീയൊരു ജൂതനാണെന്ന് ഞാൻ ബലമായും സംശയിക്കുന്നെ.” (താരിഖൂൽ മുലൂക് വൽ ഉമാ, ഇമാം ത്രബ്ദി, പേ. 90, വാ. 5, പ്ര. ഈജിപ്ത്)

ഇബ്നു സബഇ ഇളക്കിവിട്ട ഫിത്നകൾ

മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിനിടയിൽ കുഴപ്പത്തിൻറയും കലഹത്തിൻറയും അഗ്നിസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടതും, പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും കയറിയിറങ്ങി, മുസ്ലിംകളുടെ ഖലീഫയായ അമീറൂൽ മുഅ്മിനിൻ ഉസ്മാൻ ബ്നു അഫാനിനെതിരെ ഇനങ്ങളെ പ്രേരി

പ്പിച്ചു വിട്ടതും, ഈ അഭിശപ്തനും, അവന്റെ ജ്യോതിസംഘവുമാണെന്ന വസ്തുത, ശീഹു സുന്നി ഭേദമെന്യേ സകല ചരിത്രകാരന്മാരും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അനുസരണക്കേടിന്റെ തീക്കുത്തിച്ചതും, അത് അണയുന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം ഉതിയുതി ആളി നിർത്തിയതും ഈ പ്രഭൃതികൾ തന്നെയാണ്. തഥാവശ്യാർത്ഥം ഇബ്നു സബ്ബ് പ്രദേശങ്ങളോരോന്നും താണ്ടി. ഓരോ ഗ്രാമവും കയറിയിറങ്ങി. തൃബ്രിയും അദ്ദേഹത്തെ പോലുള്ള മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരും പറയട്ടെ: “അയാൾ മദീനയിൽ നിന്നും ഈജിപ്തിലേക്കും അവിടെ നിന്ന് ബസ്രയിലേക്കും യാത്ര ചെയ്തു. അവിടെ ഹകീമു ബ്നു ഇബ്ബിലയെ സന്ദർശിച്ചു. ബസ്രയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട അയാൾ കൃമയിൽ ചെന്നെത്തി. തന്റെ വിഷവായുവുമായി പിന്നെ സന്ദർശിച്ചത് ഫുസ്ത്വാത് പട്ടണമായിരുന്നു. അവിടത്തെ ജനങ്ങളെ കലാപത്തിന്റെ കൂരുക്കുകളിൽ അയാൾ കൂട്ടുകിയിട്ടു.” (താരിഖു തൃബ്രി, പേ. 66, വാ. 5, പ്ര. ഈജിപ്ത്) ഇതേ സംഭവം മറ്റു ചരിത്രകാരന്മാരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ചരിത്ര രേഖകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്ന ആകെത്തുക, ഈ ജ്യോതിസനാനമാണ് കൃഷ്ണവും കലാപവും ഭിന്നിപ്പുമായി മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ കയറിക്കൂടി, ‘അലിയുടെ കക്ഷികൾ’ എന്ന മറക്കു പിന്നിലിരുന്ന്, അവരുടെ ഐക്യം തകർത്തതും, താനും ജ്യോതിസംഘവും വരച്ചുണ്ടാക്കിയ പദ്ധതിക്കനുസൃതം അവരുടെ കെട്ടുറപ്പും സ്നേഹബന്ധവും തകരാറിലാക്കിയതും എന്നാണ്.

സ്വഹാബത്തിനെതിരിലെ ആക്ഷേപങ്ങൾ

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ബ് ആണ് പ്രവാചകന്റെ വിവാഹബന്ധുക്കളായ, അബൂബക്കർ(റ), ഉമർ(റ), ഉസ്മാൻ(റ) എന്നിവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിന് തുടങ്ങിമിട്ടത് എന്ന നൗബഖ്തിയുടെ പരാമർശം നിങ്ങളോർക്കുന്നുണ്ടാകണം. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അതേ വിശ്വാസം എടുത്തണിഞ്ഞും, അതിനെ മുറുകെപ്പിടിച്ചും, അതിനു ചുറ്റും മാത്രം കറങ്ങിയും ഇരിക്കുന്നവരാണ് ശീഹുകൾ. പ്രവാചകന്റെ ഖലീഫമാരും, അവിടുത്തെ പ്രിയകരരുമായിരുന്ന ഈ മൂന്ന് മഹത്തുക്കളെ വെറുക്കാത്ത, ചീത്ത പറയാത്ത ഒരാൾക്കും യഥാർത്ഥ ശീഹുയാകാൻ സാധ്യമല്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം.

അബൂബക്കർ(റ)

അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനാൽ ‘സ്വിട്ടീക്വ്’ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട അബൂബക്കറിനെ സംബന്ധിച്ച ശീഹുകളുടെ വിശ്വാസം, അവർക്കിടയിൽ അൽ ജൂർഹു വത്തൻദിലിൽ അഗ്രേസരരനായ കുഷി പറയുന്നത് കാണുക. ഹംസ ബ്ൻ മുഹമ്മദ് അന്ത്യയ്യാറിൽ നിന്ന് നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അബൂ അബ്ദില്ല(അ)യോട് ഞങ്ങളോരിക്കൽ മുഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബകറിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ ‘അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ കാര്യവും അനുഗ്രഹവും ചൊരിയട്ടെ.’ എന്നദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരു ദിവസം മുഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബക്കർ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി(അ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു കൊണ്ടു പറയുകയുണ്ടായി: ‘താങ്കളുടെ കൈനീട്ടുക, ഞാൻ വൈജ്ഞാത്യം

ചെയ്യട്ടെ.' അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'ഞാനെന്റെ കൈ നീട്ടേണമോ?' മൂഹമ്മദ് പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും'. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ കൈനീട്ടി. മൂഹമ്മദ് പറഞ്ഞു: 'താകൾ നിർബന്ധമായും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ട ഇമാമാണെന്ന് ഞാനിതാ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവ് അബൂബക്കർ നരകത്തിൽ തന്നെയാണ്. (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം). ഈ സംഭവം കേട്ട അബൂ അബ്ദില്ല (അ) പറഞ്ഞു: 'മൂഹമ്മദ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ അബൂബക്കറിന്റെ വംശപരമ്പരയിലല്ല, ഉമ്മയായ അസ്മാ ബിൻത് ഉമ്മൈസി(റ)ന്റെ കുടുംബ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവനാണ്.' (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ. 60, 61)

ഇത് ഇജ്ഹ്ഫിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസ്താവനയാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ബാക്രിൽ നിന്നും ഈ കൂഷി തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രസ്താവന കാണുക. സുറാറത്ത് ബ്ൻ അബ്ദുൽ അബൂ ഇജ്ഹ്ഫി(അ)ൽ നിന്നും നിവേദനം: "മൂഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബക്കർ അലി(അ)ക്ക് ബൈഅത്ത് ചെയ്തത് തന്റെ പിതാവായ അബൂബക്കറിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ടായിരുന്നു." (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ. 61)

ശുഅബ്, അബൂ അബ്ദില്ല(അ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഏതൊരു തറവാട്ടിലും അവരിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു മാനുസന്താനത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ടാകും. ചിത്തത്തറവാട്ടിൽ ഇസ്‌മം കൊണ്ട ഏറ്റവും മാനുനായ സന്താനമാണ് മൂഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബകർ." (ഇബിഡ്, പേ. 61, മൂഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബക്കറിനെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നിടത്ത്)

അലീപുത്രൻമാരുടേയും മൂഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബക്കറിന്റെയും പേരിലുള്ള ഇത്തരം വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ വഴി, തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെ ഇ്യതപ്പോരും പകയും ഏതു വിധത്തിലാണ് പുറത്തു ചാടുന്നത് എന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക. കൂഫ്ർ നിറഞ്ഞ മലിന മനസുകൾ ഒളിപ്പിച്ചു വെക്കുന്നവയെ സംബന്ധിച്ച് ഗൗരവതരമായ ചിന്ത നൽകുന്നുണ്ട് ഈ സംഗതികൾ മുഴുവൻ.

മഹാനായ ഫാറൂഖ്(റ)

'അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ശക്തനായ മറ്റൊരാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല' (മുത്തഫക്കൂൻ അലൈഹ) എന്ന് റസൂൽ (സ്വ) പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ വീരപുരുഷൻ ഉമറി (റ)നെപ്പറ്റി ശീഇകൾ ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ദുഷിച്ച ധാരണകളെപ്പറ്റി ചിലതു വായിക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ശീഇകളുദ്ധരിക്കുന്നു: "സൽമാനൂൽ ഫാരിസി(റ) ഒരിക്കൽ ഉമറിനോട് തന്റെ മകളെ വിവാഹാലോചന നടത്തുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഉമറത് നിരസിച്ചു. പിന്നീടതിൽ ഖേദം പ്രകടപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉമറിൻറടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നു കൊണ്ട് സൽമാൻ പറഞ്ഞു: 'പഴയ ജാഹിലിയ്തത്തിന്റെ അംശം നിന്നിൽ നിന്നും കൊഴിഞ്ഞു പോയൊ അതല്ല, ഇപ്പോഴും അവ നിന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്റെ ശ്രമം.'" (രിജാലൂൽ കൂഷി, പേ. 20, സൽമാനൂൽ ഫാരിസിയുടെ ജീവചരിത്രം)

ഹിശാം ബ്ൻ അബീ അബ്ദില്ലയിൽ നിന്നും അൽ കൂഷി വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “താഴ്ന്ന അടിമയായിരുന്ന സ്വഹൈബ് അൽറൂമി, ഉമറിന്റെ കാര്യത്തിൽ കണ്ണിരൊഴുക്കിയിരുന്നു.” (രിജാലുൽ കൂഷി, പേ. 40, ബിലാലിൻറയും, സ്വഹൈബിൻറയും ജീവചരിത്രം)

ബാക്രിനിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നത്: “മുഹമ്മദ് ബ്ൻ അബീബക്കർ ബൈഅത്ത് ചെയ്തത് രണ്ടാമ(ഉമറി)നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു കൊണ്ടായിരുന്നു.” (രിജാലുൽ കൂഷി, പേ. 61)

ശീഘ്രയായ ഇബ്നു ബാബവൈഹി അൽ കൂമ്മി, ഉമറുൽ ഫാറൂക്വിനെ സംബന്ധിച്ച് നടത്തുന്ന വ്യാജാരോപണം ശ്രദ്ധിക്കുക. “മരണാസന്ന വേളയിൽ ഉമർ പറഞ്ഞു: ‘മുസ്ലിം കാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ഞാനല്ലാഹുവിനോട് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ഞാനും അബൂബക്കറും ഈ ഭരണരംഗം ജനങ്ങൾക്കു നൽകാതെ കയ്യടക്കി വെച്ചതിന്, അവരുടെ മേൽ ഭരണാധികാരം നടപ്പിലാക്കിയതിന്, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഉച്ചനീചത്വം കല്പിച്ചതിന്.’” (ക്രിതാബുൽ ഖിസാൽ, ഇബ്നു ബാബവൈഹി അൽകൂമ്മി, പേ. 81, പ്ര. ടഹ്റാൻ)

ഹദീസ് നിവേദകരിൽ വിശ്വസ്തൻ, സ്വീകാര്യൻ, ശീഘ്രയിസത്തിന്റെ ശരിയായ അവലംബവും എന്നിങ്ങനെ ശീഘ്രകൾക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അലി ബ്ൻ ഇബ്റാഹീം അൽ കൂമ്മി തന്റെ തഹ്സീനിൽ ഉമറി(റ)നെ ആക്ഷേപിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘അഹ്ലുൽബൈത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവതീർണ്ണമായ ആയത്തുകളെ ശീഘ്രകൾക്ക് തൃപ്തികരമാം വിധം വ്യഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും പുരാതനമായ തഹ്സീറാണിത്. ശീഘ്ര തഹ്സീറുകളുടെ മുഴുവൻ അടിസ്ഥാനാവലംബവും ഇതു തന്നെയാണ്. ഇതിനെ ‘സ്വാദിഖൈനി’ (ഇമാം ഇബ്റാഹിം, ഇമാം അൽ ബാക്രി) യുടെ തഹ്സീർ എന്നു തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ രചയിതാവ് ഇമാം അസ്കരിയുടെ കാലക്കാരനാണ്... (അലി ബ്ൻ ഇബ്റാഹീം അൽകൂമ്മിയുടെ തഹ്സീറിന്റെ മുഖവുര കാണുക, പേ. 19) എന്നാണ് ഈ തഹ്സീറിനെ സംബന്ധിച്ച ശീഘ്രകളുടെ അഭിപ്രായം)

“അക്രമം ചെയ്തവൻ തന്റെ കൈകൾ കടിക്കുന്ന ദിവസം. അവൻ പറയും റസൂലിന്റെ കൂടെ ഞാനൊരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ, എന്റെ കഷ്ടമേ! ഇന്ന ആളെ ഞാൻ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ.” (ഫുർക്വാൻ: 27) എന്ന ആയത്തിനെ വിശദീകരിക്കവെ, പ്രസ്തുത അൽകൂമ്മി പറയുന്നു: അബൂഇബ്രാഹിം(അ)ൽ നിന്നും അബൂഹംസ അൽമുമാലിയ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ക്വയാമത്തുനാളിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെ അല്ലാഹു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കും. അവരുടെ മുൻവശങ്ങളിൽ ഒരുതരം പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കും. പിന്നീട് അതിനോട് പറയപ്പെടും, ‘നീ പാറ്റിയ പൊടിപോലെ ആയിത്തീരുക.’ അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പറഞ്ഞു, അബൂ ഹംസാ, അല്ലാഹുവാണ, കണ്ടും കേട്ടും വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം ആളുകളാണ് അവർ. പക്ഷെ, ഹറാമുകളെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും, അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി(റ)യുടെ മഹത്വം തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തവരാണ് അവർ. “അക്രമം ചെയ്തവൻ തന്റെ കൈകൾ കടിക്കുന്ന

ദിവസം.” എന്ന ആയത്തിലെ അക്രമി കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നാമനായ അബൂബക്കറാണ്. ‘റസൂലിന്റെ കൂടെ ഞാനൊരു മാർഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ’ എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ, ‘പ്രവാചകനോടൊപ്പം അലിയെ വലിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ’ എന്നാണ്. ‘ഇന്ന ആളെ ഞാൻ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ’ എന്നതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട സുഹൃത്ത്, രണ്ടാമനായ ഉമറാണ്.” (തഹ്സീറുൽ ക്വമ്മി, പേ. 113, വാ. 2, പ്ര. ത്വബ് അത്തു നജ്ഹ്, ഇറാഖ്, 1386 ഡി.)

“അപ്രകാരം ഓരോ പ്രവാചകനും മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലും വെട്ട പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കബളിപ്പിക്കുന്ന ഭംഗിവാക്കുകൾ അവർ അന്വേഷിച്ചും ദുർബോധനം ചെയ്യുന്നു.” (അൻആം, 112) എന്ന ആയത്തിനെ വിശദീകരിക്കുന്നത് കാണുക: അബൂ അബ്ദില്ല(അ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഏതൊരു സമുദായത്തിലേക്ക് ഒരു പ്രവാചകൻ നിയോഗിതനായിട്ടുണ്ടോ , ആ സമൂഹത്തിൽ, തന്നെ ദ്രോഹിക്കുകയും, തന്റെ കാലശേഷം തന്റെ സമുദായത്തെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ട് പിശാചുക്കൾ ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നിട്ടില്ല. ... എന്നാൽ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ആ രണ്ട് കൂട്ടുകാർ ‘ഇബ്ത’റും, ‘സുറൈക്വ’മാണ്. (ഇബ്ദിഡ്, പേ. 214 വാ. 1)

ഇന്ത്യൻ ശീഖായായ മുല്ലാ മക്ബൂൽ, ‘ഇബ്ത’റിയും ‘സുറൈക്വ’നേയും വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്നു: ‘സുറൈക്വ’ എന്നത് ‘അസ്റക്വ’(നീലനിറം)ന്റെ ഹൃസ്വനാമരൂപമാണ്. അഥവാ നീലക്കണ്ണുള്ള അബൂബക്കറാണ് അത് കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. ‘ഇബ്ത’ർ എന്നാൽ ‘കുറുക്കൻ’ എന്നാണർത്ഥം. അഥവാ കുറുട്ടും കുതന്ത്രവും കൈമുതലാക്കിയവൻ എന്ന സൂചനയിൽ ഉമറാണ് അത് കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം..” (മക്ബൂൽ ക്വർആൻ ശീഖു, ഉറുദു, പേ. 281, ഇന്ത്യ)

അൽക്വമ്മി വീണ്ടുമെഴുതുന്നു: ഇഅ്ഫറിൽ നിന്ന് നിവേദനം: “റസൂലി(സ്വ)നൊരിക്കൽ വിശപ്പനുഭവപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഒരു അൻസാരിയെ സമീപിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. “കഴിക്കാൻ വല്ല ഭക്ഷണവുമുണ്ടോ?” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഉണ്ട്, റസൂലേ’. ഉടനെ അദ്ദേഹം മൊരു ആട്ടിനെയാരുത്ത് ഭക്ഷണമൊരുക്കി. റസൂൽ(സ്വ) അത് കഴിക്കാനിരുന്നപ്പോൾ, അലിയും, ഫാത്രിമയും, ഹസനും, ഹുസൈനും ഇതു കഴിക്കാൻ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചു. ആ സമയത്താണ് രണ്ട് മൂന്നാമികുകൾ അവിടേക്ക് കയറിവന്നത്. അവരുടെ പിറകെ അലിയും കയറിവന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ ആയത്ത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു: “നിനക്ക് മുമ്പ് ഏതൊരു ദൂതനെയും പ്രവാചകനെയും മുഹദ്ദിസിനെയും (അഭിശപ്ത ശീഖുകളുടെ കൈകടത്തലാണ് ‘മുഹദ്ദിസ്’ എന്നത്, ക്വർആനിലില്ല) “നാം അയച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹം ഓതികേൾപിക്കുന്ന സമയത്ത് ആ ഓതികേൾപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പിശാച് അഥവാ ആ രണ്ട് മൂന്നാമികുകൾ (തന്റെ ദുർബോധനം) ചെലുത്തിവിടാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിശാച് ചെലുത്തിവിടുന്നത് (അവർക്കു ശേഷം അലിയുടെ) അല്ലാഹു മാധ്യമങ്ങളെയും, എന്നിട്ട് അല്ലാഹു തന്റെ

വചനങ്ങളെ പ്രബലമാക്കുകയും ചെയ്യും.” (ഹജ്ജ്: 52) (തഹ്സീറുൽ ക്വമ്മി, പേ. 86, വാ. 2)

ഇതേ ക്വമ്മി സൂറത്തു മാഹദ 13ാം വചനത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതു കാണുക: “അങ്ങനെ അവർ കരാർ ലംഘിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, (അഥവാ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലിയുടെ കരാർ ലംഘിച്ചതിന്റെ ഫലമായി) നാം അവരെ ശപിക്കുകയും, അവരുടെ മനസ്സുകളെ നാം കടുത്തതാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. വേദവാക്യങ്ങളെ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ (അഥവാ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിന്നും മാറ്റി അരുക്കിരുത്തിയവർ) തെറ്റിക്കുന്നു. ‘അങ്ങനെ അതിനെ എന്നെന്നും അവശേഷിക്കുന്ന പദമാക്കി എന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ‘ഇമാമത്ത്’ എന്നാണെന്ന് അലി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (തഹ്സീറുൽ ക്വമ്മി, പേ. 164, വാ. 1)

“തങ്ങളുടെ പാപഭാരങ്ങൾ മുഴുവനായിട്ടും, യാതൊരു വിവരവുമില്ലാതെ തങ്ങൾ ആരെയെല്ലാം വഴിവിഴപ്പിച്ച് കൊണ്ട്ിരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ പാപഭാരങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗവും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ നാളിൽ അവർ വഹിക്കുവാനത്രെ (അത് ഇടയാക്കുക.)” (നഹ്ൽ: 25) എന്ന വിശുദ്ധ വചനത്തെ വ്യഖ്യാനിക്കുന്നതു കാണുക. “അവർ അവരുടെ പാപങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതാണ് എന്നതിന്റെ താത്പര്യം അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലിയുടെ കോപത്തിന് വിധേയരായവരുടേയും അവരെ പിന്തുടർന്നവരുടേയും പാപഭാരം അവർ വഹിക്കുന്നതാണ് എന്നത്രെ.” ഇമാം ഇബ്നു ഹർ സ്പാദിഖ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “അല്ലാഹുവാണ്, പരസ്പരം രക്തം ചിന്തിയ, അന്യോന്യം പോരാടിച്ച, സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്ര്യം അന്യായമായി കവർന്നെടുത്ത, വിവരമില്ലാതെ ധനം അടക്കിവെച്ച സകലരുടേയും മുഴുവൻ പാപഭാരവും ‘അവർ രണ്ടു’പേരുടേയും കഴുത്തിൽ തന്നെയാണ് ചെന്നെത്തുക. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കും അവരുടെ ശിക്ഷയിൽ യാതൊരു കുറവും വരികയില്ല.” അലി പറയുകയാണ്, “ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നു: എന്നിക്കു ശേഷം വരുന്ന ബന്ധുജമയ്യ എല്ലാ പാപഭാരങ്ങളും വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അടുത്തു തന്നെ അവരുടേതല്ലാത്ത വിടുകളിലും അതിനെ അറിയുന്നതാണ്. പാപത്തിന്റെ മാർഗം തുറന്നു കൊടുത്ത ഒന്നാമന് (അബൂബക്കറിന്) ഖിയാമത്തു നാൾ വരെ അപ്രകാരം ചെയ്തവരുടെ പാപഭാരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. (തഹ്സീറുൽ ക്വമ്മി, പേ. 383, 384, വാ. 1)

വർദ്ദ് ബ്ൻ സൈദിൽ നിന്നും അൽ കൂഷി നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. വർദ്ദ് പറയുകയാണ്: “ഞാൻ അബൂ ഇബ്നു ഹരിനോദ് പറഞ്ഞു, അല്ലാഹു എന്നെ താങ്കളുടെ ബലിയാക്കട്ടെ, താങ്കളെ കാണാൻ കുമൈത്ത് ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു.” “അയാളോട് അകത്തേക്ക് വരാൻ പറയൂ.” അബൂഇബ്നു ഹരിൻറരികിലേക്ക് വന്ന കുമൈത്ത് ചോദിച്ചു: “രണ്ടു ശൈഖുമാരെ (അബൂബക്കറും ഉമറും) സംബന്ധിച്ച് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്? അപ്പോൾ അബൂഇബ്നു ഹരിൻ അയാളോട് പറഞ്ഞു: ‘ദൂനിയാവിൽ ആരെല്ലാം രക്തം ചിന്തിയിട്ടുണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും, അലിയുടെയും, വിധിക്കു വിരുദ്ധമായി ഭരണം കയ്യാളിയിട്ടുണ്ടോ അവരുടെ മുഴുവൻ പാപഭാരവും ഈ രണ്ടു പേരുടെ കഴുത്തിൽ

ലായിരിക്കും ചെന്നുപതിക്കുക'. കുമൈത്ത് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു വലിയവൻ, എനിക്കു മതിയായി, എനിക്കു മതിയായി.' (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 179, 180)

മറ്റൊരു ഉദ്ധരണി കൂടി കാണുക. ദാവൂദ് ബ്ൻ നൂജ്മാൻ നിവേദനം ചെയ്യുന്നത്. ഒരിക്കൽ ബാക്രിർ കുമൈത്ത് ബ്ൻ സൈദിനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "കുമൈത്ത്, പ്രതികാര നടപടിയുടെ ഭാഗമായി ഇസ്ലാമിൽ ഒഴുക്കപ്പെട്ട രക്തത്തിന്റേയും, അനർഹമായ നിലക്കുള്ള സമ്പാദ്യത്തിന്റേയും, നിഷിദ്ധമായ ലൈംഗികബന്ധങ്ങളുടേയും പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം 'അവർ രണ്ടുപേരു'ടേയും തലയിലാണ്. അവരെ ചീത്തവിളിക്കാനും അവരുമായുള്ള ബന്ധത്തെ തള്ളിപ്പറയാനും നമ്മൾ, ബന്ധുഹാശിം കുടുംബം, നമ്മുടെ ഓരോ കുട്ടികളോടും വലിയവരോടും ഉപദേശിക്കണം." (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 180, കുമൈത്ത് ബ്ൻ സൈദ് അൽ അസദിയുടെ ജീവചരിത്രം)

ഉസ്മാൻ ബ്ൻ അഫ്ഫാൻ(റ)

അകമഴിഞ്ഞ ഔദാര്യവാനും, ലജ്ജാശീലനും, പ്രവാചകന്റെ രണ്ട് പുത്രിമാരെ വിവാഹം കഴിക്കുകവഴി അവിടുത്തെ മരുമകനുമായിരുന്ന, ദുന്നൂറെൻ (ഇരട്ടപ്രകാശത്തിന്റെ ഉടമ) ഉസ്മാൻ ബ്ൻ അഫ്ഫാനി(റ)നെപ്പറ്റി ശീഘ്ര വിഭാഗത്തിന്റെ വിശ്വാസം വളരെ മോശമാണ്. നീചരായ ജ്യോതിഷികൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുപഠിപ്പിച്ചതേ ശീഘ്രരുടെ വിശ്വാസത്തിലുള്ളൂ. അൽ കുഷി, അബൂ അബ്ദില്ലയിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് വായിച്ചാൽ നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടും. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: "നബിയും, അലിയും, അമ്മാറും ചേർന്ന് ഒരു പള്ളിപണിതു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടെ, വൃത്തിയിൽ വസ്ത്രം ധരിച്ചെത്തിയ ഉസ്മാൻ ചില ഉപദേശങ്ങളും നൽകി അതിലൂടെ കടന്നു പോയി. അപ്പോൾ ഉസ്മാനെപ്പറ്റികവിത പാടാൻ അമ്മാറിനോട് അമീറുൽ മുജ്മിനീൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അമ്മാർ പാടി:

“ഒരാൾ, അയാൾ ദൈവഭവന നിർമ്മാണത്തിലാണ്,
റൂക്നുള്ളും സുജൂദിലുമായി അയാൾ അതിനുള്ളിലാണ്.
ശരീരത്തിൽ മണ്ണുപുരളാതിരിക്കാൻ മാറി നടക്കുകയാണ് മറ്റൊരാൾ
അവർ രണ്ടുപേരെങ്ങനെ സമന്മാരാകും?”

അദ്ദേഹം പറയുന്നു: അപ്പോൾ ഉസ്മാൻ നബിയെ സമീപിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ശരീരവും അഭിമാനവും ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാനല്ല നാം മുസ്ലാമായിട്ടുള്ളത്” അപ്പോൾ റസൂൽ(സ്വ) ചോദിച്ചു: “അങ്ങനെ പറയപ്പെടണമെന്നാണോ നിന്റെ ആഗ്രഹം?” ആ സമയം രണ്ട് ആയത്തുകൾ അവതരിക്കുകയുണ്ടായി. “അവർ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ചു എന്നത് അവർ നിന്നോട് കാണിച്ച ദാക്ഷിണ്യമായി അവർ എടുത്തുപറയുന്നു. നീ പറയുക: നിങ്ങൾ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചതിനെ എന്നോട് കാണിച്ച ദാക്ഷിണ്യമായി എടുത്ത് പറയരുത്. പ്രത്യുത, സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം നൽകി എന്നത് അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ദാക്ഷിണ്യം കാണിക്കുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (ഇത് നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുക). തീർച്ചയായും

അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും അദ്യുശ്യകാര്യം അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് കണ്ട് അറിയുന്നവനുമാകുന്നു അല്ലാഹു.” (ഹുജ്റാത്ത്, 17, 18) എന്നിട്ട് പ്രവാചകൻ(സ്യ) പറഞ്ഞു: ‘ഇത് നിന്റെ കൃത്യകാരന്റെ കാര്യത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കുക.’ (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 33, 34)

ഒന്നു കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക: സ്വാലിഹ് അൽ ഹിദായത്ത് നിന്നും നിവേദനം, അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ‘ഒരിക്കൽ നബി(സ്യ) പള്ളിനിർമ്മാണത്തിന് കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തരെയും പ്രത്യേകം ഭാഗങ്ങളിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും, അവർക്കൊപ്പം ഓരോ സഹായികളെ നൽകുകയും ചെയ്തു. അലിയോടൊപ്പം അമ്മാറിനെയാണ് സഹായിയായി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തത്. അങ്ങനെ അവർ പള്ളി നിർമ്മാണത്തിലായിരിക്കെ, ഉസ്മാൻ തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും അതുവഴി കടന്നു വന്നു. ഉയർന്നുപോങ്ങിയ പൊടിപടലങ്ങൾ തന്റെ വസ്ത്രത്തിലായപ്പോൾ അയാൾ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അതു കണ്ട അലി(അ) അമ്മാറിനോട് പറഞ്ഞു: ‘ഞാൻ പറയുന്നത് പോലെ എന്നോടൊപ്പം നീയും ഏറ്റു പാടുക’

“ഒരാൾ, അയാൾ ദൈവഭവന നിർമ്മാണത്തിലാണ്,
അതിൽ വ്യക്തമായും സുജ്ജ്വലമായമാണയാൾ.
എന്നാൽ വഴിമാറി നടക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ
അവർ രണ്ടുപേരും സമന്മാരാകില്ല”

ഈ പദ്യശകലങ്ങൾ അമ്മാർ ഏറ്റുപാടിത്തുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടമാത്രയിൽ ഉസ്മാൻ കോപാകുലനായിത്തീർന്നു. എന്തു ചെയ്യാം? അയാൾക്ക് അലിയോട് ഒന്നും പറയാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. നേരെ അമ്മാറിന്റെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു കൊണ്ട്, ‘എടാ അടിമേ, മാനുത കെട്ടവനേ’ എന്നിങ്ങനെ കുറെ ചിത്ത വിളിച്ചു. അലി ചോദിച്ചു: ‘അമ്മാറേ, അയാൾ പറഞ്ഞത് നിനക്ക് തൃപ്തിയായോ? ചെല്ല, റസൂലിന്റെ അടുത്തു ചെന്ന് നീ ആവലാതി ബോധിപ്പിക്കുക.’ അങ്ങനെ അമ്മാർ പ്രവാചകനെ സമീപിച്ച്, ഉസ്മാൻ തന്നെ ‘അടിമ’യെന്നും ‘മാനുത കെട്ടവ’നെന്നും വിളിച്ചതായി ആവലാതി പറഞ്ഞു. റസൂൽ ചോദിച്ചു: ‘ഉസ്മാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതിന് ആരുണ്ട് സാക്ഷി?’ അമ്മാർ പറഞ്ഞു: ‘അലി കേട്ടിട്ടുണ്ട്’. നബി(സ്യ) അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു കൊണ്ട് സത്യാവസ്ഥ ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അമ്മാർ പറഞ്ഞതു പോലെ അലിയും തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ റസൂൽ (സ്യ) അലിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു: “നീ ഉസ്മാനെ സമീപിച്ച് കൊണ്ട് പറയുക, ‘അടിമേ, മാനുത കെട്ടവനേ എന്നു അമ്മാറിനെ ചിത്തവിളിച്ചു ഉസ്മാനേ, നീയാണ് അടിമ, നീയാണ് മാനുത കെട്ടവൻ’. അങ്ങനെ ഉസ്മാനെ സമീപിച്ചു കൊണ്ട് അലി, നബി(സ്യ) നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ട് തിരികെപ്പോന്നു.” (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 34)

സ്വഹാബികളെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ച (വിശിഷ്ട്യാ തന്റെ മൂന്നു സതീർത്ഥ്യരായ അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ എന്നിവരെ) പ്രവാചക തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ ഒരു വ്യാജ ഹദീസ് നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി, അവരെയൊന്നടങ്കം ആക്ഷേപിക്കുന്ന ചിത്രം അൽ

കുമ്മിയുടെ തമ്സീറിൽ നിന്നു തന്നെ കണ്ടു നോക്കുക. “ചില മുഖങ്ങൾ വെളുക്കുകയും, ചില മുഖങ്ങൾ കറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ.” (ആലു ഇംറാൻ:106) എന്ന ആയത്തിനെ, അൽ കുമ്മി തന്റെ തമ്സീറിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ്. നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “അന്ത്യനാളിൽ അബ് പതാകകൾക്കു പിറകെ എന്റെ ഉമ്മത്ത് അണിനിരന്നെത്തും. ഈ സമുദായത്തിന്റെ ‘കാളക്കൂട്ടി’യോടൊപ്പം വന്നെത്തുന്ന ആദ്യ സംഘത്തോട് ഞാൻ ചോദിക്കും, ‘എന്റെ വിധോഗാനന്തരം ക്വർആനിനോടും, അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോടും നിങ്ങൾ എപ്രകാരമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്?’ അവർ പറയും: ‘ക്വർആനിൽ ഞങ്ങൾ തിരിമറി നടത്തി, ഞങ്ങളതിനെ പിറകിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. നബികൂടുംബത്തോട് ശത്രുത കാട്ടുകയും, കഴിയുന്നത്ര ഞങ്ങളവരെ വെറുക്കുകയും ഭ്രാന്തിക്കുകയും ചെയ്തു.’ അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും: ‘ദാഹിച്ചു വിവശരായി, മുഖം കറുത്ത നിലയിൽ നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.’ പിന്നീട് ഈ സമുദായത്തിലെ ‘ചിർഖ’ന്റെ കൊടിക്കു പിറകെ മറ്റൊരു സംഘം വരും. അവരോട് ഞാൻ ചോദിക്കും, ‘എന്റെ വിധോഗാനന്തരം ക്വർആനിനോടും, അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോടും നിങ്ങൾ എപ്രകാരമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്?’ അവർ പറയും: ‘ക്വർആനിനെ ഞങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയാക്കി, അതിനെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചിറിഞ്ഞു. അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോട് ഒരു ശത്രുവിനോടെന്ന വണ്ണമാണ് ഞങ്ങൾ പെരുമാറിയത്. അവരോട് ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തു.’ അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും: ‘ദാഹിച്ചു വിവശരായി, മുഖം കറുത്ത നിലയിൽ നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.’ പിന്നീട് ഈ സമുദായത്തിലെ ‘സാമിരി’യോടൊപ്പം വേറൊരു സംഘം വരും. അവരോട് ഞാൻ ചോദിക്കും: ‘എന്റെ വിധോഗാനന്തരം ക്വർആനിനോടും, അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോടും നിങ്ങൾ എപ്രകാരമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്?’ അവർ പറയും: ‘ക്വർആനിനോട് ഞങ്ങൾ ധിക്കാരം കാണിച്ചു. അതിനെ ഞങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. എന്നാൽ അഹ്ലൂൽബൈത്തിനെ ഞങ്ങൾ അടിച്ചിരുത്തുകയും ആട്ടിയകറ്റുകയുമാണ് ചെയ്തത്.’ അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും: ‘ദാഹിച്ചു വിവശരായി, മുഖം കറുത്ത നിലയിൽ നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.’ പിന്നീട് ദീ മലമയുടെ പതാകക്കു കീഴിൽ മുശുവൻ ഖവారిജുകളോടൊപ്പം അടുത്ത സംഘം കടന്നുവരും. അവരോട് ഞാൻ ചോദിക്കും: ‘എന്റെ വിധോഗാനന്തരം ക്വർആനിനോടും, അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോടും നിങ്ങൾ എപ്രകാരമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്?’ അവർ പറയും: ‘ഞങ്ങൾ ക്വർആനുമായുള്ള സകല ബന്ധവും അവസാനിപ്പിക്കുകയും, അതിനെ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിർത്തുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അഹ്ലൂൽബൈത്തിനോടാകട്ടെ, ഞങ്ങൾ പോരാടി, അവരെ ഞങ്ങൾ വധിച്ചു കളഞ്ഞു.’ അപ്പോൾ ഞാൻ പറയും: ‘ദാഹിച്ചു വിവശരായി, മുഖം കറുത്ത നിലയിൽ നിങ്ങൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.’ പിന്നീട് ഭക്തരുടെ ഇമാമും, മുസ്ലിംകളുടെ നേതാവുമായ ‘പ്രവാചക വസ്ത്ര’ന്റെ കൊടിക്കു പിറകിൽ അവസാന സംഘം വന്നെത്തും. ഞാനവരോട് ചോദിക്കും: ‘എന്റെ വിധോഗാനന്തരം ക്വർആനിനോടും, അഹ്ലൂൽ ബൈത്തിനോടും നിങ്ങൾ എപ്രകാരമാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്?’ അവർ മറുപടി പറയും: ‘ക്വർആനിനെ ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും, അതിനെ പിന്തുടർന്ന് ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അഹ്ലുൽബൈത്തിനെ ഞങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചു, അവരുമായുള്ള സകല ബന്ധവും നിലനിർത്തി. സഹായ സഹകരണങ്ങൾ നൽകി അവർക്ക് ഞങ്ങൾ ശക്തി പകർന്നു. അവർക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞങ്ങൾ രക്തമൊഴുക്കിയത്.’ അപ്പോൾ ഞാനവരോട് പറയുകയും: ‘നിങ്ങൾ കൂടിച്ചു ഭാഹം തീർന്ന്, മുഖം പ്രസന്നമായവരായി സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകുക.’ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് റസൂൽ(സ്വ), “ചില മുഖങ്ങൾ വെളുക്കുകയും, ചില മുഖങ്ങൾ കറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ. എന്നാൽ മുഖങ്ങൾ കറുത്തു പോയവരോട് പറയപ്പെടും: വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണോ ചെയ്തത്? എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുക. എന്നാൽ മുഖങ്ങൾ വെളുത്തു തെളിഞ്ഞവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലായിരിക്കും. അവരതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കുന്നതാണ്.” (ആലു ഇംറാൻ: 106, 107) എന്ന ആയത്ത് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. (തഫ്സീറുൽ കുമ്മി, പേ. 109, വാ. 1)

പ്രവാചക സ്വഭാവത്തിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരുടെ നാമങ്ങൾ വികൃതമാക്കുകയും, അവരുടെ ജീവിതത്തെത്തന്നെ ഇകഴ്ത്തിക്കാട്ടുകയും, നബി തിരുമേനി (സ്വ)യുടെ പേരിൽ വ്യാജാരോപണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ജനതയുടെ ദുഷിച്ച മുഖമാണ് നാം മേലെക്കണ്ടത്.

ഇഅ്ഫർ പാടിയ കവിതാ ശകലങ്ങൾ എന്ന നിലക്ക് അൽകുഷി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എടുത്തുദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ കാണുക:

“പുനരുത്ഥാന നാളിൽ,
 പഞ്ചപതാകകൾക്കു കീഴിലണിനിരക്കുന്ന ജനം,
 അന്ന് നാലു സംഘവും നാശത്തിലാണ്,
 കാളക്കൂട്ടിയുടെ, മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിലെ ഫിർഔനിന്റെ,
 വൃത്തികെട്ട സാമിരിയുടെ,
 മതദ്വേഷിയും വഞ്ചകനുമായ,
 അബ്ദു ലകഇന്റെ മുത്തച്ഛന്റെ സംഘങ്ങൾ.
 പിന്നെ, സൂര്യശോഭയുദിച്ചുയർന്ന
 ഹൈദറിന്റെ വിജയ സംഘവും.”

അൽ കുഷി തുടരുകയാണ്: ‘ഈ കവിതാലാപത്തിനു ശേഷം ഇഅ്ഫർ ചോദിച്ചു: ‘ആരാണ് ഈ ഈരടികളുടെ കർത്താവ്?’ ഞാൻ (നിവേദകൻ) പറഞ്ഞു: ‘സയ്യിദ് മുഹമ്മദ് അൽ ഹുമൈരി’ ഇഅ്ഫറപ്പോൾ ‘അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു കരുണ ചൊരിയട്ടെ’ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘അദ്ദേഹം ‘റൂസ്താക് വൈൻ’ കൂടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്.’ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ‘മദ്യമാണോ നിയുദ്ദേശിച്ചത്’ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘അതെ’, അപ്പോൾ ഇഅ്ഫർ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കരുണ ചൊരിയട്ടെ, അലിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മാപ്പു നൽകാൻ അല്ലാഹുവിനേന്ന് പ്രയാസം.’ (രിജാലുൽ കുഷി, പേ. 142, 143)

ശീഘ്രകളുടെ പ്രമുഖ ഹദീസു പണ്ഡിതനും, അറിയപ്പെട്ട നേതാവും, ‘നാല് അടി സ്ഥാന നിയമ സംഹിതകൾ വിശദീകരിക്കുന്നത്’ എന്ന അംഗീകാരം ലഭിച്ച ‘അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവുമായ കുലൈനി പറയുന്നത് കാണുക.

അലി(റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് മുമ്പ് ഭരണം കയ്യാളിയവർ മുഴുവൻ പ്രവാചകന്മാർ വിരുദ്ധമായാണ് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബോധപൂർവ്വമാണ് അവരത് ചെയ്തത്. പ്രവാചകനുമായുള്ള കരാർ ലംഘിച്ചവരും, തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തിനെ മാറ്റിമറിച്ചവരുമാണവർ.” (ക്രിതാബുർ റൗദ, കുലൈനി, പേ. 59, ഇറാൻ)

അബൂ അബ്ദില്ലയിൽ നിന്നും കുലൈനി വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “(ഒരിക്കൽ) വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് അവിശ്വസിക്കുകയും, വീണ്ടും വിശ്വസിച്ചിട്ട് പിന്നെയും അവിശ്വസിക്കുകയും, അനന്തരം അവിശ്വാസം കൂടിക്കൂടി വരുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയേ ഇല്ല. അവരെ അവൻ നേർവഴിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമല്ല.” (നിസാഅ്. 137) എന്ന ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് അബൂ അബ്ദില്ല പറഞ്ഞു: “ഈ ആയത്ത് ‘ഇന്നിന്ന ആളുകൾ’യുടെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ്. നബി (സ്യ)യിൽ ആദ്യം വിശ്വസിച്ചവരാണ്. അലിയുടെ വിലായത്തിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവന കേട്ടപ്പോൾ, അഥവാ ‘ഞാൻ ആരുടെ നേതാവാണ് അലിയും അവന്റെ നേതാവാണ്’ എന്ന് നബി (സ്യ) പ്രവസ്താവിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിൽ അവിശ്വസിച്ചു കളഞ്ഞു. അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി(റ)ക്കാണ് ബൈഅത്ത് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന കാര്യത്തിൽ പക്ഷെ, അവർ പിന്നീട് വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പ്രവാചകന്റെ വിധേയത്വത്തോടെ ആ ബൈഅത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ വീണ്ടും അവർ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ ആ അവിശ്വാസം കൂടിക്കൂടി വരികയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ബൈഅത്തു ചെയ്തു. പക്ഷെ, അവൻമാരിൽ ഈമാനിന്റെ കണികപോലും അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം.” (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, പേ. 420, വാ. 1, പ്ര. ഇറാൻ)

‘അൽ കാഫി’യുടെ വിശദീകരണ കർത്താവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു: “ ‘ഇന്നിന്ന ആളുകൾ’ എന്നതു കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, അബൂബക്കറും ഉമറും, ഉസ്മാനുമാണ്.” (അസ്യാഫീ ശറഹുൽ കാഫി, പേർഷ്യൻ ഭാഷ, പ്ര. ഇറാൻ)

മറ്റു സ്വഹാബികളും പ്രവാചക പത്നിമാരും

പ്രവാചകന്റെ മന്ത്രിമാരും, തിരുമേനിയോട് കരുണയോടെ വർത്തിച്ചവരുമായ മേൽ സൂചിത സ്വഹാബികളെ മാത്രം ആക്ഷേപിക്കുന്നതിലും അവഹേളിക്കുന്നതിലും മതിയാക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല ശീഘ്രകൾ. പ്രവാചക കുടുംബാംഗങ്ങളുടേയും, തിരുമേനിയുടെ പ്രമുഖരായ അനുചരന്മാരുടേയും അഭിമാനത്തിലേക്കും ശാപശരങ്ങൾ അവർ തിരിച്ചു വിട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ഹിജ്റ പോകുകയും, അവന്റെ മാർഗത്തിൽത്തന്നെ യഥാവിധി പോരാടുകയും, തങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടു ലഭിച്ച ദീനിയുടെ വ്യാപനത്തിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രസ്തുത സ്വഹാബികളോടുള്ള അസഹി

ഷ്ണുതയും, അവരുടെ സ്തുത്യർഹമായ ശ്രമങ്ങളോടുള്ള അസൂയയുമാണ് ശിങ്കുക്കളെ അവർക്കെതിരിൽ നിലകൊള്ളാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

പ്രവാചക പിതൃവൃന്ദം സന്താനങ്ങളും

ആരേയും ആക്ഷേപിക്കുന്ന സ്വഭാവം കൈമുതലാക്കിയ ശിങ്കുകൾ പ്രവാചകന്റെ പിതൃവൃന്ദം അബ്രാഹാം ബ്നൻ അബ്ദിൽ മുത്തലിബിനെയും വെറുതെ വിട്ടിട്ടില്ല.

അൽകുഷി മുഹമ്മദ് ബാഖിർ പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് വായിക്കുക. “ഒരിക്കൽ എന്റെ പിതാവായ സൈനുൽ ആബിദീനിൻറടുക്കൽ ഒരു വ്യക്തി വന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ‘ഇന്നു വ്യക്തി അഥവാ അബ്ദുല്ലാഹ് ബ്നു അബ്രാഹാം, ക്യാർആനിൽ അവതരിച്ച സർവ ആയത്തുകളെപ്പറ്റിയും, അവ എന്ന് അവതരിച്ചു, ഏതു കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചു എന്നിവയെപ്പറ്റിയും തനിക്ക് കൃത്യമായി അറിയാമെന്ന് വാദിക്കുന്നല്ലോ?’ അപ്പോൾ സൈനുൽ ആബിദീൻ പറഞ്ഞു: “വല്ലവനും ഈ ലോകത്ത് അന്ധനായിരുന്നാൽ പരലോകത്തും അവൻ അന്ധനായിരിക്കും. ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചവനുമായിരിക്കും. ” (ഇസ്റാഅ്:72) എന്ന ആയത്ത് ആരുടെ കാര്യത്തിൽ അവതീർണ്ണമായതാണെന്ന് നീ അയാളോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക. “ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാലും എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല.” (ഹൂദ്: 34), “സത്യവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും ക്ഷമയിൽ മികവ് കാണിക്കുകയും, പ്രതിരോധ സന്നദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ” (ആലുഇംറാൻ:200) എന്നീ ആയത്തുകൾ ഏത് കാര്യത്തിലാണ് അവതരിച്ചതെന്നും അയാളോട് തന്നെ ചോദിക്കുക.” അങ്ങനെ ആ മനുഷ്യൻ ഇബ്നു അബ്രാഹാമിനെ സമീപിച്ചു കൊണ്ട് പ്രസ്തുത ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച് ആരാഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞു: ‘ഇക്കാര്യത്തിന് നിന്നോട് കല്പിച്ച വ്യക്തി ഇതുമായി എന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനയാളോടു തന്നെ ഇവയെപ്പറ്റി ചോദിച്ചേനെ’ എന്നിട്ട്, ചെന്നയാളോട് അയാൾ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു: ‘എന്താണ് അർത്ത്? എപ്പോഴാണ് അത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്? എങ്ങനെയാണതിന്റെ രൂപം? ഇതു കേട്ട ആ മനുഷ്യൻ എന്റെ വാച്യയുടെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെന്ന്, ഇബ്നു അബ്രാഹാം പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ സൈനുൽ ആബിദീൻ ചോദിച്ചു: “ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞ ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ വല്ല ഉത്തരവും പറഞ്ഞുവോ?” അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘ഇല്ല’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘പ്രസ്തുത ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു സംശയമൊ, സന്ദേഹമൊ ഇല്ലാത്ത വിധം, കൃത്യമായ അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ എനിക്ക് ഉത്തരം പറയാനാകും. ആദ്യത്തെ രണ്ട് ആയത്തുകളും അവതരിച്ചത് അവന്റെ പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ (പ്രവാചകന്റെ പിതൃവൃന്ദം അബ്രാഹാം) അവതീർണ്ണമായതാണ്. എന്നാൽ അവസാനത്തെ ആയത്ത് അവതീർണ്ണമായത്, എന്റെ പിതാവിന്റെയും നമ്മുടെയും കാര്യത്തിൽ അവതരിക്കപ്പെട്ടതാണ്.” (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 53, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്രാഹാമിനെ സംബന്ധിച്ച അധ്യായത്തിൽ)

അൽകുഷി സൈനൂൽ ആബിദീനിൽ നിന്നു തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഒരിക്കലുടേഹം അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസിനോട് ചോദിച്ചു: “ഇബ്നു അബ്ബാസ്, “അവൻ എത്ര ചീത്ത സഹായി! എത്ര ചീത്ത കൂട്ടുകാരൻ!” (ഹജ്ജ്:13) എന്ന ആയത്ത് എന്റെ പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിലാണോ, അല്ല നിന്റെ പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിലാണോ അവതരിച്ചിട്ടുള്ളത്?” തുടർന്നുടേഹം പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവാണ്, സത്യം. നിനക്ക് സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന പര്യവസാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിനക്കറിയില്ല എങ്കിൽ, ഞാൻ നിനക്കത് പറഞ്ഞു തരും, അങ്ങനെ നിനക്കതിനെ മനസ്സിലാക്കാനാകും... നീ എന്നെ പറയാനനുവദിക്കുമെങ്കിൽ ഇനങ്ങൾ കേട്ടാൽ, അവർക്ക് അറപ്പും വെറുപ്പുമുണ്ടാക്കുന്ന ചിലതു ഞാൻ വിളിച്ചു പറയും.” (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 54)

മൂല്ലാ ബാഖിർ കൂലൈനിയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം മുഹമ്മദ് ബാഖിറിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവന കാണുക. മുഹമ്മദ് ബാഖിർ പറഞ്ഞു: “ബനു ഹാശിം കൂടുംബത്തിൽ നിന്നും അവശേഷിച്ചവർ ഇഅ്ഹറും, ഹംസയുമാണ്. അവർ രണ്ടു പേരും യാത്രയായി. പിന്നെയുള്ളത്, ദുർബലരും അധഃമര്യമായ, ഇസ്ലാമിലേക്ക് അടുത്തയിടെ കടന്നു വന്ന അബ്ബാസും ഉഖൈലുമാണ്” എന്ന് അലി(റ) പറയുകയുണ്ടായി. (ഹയാത്തുൽ ഖുലൂബ്, മൂല്ലാ ബാഖിർ മജ്ലിസി, പേ. 756, വാ. 2, പ്ര. ഇന്ത്യ)

ശീഇകൾ പ്രവാചക പിതൃവ്യൻ അബ്ബാസി(റ)നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതാണ് മുകളിൽ വായിച്ചത്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും, മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിലെ ഇ്ഞാനി, തർജുമാനൂൽ ഖുർആൻ എന്നീ അപരനാമങ്ങളിലറിയപ്പെട്ട മഹാനും, നബി തിരുമേനി (സ്വ)യുടെ സന്തതസഹചാരിയുമായിരുന്ന അബൂദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസിനെ ‘വഞ്ചകൻ’ എന്നാണ് ഈ വർഗം ഇൽപിക്കുന്നത്. അവർ പറയുന്നത് വായിക്കുക. “അലി(അ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസിനെ ബസറയിലെ ഗവർണ്ണറായി നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. ബസറയിലെത്തിയ അയാൾ അവിടത്തെ പൊതുഖജനാവിലുണ്ടായിരുന്ന ഇരുപതു ലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ദിർഹം മുഴുവൻ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും, അലിയെ ഒഴിവാക്കി, മക്കയിൽ ചെന്നു താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിവരമറിഞ്ഞ അലി മിമ്പറിൽ കയറി, പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ‘പ്രവാചകന്റെ പിതൃവ്യ പുത്രനാണിത്. അറിവും ആഭിജാത്യവുമുള്ള ഇയാൾ ഇച്ചിധം ചെയ്തുവെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരെ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളും? അല്ലാഹുവേ, ഞാനിവരെക്കൊണ്ട് മടുത്തു, ഇവരിൽ നിന്നും എനിക്കു നീ സമാധാനം നൽകേണമേ. മടുപ്പും കഴിവുകേടുമില്ലാത്ത നിലയിൽ നിന്നിലേക്കെന്നെ മടക്കേണമേ.’ (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 57, 58)

‘അബ്ബാസിന്റെ രണ്ടു മക്കളായ അബ്ദുല്ലക്കും ഉഖൈദുല്ലക്കും എതിരിലുള്ള അലിയുടെ പ്രാർത്ഥന’ എന്ന സ്വതന്ത്ര അധ്യായത്തിൽ ഇതേ കുഷി തന്നെ, ഒരു വ്യാജ റിപ്പോർട്ടുദ്ധരിക്കുന്നതു കാണുക. അബൂ ഇഅ്ഹറിൽ നിന്നു നിവേദനം. “അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി(റ) ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: ‘അല്ലാഹുവേ ഇന്നയാളുടെ രണ്ടു മക്കളേയും അഥവാ അബ്ബാസിന്റെ രണ്ടു മക്കളായ അബ്ദുല്ലയേയും ഉഖൈദുല്ലയേയും, നീ ശപിക്കേണമേ. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് അന്ധത നൽകിയതു പോലെ അവരുടെ

കണ്ണുകൾക്കും നീ അന്യത നൽകേണമേ. അവരുടെ കണ്ണുകളുടെ അന്യതയെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയം അന്യതയ്ക്കുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാക്കി മാറ്റേണമേ.” (രിജാലുൽ കൃഷി, പേ. 52)

ഇത്തരം വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ ‘അൽകാഫി’യിലും, അൽകുമ്മി, അയാഷി, സ്വാഹി തുടങ്ങിയ മറ്റു ശീഘ്ര തഫ്സീറുകളിലും ഇനിയും എമ്പാടും നമുക്ക് കാണാനാകും

ഖാലിദ് ബ്ൻ വലീദ്

‘അല്ലാഹുവിന്റെ വാൾ’ എന്ന അപരനാമത്തിനുമേ, ഇസ്ലാമിന്റെ കൃതിരപ്പോരാളി, അനുഗൃഹീത വിജയ സൈന്യത്തിന്റെ നായകൻ എന്നീ നിലകളിൽ വിശ്രുതനായ ഖാലിദ് ബ്ൻ വലീദിനേയും ശീഘ്ര പ്രഭൃതികൾ ആക്ഷേപശരങ്ങൾ കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘മാലിക് ബ്ൻ നുവൈറയെ ഖാലിദ് ആക്രമിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ കല്യാണം കഴിക്കാനായിരുന്നു’ എന്ന അപവാദം കൃമ്മിയും അയാളുപ്പോലുള്ളവരും എഴുതി വിട്ടിട്ടുണ്ട്.

കുമ്മി തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു കെട്ടുകഥ വായിക്കുക. “ഒരിക്കൽ അബൂബക്കറിനും അലി കുമ്മിയിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ അസ്വാരസ്യമുണ്ടായി. അബൂബക്കർ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്ന് ഉമറിനെ ആളയച്ചു വരുത്തി. അയാൾ പറഞ്ഞു: “നമുക്കിടയിൽ അലിക്കുള്ള സ്ഥാനം നിനക്കറിയാമല്ലോ. അദ്ദേഹം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ അവതാളത്തിലാകും. നാമെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?” ഉമർ പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ ഉത്തരവിടുക തന്നെ” “പക്ഷെ, ആരദ്ദേഹത്തെ വധിക്കും?” അബൂബക്കർ ചോദിച്ചു. “ഖാലിദ് ബ്ൻ വലീദ്” ഉമർ മറുപടി നൽകി. അങ്ങനെ ഖാലിദിനെ അവർ വിളിച്ചു വരുത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഖാലിദ്, ക്ലേശകരമായ എന്തെങ്കിലും ഏൽപ്പിക്കാനല്ല താങ്കളെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു വരുത്തിയത്.” “നിങ്ങൾക്ക് ഏത് കാര്യവും എന്നെ ഏൽപ്പിക്കാം, അലി ബ്ൻ അബീ ത്വാലിബിനെ വധിക്കണോ? അതിനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്.” ഖാലിദ് പറഞ്ഞു. ആപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: “അതെ, അതു തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം” “എങ്കിൽ എപ്പോഴാണ് അയാളെ വധിക്കേണ്ടത്?” ഖാലിദ് ചോദിച്ചു. “അലി പള്ളിയിലേക്ക് വന്ന സമയത്ത്, നമസ്കരിക്കാൻ നീ അയാളുടെ അരികത്ത് നിൽക്കുക. ഞാൻ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും സലാം പറഞ്ഞ് വിരമിച്ചാൽ ഉടനെത്തന്നെ നീ എഴുന്നേറ്റ് അയാളുടെ കഴുത്തിന് വെട്ടുക.” അബൂബക്കർ വിശദീകരിച്ചു. “ശരി” ഖാലിദ് സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ ഈ വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം അബൂബക്കറിന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന അസ്മ ബിൻത് ഉമൈസ് കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഉടനെ തന്റെ വാല്യക്കാരിയെ വിളിച്ച് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “നീ വേഗം അലിയുടേയും ഫാത്രിമയുടേയും അരികത്ത് ചെന്ന് എന്റെ സലാം പറയുക. എന്നിട്ട്, ഒരു സംഘമാളുകൾ താങ്കളെ വധിക്കാൻ ഗൃധാലോചന നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും അതിനാൽ താങ്കൾ രക്ഷപ്പെടണമെന്നും, ഇത് എന്റെ ഗൃണകാംക്ഷയോടെയുള്ള അറിയിപ്പാണെന്നും അലിയുടെ അറിയിക്കുക.” അവൾ അലിയെ സമീപിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അസ്മാ ബിൻത് ഉമൈസ് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടു പേർക്കും സലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘താങ്കളെ വധിക്കാൻ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഗൃധാലോചന നടത്തുന്നുണ്ട്, അതിനാൽ താങ്കൾ രക്ഷപ്പെടുക,

സന്തോഷവർത്തയറിയപ്പെട്ട സുബൈറി(റ)നേയും (‘എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും ഓരോ സഹായിയുണ്ട്, എന്റെ സഹായി സുബൈറാണ്’ (ബുഖാരി, മുസ്ലിം) എന്ന് നബി (സ്വ) അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്) സംബന്ധിച്ച് കൃമ്മി തന്റെ തഹ്സീനിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് വായിക്കുക. “അബൂ ജഅ്ഫർ അൽ ബാഖിർ പറയുകയുണ്ടായി, “...” എന്ന ആയത്ത് തൃൽഹയുടേയും സുബൈറിന്റെയും കാര്യത്തിലവതരിച്ചതാണ്. ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ട ഒട്ടകം അവരുടെ ഒട്ടകമാണ്.”

അനസ്ബ്ൻ മാലികും ബറാഅ് ബ്ൻ ആസിബും

അനസ്ബ്ൻ മാലികിനേയും ബറാഇനേയും സംബന്ധിച്ച ശീഇകളുടെ കാഴ്ചപ്പാട് ഇങ്ങനെ വായിക്കാം. അലി(റ) അനസിനോടും ബറാഇനോടും ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചു: “എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് സാക്ഷ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചില്ല? ഇനങ്ങൾ പറയുന്നത് നിങ്ങളും കേട്ടതല്ലേ?” തുടർന്നദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു: “അല്ലാഹുവേ ഇവർ രണ്ടു പേരും ഹൃദയത്തിൽ മറച്ചു വെക്കുന്നത് നിഷേധമാണെങ്കിൽ, അവരെ നീ പരീക്ഷിക്കേണമേ.” (ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി) ബറാഇൻ അന്ധത ബാധിക്കുകയും, അനസിന് രണ്ട് കാൽപാദങ്ങളിലും പാണ്ഡുരോഗം പിടിപെടുകയും ചെയ്തു.” (രിജ്യാലുൽ കുഷി, പേ. 46)

പ്രവാചക പത്നിമാർ

ശീഇകളുടെ വൃത്തികേടുകളും, പരനിന്ദയും ഏതെങ്കിലുമൊരു ലക്ഷ്യത്തിലെത്തി നിലച്ചു പോയിട്ടില്ല എന്നതാണ് നേര്. പ്രവാചക തിരുമേനിയുടെ വിശുദ്ധകളായ കുടുംബിനികളുടെ നേർക്കും അവരുടെ അപഹാസങ്ങൾ ചെന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. സിദ്ധീഖിന്റെ പുത്രി, ഉമ്മുൽ മുഅ്മിനീൻ ആയിഷ സിദ്ധീഖയുടെ പേരിൽ കറുകെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു കഥ ശീഇ ട്രൂമികയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അൽകുഷി വിശദീകരിക്കുന്ന ആ കഥ ഇങ്ങനെ:

“അലി(റ) ഇമൽ സംഘക്കാരെ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. അദ്ദേഹം അബ്ദുല്ലാഹ് ബ്ൻ അബ്ബാസിനെ ആയിഷയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, അവരോട് വേഗം സ്ഥലം വിടാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിനായി പറഞ്ഞു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറയുകയാണ്: ‘ഞാൻ ആയിഷയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. ബസ്വറക്കടുത്ത ക്വസ്ർ ബനീ ഖലഖിലാണ് അവരുടെ താത്കാലിക താമസം. ടെൻറിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി ഞാനവരോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അവർ പക്ഷെ, എനിക്ക് അനുവാദം നൽകിയില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ അനുമതി കൂടാതെത്തന്നെ ഞാനതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു ടെൻറ്. ഇരിക്കാൻ ഒരു ഇരിപ്പിടം പോലും അവിടെയില്ല. അവരാകട്ടെ രണ്ട് വിരികൾക്കു പിറകിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ടെൻറിനുള്ളിൽ ഞാൻ കണ്ണോടിച്ചു നോക്കി. ഒരു മൂലയിൽ ചില സാധന സാമഗ്രികൾ കൂട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുതപ്പെടുത്തൽ നിവർത്തി ഞാനതിലിരുന്നു. മറക്കു പിറകിലിരുന്ന് ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ആയിഷ പറഞ്ഞു: “ഇബ്നു അബ്ബാസ്, എന്റെ അനുമതി കൂടാതെ താകളെന്റെ താമസസ്ഥലത്ത് പ്രവേശിക്കുകയും, എന്റെ സാധന സാമഗ്രികളിൽ ഇരിക്കുകയും

ചെയ്യുക നിമിത്തം, പ്രവാചക തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തിനെയാണ് താകൾ ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.” ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞു: “നിന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ സുന്നത്തെന്താണെന്ന് പരിചയിച്ചവരാണ് ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങളെല്ലെ പ്രവാചക ചര്യയെന്താണെന്ന് നിന്നെപ്പറ്റിപ്പിച്ചത്? പ്രവാചകൻ മരണപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ നിന്നെ ആക്കിപ്പോയ നിന്റെ വീടാണോ ഇത്? അല്ലെല്ലോ? സ്വന്തത്തോട് അതിക്രമാം കാണിച്ചല്ലെ അവിടെ നിന്നും നിങ്ങളോട് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടത്? ദീനിക്കോട് വഞ്ചനകാടിയും, റബ്ബിനെ അവഹേളിച്ചും, പ്രവാചകനെ ധിക്കരിച്ചുമല്ലെ നീയിങ്ങോട്ടു വന്നത്? നീ നിന്റെ യഥാർത്ഥ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നാൽ, ആ വീട്ടിൽ നിന്റെ അനുമാതിയില്ലാതെ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുകയോ, അവിടെ വന്നിരിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല... പ്രവാചകൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ ഒമ്പത് വിരിപ്പുകളിലെ ഒരു വിരിപ്പ് മാത്രമാണ് നീ. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ നിറധവളിമയോ, മൂല സൗന്ദര്യമോ, ഗന്ധമോ, തിളക്കമോ, തറവാടിത്തമോ ഉള്ളവളാണമല്ല നീ... ഇബ്നു അബ്ബാസ് തുടരുകയാണ്: ‘പിന്നീട് അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങിയ ഞാൻ നേരെ അമീറുൽ മുഅ്മിനീനെ ചെന്നു കണ്ട്, ആയിഷ പറഞ്ഞതും അതിനു ഞാൻ നൽകിയ മറുപടികളും ഇന്നിന്നതൊക്കെയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.’ അപ്പോൾ അലി പറഞ്ഞു: “അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് നിന്നെ പറഞ്ഞയക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിന്നെപ്പറ്റി എനിക്ക് നല്ല ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു.” (രിജാലുൽ കുഷി, പേ. 55, 56, 57)

ശീഇകളുടെ വൃത്തികേടിന്റെ ആഴം എത്രയാണെന്ന് നിങ്ങളിപ്പോൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിനും എത്തിപ്പെടാനാകാത്തവിധം നികൃഷ്ടതയുടെ അറ്റം കണ്ടവരാണ് ശീഇകൾ. പ്രമുഖ ശീഇ പാതിരിയായ ത്വബ്റസി, തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലുദ്ധരിക്കുന്നത് വായിക്കുക:

ബാഖിറിൽ നിന്നും നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇമൽ യുദ്ധ വേളയിൽ ആയിഷയുടെ കട്ടകക്കട്ടിൽ അമ്പേറ്റ് കേടുവന്നു. അപ്പോൾ അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവാണ്, അവൾ ത്വലാഖു ചൊല്ലപ്പെട്ടവളായി ഞാൻ കാണുന്നു.’ അത് കേട്ടമാത്രയിൽ ഒരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “അലി, എനിക്കു ശേഷം എന്റെ ഭാര്യമാരുടെ കാര്യം നിന്റെ കയ്യിലാണ്” എന്ന് പ്രവാചകൻ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.” അപ്പോൾ ബദ്രിൽ പകെടുത്ത രണ്ടു പേരടക്കം പതിമൂന്നുപേർ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “അതെ, അലി ബ്ൻ അബീത്വാലിബിനോട്, ഹേ, അലി, എനിക്കു ശേഷം എന്റെ ഭാര്യമാരുടെ കാര്യങ്ങൾ നിന്റെ കയ്യിലാണ്” എന്ന് റസൂൽ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.” ബാഖിർ പറയുകയാണ്: ‘ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആളുകൾ മുഴുവൻ കേൾക്കുമാറുചുത്തിൽ ആയിഷ കരയാൻ തുടങ്ങി.’ (അൽ ഇഹ് തിജാഇ, ത്വബ്റസി, പേ. 82, പ്ര. ഇറാൻ, 1302 ഹി.)

സ്വഹാബത്തിനെ മുഴുവൻ കാഹിറാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം

ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെയുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വിശ്വാസമാണ് നാമിത്രയും കണ്ടത്. ഇതുതൻമാർ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ച, തങ്ങളുടെ മതമായി സ്വീകരിച്ചാചരിച്ചു വരുന്ന വിശ്വാസം. അന്യാക്ഷേപത്തിന്റേയും അപരവൈരാഗ്യത്തി

ന്റേയും മതം. ഏതെങ്കിലുമൊരു ചെറു സ്വഹാബീ സംഘത്തെല്ലാ ഈയാളുകൾ തങ്ങളുടെ ആക്ഷേപത്തിന് ശരവ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കം ചിലരെയാഴിച്ച്, പ്രവാചകാനുചരൻമാരെ ഒന്നടങ്കം കാമിറുകളായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന അധഃസ്ഥിതിയിലേക്ക് ശീഹുകൾ വീണുപോയിട്ടുണ്ട്. ശീഹു പുരോഹിതനായ അൽ കുഷി അബൂജൂഅ്ഫരിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നത് കാണുക. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “പ്രവാചക വിധോഘാതനന്തരം മൂന്നു പേരെഴികെ മറ്റെല്ലാവരും മതപരിത്യാഗികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.” ഞാൻ ചോദിച്ചു: “ആരാണു് ആ മൂന്ന് പേർ?” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ മിക്വദാദ് ബ്ൻ അസ്വദ്, അബൂദർറൂൽ ഹിഫാരി, സൽമാനൂൽ ഹാരിസി... ഇത് സംബന്ധിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ മാത്രമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പും ദൂതൻമാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പുറകോട്ട് തിരിച്ചുപോകുകയോ? (ആലു ഇംറാൻ: 144) (രിജ്യാലുൽ കുഷി, പേ. 12, 13)

അബൂജൂഅ്ഫരിൽ നിന്ന് അയാൾ വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “അബൂ ജൂഅ്ഫർ തന്റെ മൂന്ന് കൈവിരലുകൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ‘ഇത്രയും ആളുകളെഴികെ മറ്റു സകല മുഹാജിറുകളും അൻസാറുകളും മതഭ്രഷ്ടരായിത്തീർന്നവരാണ്.’” (രിജ്യാലുൽ കുഷി, പേ. 13)

ശീഹുകൾ തങ്ങളുടെ ഏഴാമത് ഇമാമായി വിശ്വസിക്കുന്ന മുസ ബ്ൻ ഇജ്ഫരിൽ നിന്നും അൽകുഷി പ്രസ്താവിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് കാണുക. മുസ ബ്ൻ മുഹമ്മദ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “അന്ത്യദിനത്തിൽ ഒരാൾ വിളിച്ചു ചോദിക്കും: ‘അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ മുഹമ്മദ് ബ്ൻ അബ്ദില്ലയുടെ, അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ധിക്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ‘ഹവാരി’യ്ക്കൾ (സഹായികൾ) എവിടെ?’ അപ്പോൾ സൽമാനും, മിക്വദാദും, അബൂ ദർറൂം എഴുന്നേറ്റു ചെല്ലും.” (രിജ്യാലുൽ കുഷി, പേ. 15)

അത്ഭുതം തന്നെ ഇവരുടെ കാര്യം! അപ്പോൾ, അലിയും, ഹസനും, ഹുസൈനും, മറ്റു അഹ്ലുൽ ബൈത്തിലെ അംഗങ്ങളും, അമ്മാറും, ഹുദൈഫയും, അഹ് ബ്നൂൽ ഹമക്യുമൊക്കെ എവിടെപ്പോയി കൂട്ടരെ?!

ഇതാണ് ജൂതരുടെ കൈക്രിയ. ഈയൊരു വ്യാജ ഹദീസുകൊണ്ട് അവരുദ്ദേശിച്ച നികൃഷ്ട ലക്ഷ്യമെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകുന്നില്ലേ?

കാര്യങ്ങൾ ഇവ്വിധമാണെങ്കിലും വസ്തുത മറിച്ചാണ്. മഹാനായ അലി (റ) ഒരാളെപ്പോലും കാമിറായി മുദ്രകുത്തിയിട്ടില്ല. തന്നോട് നേർക്കു നേരെ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ശാമുകാരും അല്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെപ്പോലും കാമിറാക്കാൻ അദ്ദേഹം മുതിർന്നിട്ടില്ലെന്നതാണ് നേര്. തനിക്കും സ്വിഫ്ഫീൻ പടയാളികൾക്കുമിടയിൽ നടന്നതെന്താണെന്ന് വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട്, ഓരോ പ്രദേശത്തുകാർക്കും എഴുതി അറിയിച്ച കത്തിൽ അദ്ദേഹം തുറന്നെഴുതിയത്, ശീഹു ഇമാമായ മുഹമ്മദു റിദാ നഹ്ജുൽ ബലാഗയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് വായിക്കുക: “ശാമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുമായി നമ്മൾ

ഏറ്റുമുട്ടി എന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ റബ്ബർ ഒന്നാണ്, ഇസ്ലാമിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രബോധനവും ഒന്നതന്നെ. അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലോ, പ്രവാചകനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതിലോ യാതൊന്നും കൃട്ടിച്ചേർക്കാൻ നാമവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങളിലൊന്നും അവർ നമ്മളോടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഒരേ നിലപാടു പുലർത്തുന്ന നമ്മൾ, പക്ഷെ ഉസ്മാനിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ് അഭിപ്രായ ഭിന്നതയിലായിട്ടുള്ളത്. അക്കാര്യത്തിലാകട്ടെ നാം നിരപരാധികളാണു താനും.” (നഹ് ജൂൽ ബലാഗ, പേ. 448, പ്ര. ബയ്റൂത്ത്)

മുആവിയ(റ)യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിഖിദ്റിയെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നവരെ ശാസിച്ച് കൊണ്ട് അലി(റ) പറഞ്ഞത് റിദ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്: “നിങ്ങൾ ആക്ഷേപക്കാരായി ജീവിക്കുന്നതിനെ എനിക്ക് വെറുപ്പാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്തെ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും, നിലപാടുകളേയും വിലയിരുത്തിക്കൂടാ. അതായിരുന്നു നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്. നാലാൾക്കു മുമ്പിൽ ന്യായം പറയാവുന്നതും അതുതന്നെ. അന്യരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനു പകരം, കൂട്ടരേ, നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുക: “അല്ലാഹുവേ ഞങ്ങളുടേയും അവരുടേയും രക്തമൊഴുകുന്നതിനെ നീ തടയേണമേ. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഐക്യവും രബ്ബ്ജിപ്പും ഉണ്ടാക്കേണമേ.” (നഹ് ജൂൽ ബലാഹ, പേ. 323)

ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ച മഹാനായ അലിയെവിടെ, സച്ചരിതരായ സ്വഹാബത്തിനെ സദാ ആക്ഷേപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, അവരെ കാമിറുകള്ക്ക് അധിക്ഷേപിക്കുന്ന, ജൂതന്മാരുടെ വൃത്തികെട്ട വളർത്തു സന്താനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെവിടെ? സത്യം ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടും അസത്യവുമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഈ വിഭാഗത്തെ അല്ലാഹു പരീക്ഷിക്കട്ടെ.

സ്വഹാബികൾ സുന്നത്തിന്റെ പരിപ്രക്ഷ്യത്തിൽ

ലോകം മുഴുവൻ ഇസ്ലാമിക റിസാലത്ത് വ്യാപിപ്പിച്ചു, പ്രസ്തുത ദൗത്യം ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ തോളിലേറ്റിയ, കേട്ടുപഠിച്ചവയെല്ലാം കൃത്യതയോടെ നിറവേറ്റിയവരാണ് പ്രവാചകന്റെ സ്വഹാബികൾ. അവരിലൂടെയാണ് റോമും ശാമും അല്ലാഹു വിജയിപ്പിച്ചത്. ഈ വൃത്തികെട്ട, ശാപശീലരായ വിഭാഗത്തിന്റെ നാടുകളായ യമനും പേർഷ്യയും അധീനപ്പെടുത്തി നൽകിയത്. അവരില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇസ്ലാമിനൊരു രാഷ്ട്രമൊ, ഭരണകൂടമൊ നിവിൽ വരില്ലായിരുന്നു. “നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയത് പോലെതന്നെ തീർച്ചയായും ഭൂമിയിൽ അവൻ അവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുകയും, അവർക്ക് അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട് കൊടുത്ത അവരുടെ മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് അവൻ സ്വാധീനം നൽകുകയും, അവരുടെ ഭയപ്പാടിന് ശേഷം അവർക്ക് നിർഭയത്വം പകരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന്.” (നൂർ: 55) തീർത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും വിധമായിരുന്നു അവരുടെ ജീവിതം. അങ്ങനെയുള്ള പ്രമുഖ പ്രവാചകാനുചരന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ശീഹുകളുടെ വിശ്വാസമാണ് മുകളിൽ നാം വായിച്ചത്.

സ്വഹാബികളെപ്പറ്റി പ്രവാചകനോടൊപ്പം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്റെ അനുചരന്മാരെ ചിത്ത പറയരുത്. നിങ്ങളിലൊരാൾ ഉറപ്പ് മലയോളം സ്വർണ്ണം ചെലവഴിച്ചാലും അവർ ചെലവഴിച്ച ഇടങ്ങളിലൂടെയും നാഴിയുടെയും സ്ഥാനത്തേക്കെത്തുകയില്ല.” (മുത്തഫഖൂൻ അലൈഹി)

മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “ആകാശത്തിന്റെ കാവൽഭടന്മാരാണ് നക്ഷത്രങ്ങൾ. നക്ഷത്രങ്ങൾ നീങ്ങിയാൽ, ആകാശത്ത് അതിന് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടത് സംഭവിക്കുകയായി. ഞാൻ എന്റെ സ്വഹാബികളുടെ കാവലാണ്. ഞാൻ മരണപ്പെട്ടാൽ, അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടത് അവരിൽ വന്നെത്തുകയായി. എന്റെ സ്വഹാബികൾ എന്റെ സമുദായത്തിന്റെ കാവലുകളാണ് അവർ വിടപറഞ്ഞാൽ എന്റെ ഉമ്മത്തിൽ അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടത് സംഭവിക്കുകയായി.” മുസ്ലിം

സ്വഹാബികളുടെ മഹത്വവും മഹിമയും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: “ഏതൊരു പ്രദേശത്തു വെച്ച് എന്റെയൊരു സ്വഹാബി മരണപ്പെടുന്നുവോ, അവർക്കു വേണ്ടി ഖിയാമത്തു നാളിൽ ഒരു നേതാവിനെയും പ്രകാശത്തെയും അല്ലാഹു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്.” (മുസ്ലിം)

നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “എന്റെ സ്വഹാബത്തിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരെ കണ്ടാൽ ‘നിങ്ങളുടെ വിപത്തുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടാകട്ടെ’ എന്ന് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുക” (തിർമിദി)

അബൂബക്കറിനെ സംബന്ധിച്ച് നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “സഹവാസം കൊണ്ടും സമ്പത്തു കൊണ്ടും എനിക്ക് ഏറ്റവും അഭയം നൽകിയവൻ അബൂബക്കറാണ്.” (മുത്തഫഖൂൻ അലൈഹി)

ഉമറിനെപ്പറ്റി നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു ഉമറിന്റെ നാവിലും ഖൽബിലും സത്യത്തെ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.” (തിർമിദി)

പ്രവാചകൻ അവർ രണ്ടു പേരെപ്പറ്റിയും ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: “അബൂബക്കറും ഉമറും, നബിമാരും മുർസലുകളുമല്ലാത്ത, സകല ആദിമരും അന്തിമരും സ്വർഗവാസികളിലെ മധ്യവയസ്കരുടെ നേതാക്കന്മാരാണ്.” (തിർമിദി, ഇബ്നു മാജ അലി(റ)യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചത്)

നബി(സ്വ) ഉസ്മാനി(റ)നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു: “എല്ലാ പ്രവാചകനും ഒരു സതീർത്ഥ്യനുണ്ട്, സ്വർഗത്തിലെ എന്റെ സതീർത്ഥ്യൻ ഉസ്മാനാണ്.” (തിർമിദി)

അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ബ്ൻ റബീഅ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: “ഞാൻ പ്രവാചകനോടൊപ്പം നിൽക്കുന്ന വേളയിൽ അബ്ബാസ്(റ) കോപാകുലനായിക്കൊണ്ട് കടന്നു വന്നു. നബി(സ്വ) ചോദിച്ചു: “താങ്കളെന്തിനാണ് കോപിച്ചിരിക്കുന്നത്?” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, നമ്മളും ഖുറൈശികളുമായുള്ള ബന്ധമെന്താണ്? അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ മുഖപ്രസന്നതയോടെയാണ് അവർ അഭിമുഖീകരി

ക്കുന്നത്. നമ്മളെ അവരഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അപ്രകാരമല്ലതാനും.' അതു കേട്ടപ്പോൾ നബി(സ്വ)യുടെ മുഖം ചുവന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "എന്റെ പിതൃവൃന്ദം വേദനിപ്പിച്ചവൻ എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു. അറിയുക, ഒരാളുടെ പിതൃവൃന്ദം അയാളുടെ പിതൃവൃന്ദമാണ്." (തിർമിദി)

അബ്ദുല്ല(റ)നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ല(റ)ക്കും വേണ്ടി റസൂൽ (സ്വ) ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണായി: "അല്ലാഹുവേ, അബ്ദുല്ല(റ)നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും, അവരുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ സകല പാപങ്ങൾക്കും നീ മാപ്പു നൽകേണമേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനിലൂടെ നീ അദ്ദേഹത്തിന് സംരക്ഷണം നൽകേണമേ." (തിർമിദി)

പ്രവാചക(സ്വ)നോടൊരാൾ ചോദിച്ചു 'റസൂലേ, താകൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ആരാണ്' നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു "ആയിഷ". 'പുരുഷൻമാരിൽ ആരെയാണ് താകൾക്കിഷ്ടം?' "അവരുടെ പിതാവ് (അബൂബക്കർ)". നബി(സ്വ) മറുപടി പറഞ്ഞു. (മുത്തഫക്യൻ അലൈഹി)

ഖാലിദ് ബ്ൻ വലീദിനെപ്പറ്റി നബി(സ്വ) ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: "അല്ലാഹുവിന്റെ ഗഡ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഗഡ്ഗമാണ് ഖാലിദ്. ഏറ്റവും നല്ല ഗോത്രയുവാവ്." (അഹ്മദ്, തിർമിദി)

മുഹമ്മദ് ബ്ൻ മസ്ലമയെപ്പറ്റി റസൂലിലൊരിക്കൽ പറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദ് ബ്ൻ മസ്ലമക്ക് വല്ല വിപത്തും സംഭവിക്കുമോ എന്ന് ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതു പോലെ, മറ്റൊരാൾക്ക് സംഭവിക്കുന്നതിനേയും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല..., എന്നിട്ട് തിരുമേനി(സ്വ) പ്രാർത്ഥിച്ചു: 'താകളെ വിപത്തുകൾ ബാധിക്കാതിരിക്കട്ടെ' (അബൂദാവൂദ്)

മുആവിയ(റ)ക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവാചകന്റെ പ്രാർഥന ഇങ്ങനെ: "അല്ലാഹുവേ, നീയിദ്ദേഹത്തെ, സൻമാർഗം ലഭിച്ചവനും, സൻമാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നവനുമാക്കേണമേ." (തിർമിദി)

ബറാഅ് ബ്ൻ ആസിബിനെപ്പറ്റി പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ചു: "പാറിപ്പറന്ന തലമുടിയും മണ്ണുപുരണ്ട ശരീരവും ചെളിപിടിച്ച വസ്ത്രവുമുള്ള എത്രയോ പേരുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അവർ ഒരു കാര്യം ശപഥം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ അത് നടപ്പിലാവുകതന്നെ ചെയ്യും. അത്തരക്കാരിലൊരാളാണ് ബറാഅ് ബ്ൻ ആസിബ്." (തിർമിദി)

അബ്ദുല്ലാഹിബ്ൻ ഉമറിനെപ്പറ്റി നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: " സാത്രികനായ വ്യക്തിയാണ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ." (മുത്തഫക്യൻ അലൈഹി)

അല്ലാഹു വിശുദ്ധ കൃർആനിലൂടെ വാഴ്ത്തിയ സകല സ്വഹാബികളേയും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (സ്വ) പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വേണ്ടി പാപമോചനത്തിന് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിധം ആ പ്രവാചകന്റെ പാതപിൻപറ്റുന്ന ഏതൊരു വി

ശ്രാസിയും ആ മഹാൻമാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ അനുഗൃഹീത ദീനിന്റെ പ്രചരണമാർഗ്ഗത്തിൽ ഭീമമായ സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ച പ്രസ്തുത മഹത്തുക്കളോടുള്ള പോരും പകയും അസൂയയും തിന്നതീർത്ത മനസി ന്നടമകൾക്ക്, അതേ ജ്യോ- മജ്സീ കപടൻമാർക്ക് അവരെ വാഴ്ത്താനും ആദരിക്കാനുമാകില്ല. ക്യാർആനും സുന്നത്തുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ച, ദീനീ രംഗത്ത് തീവ്രപരി ശ്രമങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ച സ്വഹാബികളോട്, വിശിഷ്ട അബൂബക്കർ(റ, ഉമർ(റ), ഉസ്മാൻ തുടങ്ങിയ രണജ്ഞതാക്കളോട് ശത്രുത വെക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ ദീനിപ്രതിബദ്ധത തന്നെയാണ്. അവരാണല്ല ഈ ദുഷ്ടലോബികളുടെ അസ്ഥിവാറം തകർത്തത്, വേരുകൾ പിഴുതമാറ്റിയത്. ഉമറി(റ)ന്റെ കാലത്തായിരുന്നല്ലോ, നബി തിരുമേനിയുടെ ഒസ്യത്തു പ്രകാരം, മദീനാ വാസികളായിരുന്ന ബന്യൂ ഖൈനൂഖാത്, ബന്യൂ നജീർ, ബന്യൂ ഖുറൈഖ ജ്യോ ഗോത്രങ്ങൾ പുറത്താക്കപ്പെട്ടത്.

ഇറാനിലെ ശീജൂ വ്യാപനവും സ്വഹാബികളോടുള്ള അവരുടെ വിദ്വേഷവും: കാരണങ്ങൾ

മഹാനായ ഉമറുൽ ഫാറൂക്യുടെ കൈകളാൽ ഇറാൻ ജയിച്ചുടക്കപ്പെട്ടു. ഇറാനികളുടെ ശക്തിയും ഐക്യവും ക്ഷയിക്കുകയും, അവരുടെ രാജാധിപത്യം എന്നെന്നേക്കുമായി തകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഭരണാധികാര പ്രിയം ഇറാനികളുടെ രക്തത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന ഒന്നായതിനാൽ, സ്വഭാവികമായും അവരുടെ മനസ് ഫാറൂക്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യകാർക്കും, സൈന്യത്തിനുമെതിരിൽ രോഷം കൊണ്ടു. ഈ അവസരം പേർഷ്യൻ ജ്യോജനത ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ഇറാനിന്റെ മണ്ണ് മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ കുഴപ്പം കുത്തിയിട്ടു മുളപ്പിക്കാൻ പാകപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവർ കണ്ടു. അതിനു പറ്റിയ യാദ്യശ്ചികതയും അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ജയിച്ചുടക്കപ്പെട്ട ഇറാനിലെ തടവുകാരിലൊരാളായി അന്നത്തെ രാജാവായിരുന്ന യസ്ദറജിന്റെ പുത്രി ശഹർബാനുവുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ ഹുസൈനു ബ്നു അലി വിവാഹം കഴിക്കുകയുണ്ടായി. അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഉസ്മാൻ ബ്നു അഫാനിനെതിരെ ഗൃധപദ്ധതി കളാവിഷ്കരിക്കുകയും, അലി(റ)ക്കനുകൂലമായ നിലപാടുകളുമായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെത്തന്നെ, നിലകൊള്ളുകയും, പ്രവാചകനു ശേഷം ഭരണാധികാരാവകാശം അലിക്കും സന്താനങ്ങൾക്കുമാണെന്ന വാദം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന ജ്യോപ്രഭൃതികളെ, ഉമറുൽ ഫാറൂക്യനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യകാരോടും, മറ്റു സ്വഹാബികളോടും പകതീർക്കാൻ കാത്തിരുന്ന ഇറാനികൾ കൈമെയ് മറന്ന് സഹായിച്ചു. ഇസ്ലാമിക വിജയങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി വികസിപ്പിച്ചു, അക്രമികളെ നിലക്കു നിർത്തുകയും, പലരേയും നാടുകടത്തുകയും ചെയ്ത ഉസ്മാൻ ബ്നു അഫാനിനെതിരിൽ ജ്യോരുടെ സഹായികളായി മാറി അവർ. എല്ലാ നിലക്കും ഈ ജ്യോസംഘത്തിന് അവർ തൊഴുത്തൊരുക്കിക്കൊടുത്തു. സൈനുൽ ആബിദീൻ എന്ന അപരനാമത്തിലറിയപ്പെടുന്ന അലി ബ്നു ഹുസൈനിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളുടേയും ഞരമ്പിലൊഴുകുന്ന രക്തം, വിശുദ്ധൻമാരെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്ന

സാസാനിയൻ സന്താന പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട, ഇറാനിയൻ രാജാവായിരുന്ന യസ്ദറജിന്റെ പുത്രി ശഹർബാനുവിന്റേതാണ് എന്ന ബോധമുള്ള ഇറാനികൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാനേ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഇറാനിനെ ഇയിച്ചടക്കിയ, മജൂസീ അഗ്നിജ്വാലയെ അടിച്ചു കെട്ടുത്തിയ ഉമറിനേയും ഉസ്മാനിനേയും ഇതര സ്വദാബികളെയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ ആത്മസംതൃപ്തി കണ്ടെത്താൻ പറ്റിയ മേഖല എന്നതിനാൽ പേർഷ്യക്കാരിൽ ഭൃരിഭാഗവും ശീഇസത്തിൽ ചേർന്നു. അങ്ങനെയവർ സൂത്രശാലികളായ ജൂതരോടൊപ്പം കൈകോർത്തു. അവരുടെ മാർഗവും ലക്ഷ്യവും തങ്ങളുടേയി സ്പികരിച്ചു. ദീർഘകാലം ഇറാനിൽ താമസമാക്കുകയും, അവരുടെ ചരിത്രം എമ്പാടും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പഠന വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്ത ഇംഗ്ലീഷ് ഓറിയന്റലിസ്റ്റായ ഡോ. ബ്രൗണിന്റെ പ്രസ്താവന വായിക്കുക: ‘രണ്ടാം ഖലീഫയായ ഉമറിനോട്, ഇറാൻ ജനതക്കുണ്ടായിരുന്ന ശത്രുതയുടെ പ്രധാന കാരണം, അദ്ദേഹം പേർഷ്യ പിടിച്ചടക്കി എന്നതാണ്. അതുവഴി അദ്ദേഹം അവരുടെ ശേഷി മുഴുവൻ തകർത്തു കളഞ്ഞു എന്നതുമാണ്. പക്ഷെ, ഉമറിനോടും കൂട്ടരോടുമുള്ള തങ്ങളുടെ ശത്രുതക്ക് മതത്തിന്റെയും, ആദർശപരമായ വൈവിധ്യത്തിന്റേയും പരിവേഷം നൽകുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിന് സത്യവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.’ (താരിഖ് അദബിയ്യാത്തി ഇറാൻ, ഡോ. ബ്രൗൺ, വാ. 1, പേ. 217, പ്ര. ഇന്ത്യ, ഉറുദു പതിപ്പ്)

മറ്റൊരിടത്ത് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: ‘അലിയുടേയും ഫാത്യമയുടേയും അവകാശങ്ങൾ കവർന്നെടുത്തവനാണ് ഉമർ ബ്നുൽ ഖത്താബ് എന്നതിന്റെ പേരിലാണ് അദ്ദേഹത്തോട് ഇറാനികൾ ശത്രുത വെച്ചു പുലർത്തുന്നത് എന്നത് ശരിയല്ല. അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ രാജ്യമായ ഇറാൻ പിടിച്ചടക്കുകയും, സാസാൻ കുടുംബത്തിന്റെ രാജവാഴ്ചക്ക് അന്ത്യം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതിന്റെ പേരിലാണ്.’ തുടർന്നദ്ദേഹം ഒരു ഇറാനിയൻ കവിയുടെ പേർഷ്യൻ കവിത എടുത്തുദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ സാരാംശം ഇങ്ങനെ:

“ഉമർ ക്രൂരസിംഹങ്ങളുടെ മുതുകൊടിച്ചു, ആലു ജംഷീദി(ഒരു പേർഷ്യൻ രാജാവ്)ന്റെ വേരുകൾ പിഴുതെറിഞ്ഞു. തർക്കത്തിന്റെ മർമ്മം ഉമർ അലിയുടെ ഖിലാഫത്ത് കവർന്നെടുത്തു എന്നതല്ല, ഇറാൻ അന്യാധീനപ്പെട്ട അന്നു തുടങ്ങിയതാണ് പ്രശ്നം.” (താരിഖ് അദബിയ്യാത്തി ഇറാൻ, ഡോ. ബ്രൗൺ, വാ. 4, പേ. 49)

അദ്ദേഹം വിണ്ടുമെഴുതുന്നു: “ഇറാൻ ജനത അലി ബ്നു ഹുസൈനിൽ ആശ്വാസവും സംതൃപ്തിയും കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മ അവരുടെ രാജാവായിരുന്ന യസ്ദറജിന്റെ പുത്രിയാണല്ലോ? അതു കൊണ്ടു തന്നെ, മതപരവും രാജാധികാരപരവുമായ അവകാശങ്ങൾ അവളുടെ മക്കൾക്കുണ്ട് എന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. ഇവിടം മുതൽ അവർക്കിടയിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ബന്ധം ഉടലെടുക്കുകയായിരുന്നു. വാനലോകത്തു നിന്നും അല്ലാഹുവിനാൽ ലഭ്യമാകുന്നതാണ് രാജാധികാരം എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഇറാനീ ജനത, അക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ തങ്ങളുടെ രാജാക്കൻമാരെ വി

ശുദ്ധൻമാരായി കണക്കാക്കുകയും അവരുമായുള്ള ബന്ധം ശക്തമായി നിലനിർത്തി പ്ലോറുകയും ചെയ്തിരുന്നു.” (താരിഖ് അദബിയ്യാത്തി ഹുറാൻ, ഡോ. ബ്രൗൺ, വാ. 1, പേ. 215, പ്ര. ഇന്ത്യ, ഉറുദു പതിപ്പ്)

വിലായത്തും വിസ്വായത്തും

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബഇലൂടെ ജൂതലോബി ഭട്ടേറെ നൃതന വിശ്വാസങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഇസ്ലാമിൽ പടച്ചു വിടുകയുണ്ടായി എന്ന് നാം നേത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ, അതുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത മറ്റൊരു ചിന്താസരണി സ്ഥാപിക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ യത്നം. ജൂതർ കടത്തികൂട്ടിയ അത്തരം വിശ്വാസങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപരമെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നവയാണ് ‘വിലായത്ത്’, ‘വിസ്വായത്ത്’ എന്നീ തത്വങ്ങൾ. ഈ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രണേതാവ്, കൃത്യരഹിതവും ജൂതനുമായ ഇബ്നു സൗദാആണെന്ന്, ശീഇകളുടെ രേഖകളുദ്ധരിച്ചുതന്നെ നാം നേരത്തെ സമർത്ഥിച്ചതാണ്. എന്നാലും ശീഇകൾ പറയും അയാളുമായും ജൂതായിസവുമായും ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധമില്ലെന്ന്. സത്യത്തിൽ അവരുടെ വിശ്വാസ സംഹിത രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അയാളുടേയും ജൂതായിസത്തിന്റേയും ചിന്താധാരകളിൽ നിന്നാണ്. ശീഇ മതത്തിന്റെ അടിത്തറയായി നിലകൊള്ളുന്ന വിലായത്ത് ജൂതർ പഠിപ്പിച്ചുപഠിപ്പിച്ചു നൽകിയ അവിദയാണ്. ശീഇകളുടെ പ്രമുഖ വക്താവായ മുഹമ്മദ് ബ്നു യഅ്ക്യബ് അൽ കൂലൈനി, തങ്ങളുടെ ‘സാകൽപിക ഇമാ’മിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്നവകാശപ്പെടുന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് വായിക്കുക: “മുദൈൽ, അബൂജൂഅ്ഫരിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇസ്ലാം അഞ്ചു കാര്യങ്ങളുടെ മേൽ സ്ഥാപിതമാണ്. ഒന്ന്: നമസ്കാരം, രണ്ട്: സകാത്ത് മൂന്ന്: നോമ്പ്, നാല്: ഹജ്ജ്, അഞ്ച്: വിലായത്ത്.’” (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, ദആഇമൂൽ ഇസ്ലാം എന്ന അധ്യായം, വാ. 2, പേ. 20, പ്ര. ഇറാൻ)

ശീഇ സമൂഹം മുസ്ലിംകളുമായി ഏതൊക്കെവിധത്തിലാണ് വിഘടിച്ച് നിൽക്കുന്നത് എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങൾ അഞ്ചാണെന്ന് തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന മുസ്ലിംകൾ പറയുന്നത്, അതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ല എന്ന ശഹാദത്താകുന്നു എന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഭാഗമൊ? തൗഹീദിന്റേയും റിസാലത്തിന്റേയും ശഹാദത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് തങ്ങളുടെ ‘ഇസ്ലാം കാര്യങ്ങളിൽ മിണ്ടുന്നു പോലുമില്ല. മാത്രമല്ല, നമസ്കാരം, സകാത്ത്, നോമ്പ്, ഹജ്ജ് എന്നിവയേക്കാൾ ‘വിലായ’ത്തിനാണ് അവർ മുൻഗണനയും പ്രാധാന്യവും കൽപിക്കുന്നത്. മുമ്പേ ആവിഷ്കരിച്ച പദ്ധതി പ്രകാരമുള്ള ഒരു പുതിയ മതത്തിലേക്ക് ആളെക്കൂട്ടാനാണ് ഈ ക്രൂരമായ തിരിമറി എന്നർത്ഥം.

ശീഇകൾ വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ ഇക്കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സുറാഃ, അബൂജൂഅ്ഫരിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘അഞ്ചു കാര്യങ്ങളിൽ ഇസ്ലാം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം, സകാത്ത്, ഹജ്ജ്, നോമ്പ്, വി

ലായത്ത് എന്നിവയാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ.” സുറാറ ചോദിച്ചു: ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മഹത്തായത് ഏത് കാര്യമാണ്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “വിലായത്താണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത്” (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, വാ. 2, പേ. 18, പ്ര. ഇറാൻ)

ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നോമ്പിനേയും ഹജ്ജിനേയും മാറ്റി നിർത്തുക പോലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഈ വിഭാഗം. ഇബ്നു ഫർ സ്വാദിഖ് പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട നിവേദനം കാണുക. ഇസ്ലാമിന്റെ മൂലകാര്യങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണമാണ്. നമസ്കാരം, സകാത്ത്, വിലായത്ത് എന്നിവയാണവ. ഒന്നിന്റെ അഭാവത്തിൽ മറ്റൊന്ന് സ്വീകാര്യമാവുകയില്ല.” (ബസ്വാഇറുദുജ്ജാത്ത്, അധ്യായം 9, വാ. 2, പ്ര. ഇറാൻ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ്ജ: മിനൽ കാഫി, കുലൈനി, വാ. 1, പേ. 438, പ്ര. ഇറാൻ)

മാത്രമല്ല, ഹിബ്ബത്തുൽ ഔഫി പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ‘അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി (റ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അല്ലാഹു എന്റെ വിലായത്തിനെ ആകാശ ഭൂമികളിലെ സൃഷ്ടികൾക്കു മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പലരും അതിൽ വിശ്വസിച്ചു. ചിലരൊക്കെ അതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യൂനുസ് നബിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, എന്റെ വിലായത്തിൽ വിശ്വസിക്കും വരെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മീനിന്റെ വയറിനുള്ളിൽ തടവിലിട്ടു.’ (ബസ്വാഇറുദുജ്ജാത്ത്, വാ. 2, പേ. 10, ഇറാൻ)

അബൂൽ ഹസനിൽ നിന്നും നിവേദനം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘പ്രവാചകൻമാർക്കും ലഭിച്ച സകല വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അലിയുടെ വിലായത്തിനെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തെപ്പറ്റിയും അലിയുടെ വിസ്വാധത്തിനെപ്പറ്റിയും ബോധനം നൽകാതെ ഒരാറ്റ പ്രവാചകനേയും അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല.’ (കിതാബുൽ ഹുജ്ജ്ജ മിനൽ കാഫി, വാ. 1, പേ. 438, ഇറാൻ)

“അല്ലാഹു പ്രവാചകൻമാരോട് കരാർ വാങ്ങിയ സന്തർഭം (ശ്രദ്ധിക്കുക)” (ആലുഇറാൻ: 81) എന്ന ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അൽകുമ്മി എഴുതുന്നു: അബൂ അബ്ദുല്ല പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “ആദം സന്താനങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട എല്ലാവരോടും ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്ന് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലി (റ)യെ സഹായിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘തീർച്ചയായും നിങ്ങളദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കണം’ എന്നാൽ ‘നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കണം’ എന്നാണ്. ‘നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം’ എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ‘അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അലിയെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കണം’ എന്നാണ്.” (തഫ്സീറുൽ കുമ്മി, വാ. 1, പേ. 106, ഇറാഖ്)

മുസ്ലിം ഉമ്മത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തെ വികൃതമാക്കാൻ അവർക്കിടയിലേക്ക് ജൂതായിസം കയറികൂട്ടുന്നതിന്റെ രീതിയാണ് ഈ വക പ്രസ്താവനകളിലൂടെ നാം കാണുന്നത്.

ഇവിടെ നൗബഖ്തിയുടേയും, അൽ കൃഷിയുടേയും വാക്കുകളിലേക്ക് ഒരിക്കൽകൂടി നമുക്ക് തിരിച്ചു വരാം:

നൗബഖ്തി പറഞ്ഞു: “ഇയാളാണ് (ഇബ്നു സബ്ബ്) അലി(റ)യുടെ ഇമാമത്തിൽ നിർബന്ധമായും വിശ്വസിക്കണമെന്ന തത്വം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്”

അൽ കുഷി പറഞ്ഞു: “ഇബ്നു സബ്ബ് ആണ് അലിയുടെ ഇമാമത്തിന്റെ നിർബന്ധതയെപ്പറ്റി ആദ്യമായി സമൂഹത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചത്.”

ശരീഅത്തിനെ അസാധുവാക്കൽ

ജൂതായിസവുമായി തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോഴും, അവർ പടച്ചുണ്ടാക്കിയ വിശ്വാസങ്ങളേയും വീക്ഷണങ്ങളേയും ആധാരമാക്കി ജീവിക്കുന്നവരാണ് ശീഇകൾ. ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ താൽപര്യർത്ഥം ഇന്ന്മം കൊണ്ടു ജൂതസന്താനമാണ് ശീഇസം എന്നതിൽ സംശയിക്കുന്ന വല്ലവരും ഇനിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. വിശുദ്ധ ദീനിൽ കടത്തിക്കൂട്ടിയ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ കൊണ്ട് ജൂതലോബി ലക്ഷ്യമിട്ടത് മുസ്ലിം മക്കളെ ഇസ്ലാമിന്റെ തനതു വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവാചകന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്നും അകറ്റിനിർത്തുകയും, ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിലെ പല ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളേയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. ഇത് വെറുതെ പറയുകയല്ല. ക്വർആനും സുന്നത്തുമനുസരിച്ച് കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലല്ല, ഈ മത ഭ്രഷ്ടികളുടെ വാക്കുകളും വീക്ഷണങ്ങളും മുറുകെപ്പിടിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിലാണ് ജീവിത വിജയം എന്ന് പലപ്പോഴും ഇവർ പ്രഖ്യാപിക്കാറുണ്ട്.

ഇമാം ഇബ്ന ഫർബ്ബ്ൻ ബാഖിറിനോട് ഒരു കള്ളുകുടിയനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, ‘അലിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കാൻ അല്ലാഹുവിന് എന്തു പ്രയാസം’ (രിജാലൂൽ കുഷി, പേ. 143) എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞത് ഈ അധ്യായത്തിൽ തന്നെ മുന്പു ഞാനുദ്ധരിച്ചത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും. കൃമ്മി പറയുന്നത് വായിക്കുക: അബൂ അബ്ദില്ല പറഞ്ഞു, “ക്വിയായത്തു നാളിൽ പ്രവാചകൻ(സ്വ) ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും, അവിടുന്ന് വിശിഷ്ട വസ്ത്രം അണിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും... പിന്നീട് അമീറൂൽ മുഅ്മിനീൻ അലി(റ) ക്ഷണിക്കപ്പെടും... പിന്നീട് മുശുവൻ ഇമാമുകളും ക്ഷണിക്കപ്പെടും... തുടർന്ന് ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നത് സകല ശീഇകളുമായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ ഇമാമിന്റെ മുന്നിൽ അണിയായി നിലകൊള്ളും... ശേഷം ഫാത്വിമയും അവരുടെ സന്താനങ്ങളും സംഘാംഗങ്ങളും ക്ഷണിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ യാതൊരു വിചാരണയും കൂടാതെ അവർ ഒന്നടങ്കം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.” (തഫ്സീറൂൽ കൃമ്മി, വാ. 1, പേ. 128)

അൽ കുഷി ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ട് കാണുക. ഒരിക്കൽ അബൂ അബ്ദില്ലയുടെ അടുക്കൽ ഇബ്ന ഫർബ്ബ്ൻ അഫ്ഫാൻ വരികയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇബ്ന ഫറേ, താകൾ ഹുസൈനിനെപ്പറ്റി നന്നായി കവിത പാടാമെന്ന വിവരം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് പാടിയാലും.’ അദ്ദേഹമപ്പോൾ കവിത പാടി. ഹുദ്രയസ് പർശിയായ കവിതാലാപനം കേട്ട അബൂ അബ്ദില്ലയും കൂടെയുണ്ടായി

രുന്നവരും തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്മശ്രുക്കളിലൂടെ അശ്രുകണകണങ്ങൾ ഒഴുകിയിറങ്ങി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘ഇങ്ങ്ഫർ ബ്ൻ അഫ്ഫാൻ, ഹുസൈനിനെപ്പറ്റി താകൾ കവിതാലാപനം നടത്തിയ ഈ ശുഭസന്ദർഭത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപസ്ഥരായ മലക്കുകൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. താകളുടെ പാട്ടു കേട്ടിട്ട് ഞങ്ങളേക്കാളധികം അവർ കണ്ണീർ പൊഴിക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങ്ഫറേ, ഈ നിമിഷം അല്ലാഹു താകൾക്ക് സ്വർഗം നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു താകൾക്ക് പൊറുത്തു തരട്ടെ, ഇങ്ങ്ഫറേ, ഒന്നു കൂടി പറയട്ടെ, ഹുസൈനിന്റെ പേരിൽ കവിത ആലപിക്കുകയും, എന്നിട്ട് സ്വയം കരയുകയും ഒപ്പം മറ്റുള്ളവരെ കരയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അല്ലാഹു സ്വർഗം നൽകുന്നതാണ്, അവന്ന് മാപ്പ് നൽകുന്നതുമാണ്.’ (രിജ്യാലുൽ കൂഷി, പേ. 246)

ധവളിമയാർന്ന ഇസ്ലാമിക ശരീഅത്തിലെ കല്പനാ നിയമങ്ങളെ ശീഇസം അസാധുവാക്കുന്നതിന്റെ കോലമാണ് നിങ്ങളിപ്പോൾ കണ്ടത്. ഇതു തന്നെയാണ് ഈ സംഘത്തിന്റെ രൂപീകരണം കൊണ്ട് പ്രതിയോഗികൾ ആഗ്രഹിച്ചതും. ഇത്തരം എണ്ണമറ്റ കളവുകളാൽ സമൃദ്ധമാണ് ശീഇയ്യ ഗ്രന്ഥശേഖരം. അവയിലാണവരുടെ ആശ്രയം. അവയിൽ മാത്രമാണവരുടെ വിശ്വാസവും. എന്നാൽ ജീവിത വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സൽകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു വഴിയാണ് എന്നത്രെ മുഹമ്മദ് നബി(സ്യ) കൊണ്ടുവന്ന വിശുദ്ധ ശരീഅത്തിലൂടെ നാം പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

“തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാരോ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ രക്ഷിതാവ് അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതാണ്. അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്വർഗത്തോപ്പുകളിൽ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തു കൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.” (യൂനുസ്: 9)

“വിശ്വസിക്കുകയും, സ്വദേശം വെടിയുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ജീഹാദിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തവരാരോ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരൂണ്യം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമത്രെ.” (ബഖറ: 218)

അല്ലാഹുവിന്റെ അജ്ഞത

ജൂതന്മാരും അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സബ്ഖം കൂടി പറഞ്ഞുപരത്തിയ മറ്റൊരു കൂടില ചിന്തയാണ്, അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞതയും മറവിയുമുണ്ടാകും എന്നത്! (ഈ കപടന്മാരുടെ ആരോപണത്തിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനാണ് ഉന്നതനായ അല്ലാഹു) ശീഇകളുടെ മുഹദ്ദിസായ കുലൈനി തന്റെ ഗ്രന്ഥമായ ‘അൽ കാഫി’യിൽ ‘അല്ലാഹുവിന്റെ അജ്ഞത’ എന്ന ഒരു അധ്യായം തന്നെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അധ്യായത്തിൽ പ്രസ്തുത വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒട്ടേറെ പ്രസ്താവനകൾ തന്റെ ‘പാപസുരക്ഷിതരായ’ ഇമാമുകളിൽ നിന്നും അയാൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

റയ്യാൻ ബ്ൻ സ്വിലത്ത് പറയുന്നു: “ശിയാക്കൾ എട്ടാമത് ഇമാമായി ഗണിക്കുന്ന റിദ അഥവാ അലി ബ്ൻ മൂസ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി: “ഏതൊരു പ്രവാചകനെ അല്ലാഹു നിയോഗിക്കുമ്പോഴും, മദ്യം നിരോധിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞതയുണ്ട് എന്ന് അംഗീകരിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തോട് കൽപിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല” (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുത്തൗഹീദ്, അധ്യായം: ബിദാഅ്, വാ. 1, പേ. 148, പ്ര. ഇറാൻ)

അല്ലാഹുവിന്റെ അജ്ഞതക്ക് അല്ലെങ്കിൽ മറവിക്ക് ‘അൽബിദാഅ്’ എന്ന അറബി പദമാണ് ശിഇകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സത്യത്തിൽ എന്താണ് ആ പദം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? അബൂ ഹാഷിം ഇഅ്ഫരിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അത് എന്താണെന്ന് കൃത്യമായി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “ഞാനൊരിക്കൽ അബൂഹസനിന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ അബൂ ഇഅ്ഫർ അതുവഴി കടന്നു പോയത്. അബൂ ഇഅ്ഫറും, അബൂ മുഹമ്മദും, അബൂ ഹസൻ മൂസയെപ്പോലെയും, ഇസ്മാഇൽ ബ്ൻ ഇഅ്ഫർ ബ്ൻ മുഹമ്മദിനെപ്പോലെയുമാണ് എന്ന് പറയാൻ ആ സമയത്ത് ഞാനെന്റെ മനസിൽ ചിന്തിച്ചു പോയി. കാരണം അവർ രണ്ടു പേരുടേയും കഥ ഏകദേശം ഒരുപോലെയാണ്. അബൂ ഇഅ്ഫറിന്റെ കാലശേഷമാണ് അബൂ മുഹമ്മദ് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ കാര്യം ഞാൻ പറയാൻ തുടങ്ങും മുമ്പെ അബൂ ഹസൻ പറഞ്ഞു: ‘അബൂ ഹാശിം, നീ വിചാരിച്ചത് ശരിയാണ്. അബൂ ഇഅ്ഫറിനു ശേഷം വന്ന അബൂ മുഹമ്മദിന്റെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞതയായത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്മാഇൽ കടന്നുപോയതിനു ശേഷം വന്ന മൂസയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് അറിവില്ലാതിരുന്നതു പോലെത്തന്നെ. അതെ, പ്രതിയോഗികൾ എന്തു പറഞ്ഞാലും ശരി, അബൂ ഹാശിമേ, വസ്തുത നീ കരുതിയതു പോലെത്തന്നെയാണ്. അബൂ മുഹമ്മദ് എനിക്കു ശേഷമുള്ള പിൻഗാമിയാണ്. അവന്ന് ആവശ്യമുള്ള സകല അറിവും അവന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ഇമാമത്തിന്റെ ആയുധവും അവന്റെ അധീനതയിലുണ്ട്.’” (കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1, പേ. 327)

നൗബഖ്തി പറയുന്നു: “ഇഅ്ഫർ ബ്ൻ മുഹമ്മദ് അൽ ബാക്വീർ തന്നിന്നു ശേഷം തന്റെ പുത്രൻ ഇസ്മാഇലായരിക്കും ഇമാമെന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇവിത കാലത്തു തന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇഅ്ഫർ ഇവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെ ഇസ്മാഇൽ മരണമടഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇഅ്ഫർ പറഞ്ഞു: ‘എന്റെ പുത്രൻ ഇസ്മാഇലിന്റെ കാര്യത്തിൽ അറിവില്ലായ്മ സംഭവിച്ചതു പോലെ അല്ലാഹുവിന് മറ്റൊരു കാര്യത്തിലും അബദ്ധം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. (ഫിറക്യൂ ശിആ, നൗബഖ്തി, പേ. 84, പ്ര. നജഫ്)

‘അല്ലാഹുവിന് മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ജ്ഞാനം’ എന്നാണ് ‘ബിദാഅ്’ കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നൊക്കെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് ശിഇകളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനെ

സംബന്ധിച്ച് മഹാനായ മൂസ നബി (അ) വ്യക്തമാക്കിയത് ക്യാർആനിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം:

“അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ഒരു രേഖയിലുണ്ട്. എന്റെ രക്ഷിതാവ് പിഴച്ച് പോകുകയില്ല. അവൻ മറന്നുപോകുകയുമില്ല.” (ത്വാഹ: 52)

“താനല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധനുമില്ലാത്തവനായ അല്ലാഹുവാണ്. അദ്ദേഹവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാകുന്നു അവൻ.” (ഹശ്ർ: 22)

“അല്ലാഹു ഏതു വസ്തുവെയും ചൂഴ്ന്ന് അറിയുന്നവനാകുന്നു” (ത്വാഹ്: 12)

വസ്തുത ഇതാണെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ശീഹുകളുടെ വിശ്വാസം തലതിരിഞ്ഞതാണ്. മാത്രമല്ല, അടിസ്ഥാന രഹിതമായ ഈ വിശ്വാസം വെച്ചുപുലർത്തുന്ന ആളുകളെ ആദരിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും ശീഹുകൾ തയ്യാറാണ്. കൂലൈനിയുടെ പ്രസ്താവന വായിക്കുക.

“ഇസ്മർ പറഞ്ഞു: ‘ഖിയാമത്തു നാളിൽ അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. അന്നദ്ദേഹത്തിന് രാജാക്കൻമാരുടെ ഗാഢീര്യവും. പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രൗഢിയുമുണ്ടാകും. എന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന് ‘ബിദാഅ്’ (അജ്ഞത) ഉണ്ടെന്ന് ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചയാൾ അദ്ദേഹമാണ്.” (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കി താബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1, പേ. 283, പ്ര. ഇന്ത്യ)

പുനർജന്മ വിശ്വാസം

ശീഹു അഖിദയിൽ പുനർജന്മ വിശ്വാസവുമുണ്ട്. അവരുടെ പിതാവിന്റെ കാലം മുതൽക്കേ ആശ്ലേഷിച്ചു പോരുന്ന ആദർശമാണത്. ശീഹു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുകയും അവരുടെ വിശ്വാസധാരകളെപ്പറ്റി മനസിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതൊരാൾക്കും അവർ പുനർജന്മ വിശ്വാസികളാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കില്ല. അലിമുതൽ ഹുസൈനിന്റെ പുത്രനായി സകൽപിക്കപ്പെടുന്ന അസ്കരിവരെയുള്ള ഇമാമുകൾ മുഴുവൻ, മരണശേഷം ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട് ശീഹുകൾ.

ഇമാമുകളും ശീഹു വിശ്വാസവും

ശീഹുകൾ തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളെ മനുഷ്യർക്കു മീതെ, എന്നല്ല സകല അമ്പിയാക്കൾക്കും മുർസലുകൾക്കും മീതെയാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇനങ്ങളുടെ ഇനനവും മരണവുമറിയുന്ന, പ്രാപഞ്ചികവും, പ്രപഞ്ചാതീതവുമായ സകല ജ്ഞാനവുമുള്ള, ദുനിയാവു മുഴുവൻ അധീനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, സൃഷ്ടികളെ മുഴുവൻ അടക്കിഭരിക്കുന്ന, ഇലാഹുകളെന്നോണമാണ് തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളെ ശീഹുകൾ കാണുന്നത്. ഇമാമുകളുടെ ഗാഢീര്യവും, ശിക്ഷാശേഷിയും ദർശിക്കുന്ന മാത്രയിൽ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ഭയചകിതമായി വിറകൊള്ളും എന്നാണവരുടെ ധാരണ. പ്രവാചകൻമാരും മുർസലുകളും അവർക്കുമുന്പാകെ കിഴാഴ്ക്കും കാണിക്കുന്നതു പോലെ, മലക്കുകളും

അവരുടെ മുമ്പിൽ അനുസരണയോടെ കിഴൊതുക്കും കാണിക്കുമത്രെ. തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളെ അതിജീവിക്കാൻ ദുനിയാവിലാരുമില്ലെന്നാണ് ഖണ്ഡിതമായ ശീഘ്ര പ്രമാണം. ഇദ്ദീഷയകമായി അവരുടെ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇനിയും നമുക്ക് ചിലത് വായിച്ചറിയാനുണ്ട്.

ഇമാമുകളും അദ്വൈതജ്ഞാനവും

പ്രമുഖ ശീഘ്ര വക്താവും ഹദീസ് പണ്ഡിതനുമായ കുലൈനി തന്റെ 'അൽ കാഫീ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ഇമാമുകൾ അദ്വൈതജ്ഞാനത്തിനുദ്ദേശിച്ചാൽ അവർക്കത് ലഭിക്കും' എന്ന അധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു: "ഇഅ്ഫർ പറഞ്ഞു: ഒരു ഇമാം അദ്വൈതകാര്യങ്ങളറിയാണെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനത് അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്." (അൽകാഫീ ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1, പേ. 258, ഇറാൻ)

'ഇമാമുകളും അവരുടെ മരണത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും' എന്ന അധ്യായത്തിൽ കുലൈനി ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "അബൂബസ്രിർ, ഇഅ്ഫർ ബ്ൻ ബാക്രിനിൽ നിന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: "തനിക്ക് അദ്വൈതമായ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചും, അവയുടെ പര്യവസാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും അറിവില്ലാത്ത ഏതൊരു ഇമാമും, സൃഷ്ടികൾക്കുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഹുജ്ജ(ദ്വേഷ്ടാന്തം)ത്താവുക ഭൃഷണമല്ല." (അൽ കാഫീ ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1 പേ. 197, ഇറാൻ)

ഇമാമുകളും ശീഘ്രങ്ങളുടെ അതിരുകവിയലും

അമ്പിയാക്കുളുടേയും മുർസലുകളുടേയും മിതെയാണ് തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളെ ശീഘ്രകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രവാചകനേതാവായ മുഹമ്മദ് നബിയെപ്പോലെയോ, ചിലപ്പോൾ തിരുമേനിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായോ ഇമാമുകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയും ശീഘ്രകൾക്കിടയിലുണ്ട്. അലി(റ)യുടെ പേരിലുള്ള ഒരു വ്യാജ പ്രസ്താവന കാണുക. മുഹമ്മദ് ബ്ൻ ഉമർ, അബൂ അബ്ദില്ലയിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: "അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെ വീതിച്ചു നൽകുന്നവനാണ്... മുഹമ്മദ് നബി(സ്വ)യിൽ ദുഃഖവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിയതു പോലെ, അമ്പിയാക്കൻമാരും, മലക്കുകളും, ഇബ്നീലും എന്നിലും ദുഃഖവിശ്വാസം ഖേപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെതതു പോലുള്ള ദൈവികദൗത്യം ഞാനും വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിനാൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട് പ്രവാചകൻ വിശുദ്ധവസ്ത്രം അണിയിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ഞാനും വിശുദ്ധവസ്ത്രം അണിയിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിങ്ങനെ മുമ്പ് ഒരാൾക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏഴുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1. മരണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം 2. പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം 3. തലമുറകളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം 4. ഭൃതകാല ജ്ഞാനം 5. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാൻ വേണ്ട സംസാരവൈഭവം 6. ഭാവികാല ജ്ഞാനം 7. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കാനും നടപ്പിലാക്കാനുമുള്ള അധികാരം. (അൽ കാഫീ ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1 പേ. 196, 197, ഇറാൻ)

ഈ അപൂർവ ഗുണങ്ങൾ അലി(റ)ക്ക് മാത്രമല്ല ശീതകൾ വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ പന്ത്രണ്ടു ഇമാമുകൾക്കും ഈവക ഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജുൻദബിൽ നിന്നും കൂലൈനി ഉദ്ധരിക്കുന്നു. “എട്ടാം ഇമാമായ അലി ബ്നു മുസ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജുൻദബിന് ഇപ്രകാരം എഴുതി, ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സുരക്ഷാഭേദമാണ് നമ്മൾ. നമ്മുടെ കൈവശം, മരണം, പരീക്ഷണം, അറബികളുടെ തലമുറ, ഇസ്ലാമിൽ പിറക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച ഇ്ഞാനമുണ്ട്. ഒരു വ്യക്തിയെ നോക്കി അവൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയാണോ, കപടവിശ്വാസിയാണോ എന്നറിയാനുള്ള കഴിവും നമുക്കുണ്ട്. നമ്മുടെ സംഘാംഗങ്ങൾ (ശീതകൾ), തങ്ങളുടേയും, തങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടേയും പേരുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. നമുക്കും അവർക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹു ഇനങ്ങളിൽ നിന്ന് കരാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.’” (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, കിതാബുൽ ഹുജ്ജ, വാ. 1 പേ. 223, ഇറാൻ)

മുഹമ്മദ് ബാക്വറിന്റെ പേരിൽ വ്യാജമായുണ്ടാക്കിയ മറ്റൊരു പ്രസ്താവന കൂടി ഇതോട് ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ടതാണ്. അലി(റ) പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് ആറു കാര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മരണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇ്ഞാനം, പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇ്ഞാനം, വസ്വിയത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇ്ഞാനം തുടങ്ങിയവ. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാൻ വേണ്ട സംസാരവൈഭവവും എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയിലേക്ക് ഇടക്കിടെ അവതരിക്കുന്നവനാണ് ഞാൻ. രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രവും ഞാൻ തന്നെ. വടിയുടേയും ഇരുമ്പിന്റെയും ഉടമ ഞാനാണ്. അവസാനകാലത്ത് ഇനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്ന ദാബ്തുൽ അർജൂം ഞാൻ തന്നെ.” (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, വാ. 1 പേ. 198, ഇറാൻ)

സ്വന്തം ഇമാമുകളെ സംബന്ധിച്ച ശീതുകളുടെ വിശ്വാസമാണ് അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ വായിച്ചറിഞ്ഞത്. എന്നാൽ പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹു അവന്റെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത്:

“(നബിയേ,) പറയുക; ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരാരും അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹുവല്ലാതെ. തങ്ങൾ എന്നാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുക എന്നും അവർക്കറിയില്ല.” (നഃല്: 65)

“അവന്റെ പക്കലാകുന്നു അദൃശ്യകാര്യത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ. അവനല്ലാതെ അവ അറിയുകയില്ല. കരയിലും കടലിലുമുള്ളത് അവൻ അറിയുന്നു. അവനറിയാതെ ഒരു ഇല പോലും വീഴുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ ഇരുട്ടുകൾക്കുള്ളിലിരിക്കുന്ന ഒരു ധാന്യമണിയാകട്ടെ, പച്ചയോ, ഉണങ്ങിയതോ ആയ ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, വ്യക്തമായ ഒരു രേഖയിൽ എഴുതപ്പെട്ടതായിട്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാവില്ല.” (അൻആഃ: 59)

പ്രവാചകന് അദ്യശമറിയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാൻ തിരുമേനിയോട് തന്നെ അല്ലാഹു സുബ്ഹാനഹു വ തആല കൽപിക്കുന്നത് കാണുക:

“പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവുകൾ എന്റെ പക്കലുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. അദ്യശ്യകാര്യം ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല. ഞാൻ ഒരു മലക്കാണ് എന്നും നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നില്ല.” (അൻആം: 50)

“(നബിയേ,) പറയുക: എന്റെ സ്വന്തം ദേഹത്തിന് തന്നെ ഉപകാരമോ, ഉപദ്രവമോ വരുത്തൽ എന്റെ അധീനത്തിൽ പെട്ടതല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. എനിക്ക് അദ്യശ്യകാര്യമറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ധാരാളം ഗുണം നേടിയെടുക്കുമായിരുന്നു. തിൻമ എന്നെ ബാധിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഞാനൊരു താക്കീതുകാരനും വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനും മാത്രമാണ്.” (അജ്റാഹ്: 188)

“തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലാണ് അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ്. അവൻ മഴപെയ്യിക്കുന്നു. ഗർഭാശയത്തിലുള്ളത് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. നാളെ താൻ എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന് ഒരാളും അറിയുകയില്ല. താൻ ഏത് നാട്ടിൽ വെച്ചാണ് മരിക്കുക എന്നും ഒരാളും അറിയുകയില്ല. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.” (ലൂക്യമാൻ: 34)

തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പ്രവാചകന് വിവരം നൽകുന്നത് കാണുക:

“നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള അജ്റാബികളുടെ കൂട്ടത്തിലും കപടവിശ്വാസികളുണ്ട്. മദീനക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിലുമുണ്ട്. കാപട്യത്തിൽ അവർ കടുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് അവരെ അറിയില്ല. നമുക്ക് അവരെ അറിയാം. രണ്ട് പ്രാവശ്യം നാം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയിലേക്ക് അവർ തള്ളപ്പെടുന്നതുമാണ്.” (തൗബ: 101)

തബ്യൂക്ക് യൂദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവു കഴിച്ച് പറഞ്ഞത് പ്രവാചകനോട് അനുമതി വാങ്ങി മാറി നിന്ന മൂന്നാമിഖുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

“(നബിയേ,) നിനക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പുനൽകിയിരിക്കുന്നു. സത്യം പറഞ്ഞവർ ആരെന്ന് നിനക്ക് വ്യക്തമായി ബോധ്യപ്പെടുകയും കള്ളം പറയുന്നവരെ നിനക്ക് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നത് വരെ നീ എന്തിനാണ് അവർക്ക് അനുവാദം നൽകിയത്?” (തൗബ: 43)

ജൂതപ്രഭൃതികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച അപവാദങ്ങളാണ് മുകളിൽ വായിച്ച വാറോലകളെക്കുറിച്ച്, അദ്യശ്യ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാഖണ്ഡിതമായ പ്രസ്താവനകളാണ് ഈ വിശുദ്ധ വചനങ്ങൾ. പ്രവാചകൻമാർക്കോ, പ്രവാചകൻമാരുടെ നേതാവായ മുഹമ്മദ് നബി(സ്യ)ക്കോ ഗൈബ് അറിയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു അവന്റെ പവിത്ര ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ, അല്ല, ഇമാമുകൾക്കറിയാത്ത ഒരു അറിവുമില്ല എന്ന് ഇല്പിക്കുകയാണ് ഈ വിഭാഗം!

അമ്പിയാക്കൻമാരുടെ ഇമാമായ മുഹമ്മദ് നബി(സ്യ)ക്ക് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാത്ത ഒരു നന്മയും തിന്മയും ഉടമപ്പെടുത്താനാകില്ലെന്ന് പടച്ചവൻ പറയുമ്പോൾ,

സ്വർഗനരകങ്ങൾ വീതിച്ചു നൽകുന്നവനാണ് അലി(റ) എന്നും, ശീഹൂകൾക്കുവേണ്ടി പ്രവാചകൻമാരിൽ നിന്നും മുർസലുകളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു കരാറ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ വിഭാഗം വിശ്വസിക്കുന്നു!

അന്ത്യനാൾ സംഭവിക്കുക, മഴ വർഷിക്കുക, മരണം ആസന്നമാവുക, അത് എവിടെ വെച്ചാണ് സംഭവിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം ഇ്ഞാനമേഖലയിൽപ്പെട്ടതാണ്. പക്ഷെ, ശീഹൂകൾ പറയും, ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കെ തങ്ങളുടെ ഇമാമുകൾക്കും അറിയുമെന്ന്. മുഅ്മിനാരാണ് മൂനാഹിക്വാരാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠന് സാധ്യമല്ലെന്ന് പടച്ചവൻ വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഈമാനിനേയും നിഹാക്വിയനേയും വേർതിരിച്ചറിയാൻ ഇമാമുകൾക്കാകുമെന്ന് ശീഹൂകൾ വാദിക്കുന്നു!

മുഹമ്മദ് മുസ്ത്വഫ(സ്വ)ക്ക് അവതരിച്ചു കിട്ടിയ അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനും, ജൂത മജൂസി കളിൽ നിന്നും 'വഹ്ദ്' ലഭിച്ച ശീഹൂകളുടെ ദീനും തമ്മിലുള്ള വിദ്വേശനം എത്രകണ്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

ശീഹൂകൾ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും നിർത്തിയിട്ടില്ലെന്നതാണ് നേര്. തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളെ അളവറ്റു ബഹുമാനിക്കാൻ വേണ്ടി അമ്പിയാക്കളെയും മുർസലുകളെയും പരസ്യമായി നിന്ദിക്കുന്നവരാണ് ഇവർ.

കുലൈനി ഉദ്ധരിക്കുന്നു. യൂസൂഫ് തമ്മാർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഒരുകൂട്ടം ശിയാക്കൾ അബൂ അബ്ദില്ലയോടൊപ്പം 'ഹിജ്റി'ൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ സമയം അബൂ അബ്ദില്ല പറഞ്ഞു: "നമ്മളെ നിരീക്ഷിച്ച് കൊണ്ട് ഇവിടെയൊരു ചാരനൂണ്ട്." ഞങ്ങൾ ചുറ്റുഭാഗത്തേക്കും കണ്ണോടിച്ചു നോക്കി. ഒരാളെയും അവിടെ കണ്ടില്ല. "നമ്മളെ നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഒരാളും ഇവിടെയില്ലല്ലോ." ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: കഅബയുടെ, മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ രക്ഷിതാവു തന്നെയാണ, സത്യം (അദ്ദേഹമത് മൂന്നു തവണ ആവർത്തിച്ചു) ഖളിനി(അ)നോടും മൂസ(അ)യോടുംമൊപ്പം ഞാനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാനാണ് അവരേക്കാൾ ഇ്ഞാനി എന്ന് അവരെ ഞാൻ അറിയിച്ചേനെ. അവർക്കറിയാതിരുന്ന പലതും ഞാനവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഖളിനി(അ)നും മൂസ(അ)ക്കും കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അറിവേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അന്ത്യനാൾവരെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പക്ഷെ, അവർക്ക് രണ്ടു പേർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല." (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, വാ. 1, പേ. 261, ഇറാൻ)

കുലൈനി തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അബൂ അബ്ദില്ല പറഞ്ഞു: "ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളതും, സ്വർഗ നരകങ്ങളിലുള്ളതും എനിക്കറിയാം. സംഭവിച്ചതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ സകല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും എനിക്ക് വിവരമുണ്ട്." (അൽ കാഫി ഫിൽ ഉസ്സൂൽ, വാ. 1, പേ. 261, ഇറാൻ)

ഇതിനേക്കാൾ ഭീമമായ മറ്റൊരു കളവ്, പരിഹാസം ഭൂമുഖത്ത് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ട്, ശീഹൂ ഭൂമികയിൽ ഇതിനേക്കാൾ ഇരട്ടി ഗൗരവതരമായ കളവുകൾ ഇനിയുമുണ്ട്.

പ്രവാചകൻമാരോടുള്ളതിനേക്കാൾ, സ്വന്തം ഇമാമുകളോടുള്ള അതിരുവിട്ട ആദരവുകൾ സാധ്യകരിക്കാൻ നിരവധി കള്ളക്കഥകൾ അവർ ചമച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മൂസാ നബിക്കും (അ) ഖളിറി(അ)നും മീതെയാണ് താനെന്ന, ഇത്ഫറിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്താവന മുബ്ബ നാം വായിച്ചതാണ്.

മഹാനായ പ്രവാചകനേക്കാൾ ഇമാമുകൾക്ക് മഹിമ നൽകുന്ന ശിഖകളുടെ മറ്റൊരു വ്യാജഹദീസ് കാണുക. 'ബസ്യാഇറുദുറജ്ഞത്' എന്ന കൃതിയുടെ കർത്താവ് ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്. അബൂ ഹംസ പറഞ്ഞു: "ഒരിക്കൽ അബൂ അബ്ദില്ല ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, 'നമ്മളിൽ ചിലർക്ക് വഹ്ദ് ലഭിക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ കാതിൽ അശരീരിയായിട്ടായിരിക്കാം, ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നമായിട്ടായിരിക്കാം, ചങ്ങലയുടെ കിലുക്കം പോലുള്ള ശബ്ദമായിട്ടായിരിക്കാം, ഇബ്ദീലിനേക്കാൾ, മീകാഇലിനേക്കാൾ ഭീമാകാരമായ രൂപത്തിലുള്ള മലക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടായിരിക്കാം.'" (ബസ്യാഇറുദുറജ്ഞത്, വാ. 5, അധ്യായം 7, ഇറാൻ)

ഖൈബർ വിജയത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അബൂറാഫിത് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അങ്ങനെ അലി നടന്നു. ഞാനും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭാതമായപ്പോൾ ഖൈബർ കൈപിടിയിലൊതുങ്ങി. അദ്ദേഹം ഇനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ദീർഘനേരം നിശബ്ദനായി നിന്നു. അപ്പോൾ ഇനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'അലി തന്റെ റബ്ബുമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയാണ്.' അല്പ സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഇയിച്ചടക്കിയ പട്ടണത്തിലെ സമ്പത്ത് കൈവശപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു." അബൂറാഫിത് പറയുകയാണ്: "അങ്ങനെ ഞാൻ പ്രവാചകനെ സമീപിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: റസൂലേ താകൾ നിർദ്ദേശിച്ചതു പ്രകാരം അലി ഇനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ദീർഘനേരം നിശബ്ദനായി നിൽക്കുകയുണ്ടായി. അതു കണ്ട ചിലർ പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബുമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു എന്ന്." അപ്പോൾ നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: "അതെ, അബൂറാഫിത്, ത്വാഇഫ് യുദ്ധവേളയിലും, അഖബ ഉടമ്പടിയുടെ സന്ദർഭത്തിലും, തബ്യൂക്ക്, ഹൂനൈൻ യുദ്ധസമയങ്ങളിലും അല്ലാഹു അലിയുമായി രഹസ്യഭാഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്." (ബസ്യാഇറുദുറജ്ഞത്, വാ. 8, അധ്യായം 16, ഇറാൻ)

അബൂ അബ്ദില്ലയിൽ നിന്നുള്ള വേറൊരു പ്രസ്താവന കാണുക. ത്വാഇഫുകാരോട് നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: "എന്നെപ്പോലൊരാളെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ നിയോഗിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഐശ്വര്യങ്ങൾ തുറന്നു തരുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാട്ട. ഇനങ്ങളനുഭവിക്കുന്ന അന്തസിന്റെ ക്രെഡിറ്റ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതാണ്." പിറ്റേന്ന് പ്രഭാതമായപ്പോൾ നബി(സ്വ) അലിയെ വിളിച്ച് ത്വാഇഫിലേക്ക് പോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അപ്പോഴാണ്, 'അലിയുടെ യാത്രക്കു ശേഷം നീയും ത്വാഇഫിലേക്ക് പോവുക' എന്ന കല്പന അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും പ്രവാചകന് ലഭിക്കുന്നത്. കല്പനാനുസൃതം ത്വാഇഫിലെത്തിയ നബി(സ്വ), ഒരു പർവ്വത മുകളിൽ നിശബ്ദനായി നിൽക്കുന്ന അലിയെയാണ് കാണുന്നത്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "അലി അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കുക, ഞാനൊരു അശരീരി കേൾക്കുന്നുണ്ട്." അപ്പോൾ നബി(സ്വ)യോ

ടൊരാൾ ചോദിച്ചു: “റസൂലേ, എന്താണ് സംഗതി?” തിരുമേനി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു അലിയുമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയാണ്.” (ബസ്വാഇറുദുറജ്ജാത്ത്, വാ. 8, അധ്യായം 16, ഇറാൻ)

സയ്യിദ് നിജ്ജത്തുല്ല അൽ ഇസാഇരി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലുദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസ്താവന വായിക്കുക. “ആധികാരിക ഹദീസുകൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഇതര പ്രവാചകരെ അപേക്ഷിച്ച് നമ്മുടെ പ്രവാചകനാണ് ശ്രേഷ്ഠനെന്ന കാര്യത്തിൽ നമുക്കിടയിൽ യാതൊരുവിധ തർക്കവുമില്ല. തങ്ങളുടെ പിതാമഹ(നബി തിരുമേനി)നൊഴിച്ചുള്ള മറ്റു പ്രവാചകന്മാരേക്കാൾ അലിയുടേയും മറ്റു വിശുദ്ധരായ ഇമാമുകളുടേയും ശ്രേഷ്ഠതയുടെ വിഷയത്തിലാണ് അവർക്കിടയിലെ തർക്കം. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ഉലൂൽ അസ്മിൽപ്പെട്ടവരല്ലാത്ത പ്രവാചകന്മാരേക്കാൾ ഇമാമുകളാണ് ശ്രേഷ്ഠരെന്നും, ഉലൂൽ അസ്മായ പ്രവാചകന്മാരാണ് ഇമാമുകളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായിട്ടുള്ളവർ എന്നുമാണ്. എന്നാൽ അവരിലെ ചില പ്രവാചകന്മാരും ഇമാമുകളിലെ ചിലരും തുല്യ നിലവാരം പുലർത്തുന്നവരാണ്. ഉലൂൽ അസ്മിൽപ്പെട്ടവരും അല്ലാത്തവരുമായ സകല പ്രവാചകന്മാരേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠർ ഇമാമുകൾ തന്നെയാണ് എന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ് പിൻക്കാലക്കാരായ പണ്ഡിതന്മാർ. അതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായവും.” (അൽ അൻവാറുനഅ്മാനിയ്യ, നിജ്ജത്തുല്ല അൽ ഇസാഇരി)

മേലുദ്ധരിണിയിലെ ‘തങ്ങളുടെ പിതാമഹനൊഴിച്ചുള്ള’ എന്ന പ്രസ്താവന വെറുമൊരു ഭംഗിവാക്കു മാത്രമാണ്. സത്യത്തിൽ, നബി(സ്വ)യേക്കാൾ ശീഇകൾ ശ്രേഷ്ഠത കല്പിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ഇമാമുകൾക്കു തന്നെയാണ്. മൂല്ലാ മുഹമ്മദ് ബാക്വീർ മജ്ലിസി, ‘ബിഹാറുൽ അൻവാർ’ എന്ന തന്റെ കൃതിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് പ്രസ്തുത വാദത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻ അലി(റ)യോട് പറഞ്ഞുവത്രെ: “അലി, ഞാനധീനപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത പലതും നീ അധീനപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ ഭാര്യ ഫാത്മിയെപ്പോലെ ഒരൊറ്റ ഭാര്യപോലും എനിക്കില്ല. അവളിലൂടെ നിനക്കുണ്ടായ രണ്ട് പുത്രന്മാരെപ്പോലെ ഒരു പുത്രനുമില്ല. നിന്റെ ഭാര്യമാതാവായ ഖദീജയെപ്പോലെ കരുണാമയിയായ മറ്റൊരു ഭാര്യയും എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ നിന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയാണ്. നിന്നെപ്പോലെ മറ്റൊരു അഭ്യുദയകാംക്ഷിയെ എനിക്ക് ലഭിക്കാനായിട്ടില്ല...” (ബിഹാറുൽ അൻവാർ, കിതാബു ശഹാദ; വാ. 5, പേ. 511, ഇറാൻ)

മുഹീദ് എന്ന അപരനാമത്തിലറിയപ്പെടുന്ന മുഹമ്മദ് ബ്ൻ മുഹമ്മദ് അൽ ബഗ്ദാദി, ഹുദൈഫയിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. നബി(സ്വ)യൊരിക്കൽ എന്നോട് ചോദിച്ചു: “എന്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ വ്യക്തിയെ നീ കണ്ടുവോ?” ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അതെ, റസൂലേ.” നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: “ഭൂമിയിലേക്ക് ഇതുവരെയും ഇറങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത മലക്കാണ്. അലിയോട് സലാം പറയുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം അനുമതി വാങ്ങി എത്തിയതാണ്.” (അൽ അമാലി, ശൈഖ് മുഹീദ്, വാ. 3, പേ. 21, മൂന്നാമത് എഡിഷൻ, അൽഹൈദരിയ്യ പ്രസ്, നജ്ഫ്, ഇറാഖ്)

ഇരുലോകങ്ങളുടേയും നേതാവായ പ്രവാചക തിരുമേനി(സ്വ)യുടെ പദവിക്ക് ഇടിവു സംഭവിച്ചാലും വേണ്ടില്ല, തങ്ങളുടെ ഇമാമുകളുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഉയർന്നു നിൽക്കണം എന്ന ചിന്ത എന്തെല്ലാം കളവുകൾക്കാണ് ഈ വർഗത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്!

ഈ 'മുഹീദ്' തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു കെട്ടുകഥയുണ്ട്. അബൂ ഇസ്ഹാഖ് തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്തതാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: നബി(സ്വ) തന്റെ സഹാബികളോടൊന്നിച്ച് ഇരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അലി(റ) അവിടേക്ക് കടന്നു വന്നു. അപ്പോൾ നബി(സ്വ) പറഞ്ഞു: "ആദമിനെ തന്റെ തനിയാകാരത്തിൽ, നൂഹിനെ തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ, ഇബ്രാഹിമിനെ തന്റെ വിനയത്തിൽ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഇതാ, അലിയിലേക്കുവർ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ." (അൽ അമാലി, ശൈഖ് മുഹീദ്)

പിശാചിന്റെ ദുർബോധനത്താൽ അലിയേയും മക്കളേയും ഇത്തരം പദവികളിലേക്കുയർത്തിയ ശിങ്കുകൾക്ക്, 'അലിയും മക്കളും ഇഹലോകവും പരലോകവും അധീനപ്പെടുത്തിയവരായിരുന്ന' എന്ന് പറയാനേ ഇനി ബാക്കിയുള്ളൂ. അല്ല, സത്യത്തിൽ, അവരും പറഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുണ്ട്!

ശൈഖ് കുലൈനി തന്റെ ഹദീസ് ഗ്രന്ഥമായ 'അൽകാഫി'യിലെ 'ഭൂമി മുഴുവൻ ഇമാമുകൾക്കുള്ളത്' എന്ന അധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചത് കാണുക. അബൂ അബ്ദില്ല പറയുന്നു: "ഇഹലോകവും പരലോകവും ഇമാമിനുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് അതിനെ വെക്കുന്നു, അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനെ നൽകുന്നു." (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്യൂൽ, വാ. 1, പേ. 409, ഇറാൻ)

അബ്ദുറഹ്മാൻ ബ്നു കമീരിൽ നിന്നും കുലൈനി തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊന്ന് കാണുക. ഇഅ്ഫർ ബ്നു ബാക്വീർ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നവരും, അവന്റെ ജ്ഞാനശേഖരത്തിന്റെ കാവൽക്കാരും, അവന്റെ ദിവ്യബോധന(വഹ്യാ)ത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പികാര്യമാണ് നമ്മൾ." (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്യൂൽ, വാ. 1, പേ. 192, ഇറാൻ)

മറ്റൊരു പ്രസ്താവന കാണുക. ബാക്വീർ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനശേഖരമാണ് നമ്മൾ. അവന്റെ വഹ്യാന്റെ വ്യാഖ്യാതാക്കളും നാം തന്നെ. ആകാശഭൂമികളിലെ സർവ്വകുടുംബ സമ്പൂർണ്ണ ദൃഷ്ടാന്തവും നാമാണ്." (അൽകാഫി ഫിൽ ഉസ്യൂൽ, വാ. 1, പേ. 192, ഇറാൻ)

സ്വന്തം ഇമാമുകളെ മനുഷ്യർക്കുമിതെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ എത്രയെത്ര വ്യാജോക്തികളും ഉമ്മാമ്മക്കഥകളുമാണ് ശീഘ്ര പ്രഭൃതികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇമാമുകൾക്കും അല്ലാഹുവിനുമിടയിൽ യാതൊരന്തരവുമില്ലാത്ത കഥകൾപോലും അവർക്കിടയിൽ സുലഭമാണ്. ബറസി പറഞ്ഞതായി ഇസാഇരി ഉദ്ധരിക്കുന്നത് കാണുക. "ചൈബർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദീകരിച്ചു കൊണ്ട് ബറസി പറഞ്ഞു: ചൈബറിലെ യുദ്ധവിജയം അലിയുടെ കൈകളാലാണ്. മിർഹബിന്റെ വധത്തിനു ശേഷം ഇബ്ദിൽ (അ) പ്രവാചകനെ സമീപിച്ച് 'ഞാൻ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയുമായാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്'

എന്നറിയിച്ചു. തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ‘എന്താണത്?’ ഇബ്ദിൽ പറഞ്ഞു: ‘റസൂലേ, മിർഹബിനെ വധിക്കാൻ അലി തന്റെ വാളുയർത്തിയപ്പോൾ, മുഴുവൻ ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് അവനെ വെട്ടാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവണ്ണയിൽ പിടിക്കുന്നതിന് ഇസ്റാഫീലിനോടും മികാഹൂലിനോടും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. അതേ പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തേയും, കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വാളിനേയും, തന്റെ കുതിരയേയും അല്ലാഹു രണ്ടു ഭാഗമാക്കി പകുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗഡ്ഗം ഭൂമിയുടെ അഗാധതയിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങി. അത് കണ്ട അല്ലാഹു എന്നോട് പറഞ്ഞു, ഇബ്ദിൽ, ഭൂമിയുടെ താഴ്ഭാഗത്ത് ചെല്ലുക, അലിയുടെ വാൾ ഭൂമിയുടെ അടിത്തറ തുരന്ന് അതിനെ കിഴ്മേൽ മറിക്കും മുൻപെ അതിനെ തടയുക.’ അപ്പോൾ ഞാനവിടെച്ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാളിനെ പിടിച്ചു നിർത്തി. ലുത്തിന്റെ ഇനതയുടെ പട്ടണങ്ങളെ എന്റെ ചിറകുകൾ കൊണ്ട് അനായാസം കിഴ്മേൽ മറിച്ചവനാണ് ഞാൻ. പക്ഷെ, അലിയുടെ വാളിനെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ ഞാൻ നന്നേ പാടുപെട്ടു... അന്നേ ദിവസം തന്നെ, ഹിസ്സൻ ജയിച്ചടക്കുകയും അവിടത്തെ പെണ്ണുങ്ങൾ തടവിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തടവിലാക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഹിസ്സൻ രാജാവിന്റെ പുത്രി സ്വഹിയ്യയുമുണ്ടായിരുന്നു. മുഖത്ത് പറ്റിയ മുറിവുമായി അവർ പ്രവാകനെ സമീപിച്ചു. നബി (സ്വ) പ്രസ്തുത മുറിവിനെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, ഹിസ്സൻ കിഴടക്കാനെത്തിയതായിരുന്നു അലി. അദ്ദേഹത്തിനു പക്ഷെ അതിന് വളരെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടി വന്നു. കോപാലുവായ അദ്ദേഹം ഹിസ്സനിലെ ടവറുകളിലൊന്നിൽ പിടിച്ചു ശക്തമായി കൂലുക്കി. അതിന്റെ ആഘാതത്തിൽ ഹിസ്സൻ പട്ടണം ആകെ ആടിയുലഞ്ഞു. മലമുകളിലുണ്ടായിരുന്ന സകലരും തലകുത്തി താഴെ വീണു. ആ സമയത്ത് ഞാനെന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൻമേലുണ്ടായിരുന്നവർ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നതിനിടയിൽ കട്ടിലുകൊണ്ട് പറ്റിയതാണ് എന്റെയീ മുറിവ്.’ അപ്പോൾ നബി (സ്വ) പറഞ്ഞു: ‘സ്വഹിയ്യാ, അലി കോപാകുലനാകുകയും, ഹിസ്സൻ ഒന്നടകം വിറകൊള്ളുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അല്ലാഹുവും കോപാകുലനായി. അതിന്റെ തീവ്രതയിൽ ആകാശം മുഴുവനും പ്രകമ്പനം കൊണ്ടു. മലക്കുകൾ പോലും ഭയചകിതരായി മുഖമടച്ചു വീണു.’ ഖൈബിന്റെ വാതുകാൽ രാത്രികാവൽക്കാരായി നാൽപതുപേരുണ്ടായിരുന്നു. ഹിസ്സനിൽ പ്രവേശിച്ച അലിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും, അവരുടെ വെട്ടുകളുടെ ആധികൃത്താൽ, പരിച തെറിച്ചു പോയി. അപ്പോഴദ്ദേഹം ഒരു വാതിൽപാളി പറിച്ച്ചെടുത്ത് പരിചയാക്കി അവരോട് ധീരംധീരം പോരാടി. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വിജയം നൽകുവോളം.” (അൽ അൻവാറുനാഅ് മാനിയ്യ, നിഅ്മത്തുള്ള ഇസാഇരി)

ഇത് വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, അലിയിൽ ഉൾച്ചേരാത്ത വല്ല ദൈവിക കഴിവുകളും ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇതാണ് ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ചിത്രം. ഇതാണ് ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ വിശ്വാസം. ഇവരുടെ വിപത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണ് സത്യം, “മുമ്പ് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാക്കിനെ അവർ അനുകരിക്കുകയാകുന്നു. അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്ങനെയാണവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?” (തൗബ: 30)